

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXI

П'ЯТНИЦЯ, 24 ВЕРЕСНЯ 2004 РОКУ

ЧИСЛО 39

VOL. CXI

FRIDAY, SEPTEMBER 24, 2004

No. 39

Ірак як чинник передвиборчої кампанії в США Глибокий поклін Ромі Прийми-Богачевській

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Незважаючи на цілий ряд внутрішніх проблем країни, точкою політичного зацікавлення залишається проблема Іраку і тероризму. Під час виборчої кампанії в США вона набрала більшого розголосу, зокрема після песимістичної оцінки іракської ситуації у звіті розвідки США, оприлюдненого 17 вересня.

Звіт містить не надто радісні оцінки щодо перспектив досягнення миру і стабільності в Іраку, що різко контрастує з оптимістичнішими публічними заявами адміністрації Президента Джорджа Буша. У звіті доходять висновку, що у кращому випадку Ірак впродовж наступного року може розраховувати лише на крихку стабільність, а в найгіршому – є можливість спалаху громадянської війни. Звіт підготовано для Президента Дж. Буша, як нещодавно почастішали напади на американські та іракські урядові сили.

Кандидат у президенти від Демократичної партії Джон Кері звинуватив Дж. Буша у приховуванні правди від американського народу, заявляючи, що Президент перебуває у світі фантазій. Він гостро критикував Президента Буша за прорахунки у війні проти Іраку, рішення розпочати війну без реального стратегічного плану, що, на його думку, розкололо американських союзників, об'єднало ворогів і послабило національну безпеку. Посилюючи свої звинувачення, Дж. Кері каже, що „теперішній уряд запевняв, що нас вітатимуть як визволителів – вони помилились. Вони казали нам не турбуватися про пограбування і про жалюгідний стан іракської інфраструктури – вони помилились. Вони казали нам, що є достатньо війська для досягнення безпеки та стабільності, для знищення бунтівників, охорони кордонів та військових складів, – вони трагічно помили-

лись“. Впродовж останніх трьох тижнів кандидат Демократичної партії тричі виступив з негативними закидами в сторону Президента стосовно Іраку. Виступаючи 20 вересня в Нью-Йоркському університеті з 47 хвилинною промовою, Дж. Кері стверджував, що „входження до Іраку створило кризу історичних пропорцій, і якщо ми не змінимо нашої політики, то перед нами існує можливість безконечної війни“. Він також закинув Дж. Бушеві, що як головнокомандуючого, його першим обов'язком є робити розумні та відповідальні рішення для безпеки Америки, а цього Дж. Кері уважає, не сталося. Продовжуючи тему Іраку, Дж. Кері торкнувся справи усунення від влади Садама Гусейна і сказав: „Ми замінили диктатора на хаос, що залишає Америку менше забезпеченою“. Він також поновно підкреслив іракські „величезні невдачі з уваги на помилкові рішення“ Президента та запропонував негайно – „поліпшити взаємини, вишколити іракські збройні сили безпеки, покращити відбудову інфраструктури та забезпечити заплановані вибори“.

Президент Дж. Буш не забарився з відповіддю і, виступаючи того ж дня в Дері, Нью-Гемпшир, звинуватив Дж. Кері у черговій зміні його ставлення до війни з огляду на політичні міркування. Він пригадав, що 9 серпня Дж. Кері заявив, що голосував у Сенаті за наданням дозволу ужити військову силу в Іраку. Дж. Буш також не перебирав у словах і сказав, „дивним для мене є, що Дж. Кері тепер стверджує, що безпека нашої країни була б сильнішою, коли б при владі, а не в тюрмі, був С. Гусейн. Він каже, що йому більше до вподоби диктаторство, ніж надія на безпеку демократії. З цим я зовсім не погоджуюся і ще недавно не погоджувався й мій суперник“. Щодо пропонуваного не-

(Продовження на стор. 21)

Віктор Ющенко звертається до народу України

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 18 вересня в Україні чекали на промову кандидата в президенти України Віктора Ющенка на Європейській площі в Києві за програмою акції бльоку В. Ющенка „Разом переможемо!“. Чекання було різним – виборці збиралися на площі великих міст, щоб почути слово людини, від обрання якої чекають радикальних змін в країні. Представники влади, навпаки, намагалися зашкодити трансляції виступу через пересувні телепристрої.

Їх тривожить, що в оцінках виборців В. Ющенко випереджує свого головного конкурента В. Януковича. Дані опитування, проведеного Центром ім О. Разумкова з 9 по 14 вересня в усіх регіонах України свідчать, що В. Ющенка в першому колі підтримують 34 відс. українців, які збираються взяти участь у виборах, а за В. Януковича готові проголосувати 28.9 відс. виборців. Якщо в друге коло вийдуть В. Ющенко та В. Янукович, тоді майже 54 відс. тих, хто братиме участь в голосуванні, віддадуть свій голос В. Ющенкові.

До „Свободи“ надійшло багато повідомлень про дії силових структур, спрямовані на зрив трансляції виступу В. Ющенка. У Дніпропетровську, наприклад, понад дві тисячі людей, що збиралися біля пересувного телевізійного

осередку, не побачили і не почули виступу. На екрані вже світилося гасло „Так, Ющенко!“. Раптом екран згас. Біля нього з'явився полковник Микола Савчук, командир військової частини А3233, яка позичила генератор струму, і наказав зупинити дизель, вийняти запобіжники.

Серед учасників віча знайшлися фахівці, котрі запустили дизель, але генератор не працював – не було запобіжників. Протягом усього цього часу відбувалося віче, на якому виступили народні депутати від політичних партій, що входять до бльоку „Наша Україна“.

У Черкасах – центральну площу, на якій усе ще височіє пам'ятник Ленінові, теж заповнили люди, але й тут сталося подібне: тільки з половини промови В. Ющенка вдалося ввімкнути телеустаткування. Такі події сталися і в інших містах. Усе ж віча з виступами В. Ющенка відбулися 18 вересня у Києві, 19 вересня – в Житомирі за великої чисельності присутніх. Промову В. Ющенка в Києві подаємо в „Свободі“ повністю.

Не тільки вимкненням ретрансляторів супротивники Віктпра Ющенка намагаються перешкодити його виборчій кампанії. Сьогодні „Свобода“ подає вістку про спробу зашкодити

(Закінчення на стор. 11)

НЬО-ЙОРК. – Згідно із заздалегідь проголошеними вістками, в неділю, 12 вересня, у готелі „Вальдорф Асторія“ в пополудневих годинах відбулося урочисте прийняття для вшанування 40-річчя творчої праці і надання нагороди за видатні творчі заслуги недавно померлої прима-балерини і видатного педагога Роми Прийми-Богачевської. Прийняття організував Український Інститут Америки – ініціатор цього особливого відзначення заслуг Роми Прийми-Богачевської.

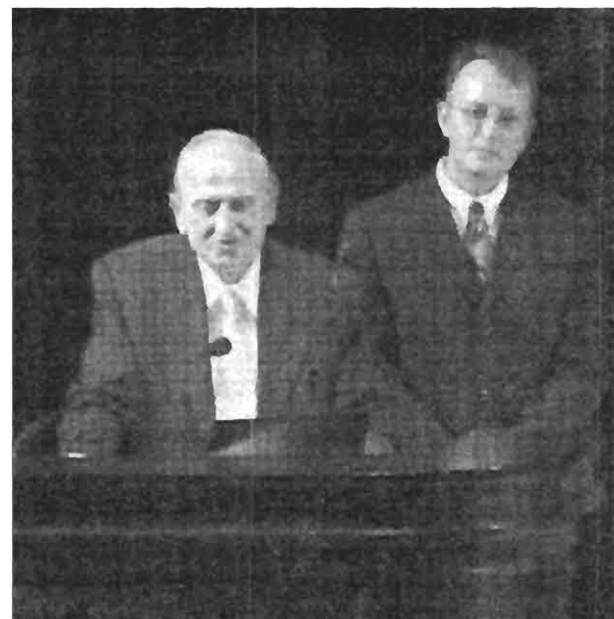
Добірна українська публіка, серед якої було й багато учнів незабутньої жрекині українського танцю, вщерть виповнила велику залу цього престижного готелю. За почесним столом сиділи дочка Аня Лонкевич і син Борис Богачевський з родинами, які зі зворушенням приймали цей особливий поклін їхній незабутній матері.

Святковий полуденок розпочався, як пристало, молитвою, що її провів о. Андрій Кулик, парох української православної церкви Всіх Святих в Нью-Йорку, а відтак присутні мали нагоду побачити ряд світлин з років праці незабутнього хореографа та ще раз пройти у споминах історію її життя, сповненого танцем і музикою.

„Її надзвичайна творча уява і стремління до мистецьких вершин ... її вміння глибоко відчувати настрої музичні і текстові, і вміння передавати їх хореографічними засобами – просто вражали“, – говорить Лідія Крушельницька, яка знала видатного хореографа з багатьох років тісної творчої співпраці.

Ведучою програмою цього виїнятного товариського зібрання була Лідія Залущька-Кульбіда, яка інформувала присутніх про життя та величезну працю педагога і артистки танцю покійної Роми. Паки і паки присутні мали нагоду перейти у споминах та картинах життя і працю Роми Прийми-Богачевської. На закінчення цієї зворушливої китиці споминів про незабутню учительку та танцюристку її численні учні виступили із запаленими свічками, згадуючи у цей спосіб ще раз самобутню творчу індивідуальність, яка дала їм лю-

(Закінчення на стор. 20)

Волтер Назаревич (зліва) і син покійної
Борис Богачевський

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Л. Кучма прийняв відхід Є. Марчука

ПАВЛОГРАД. – Президент України Л. Кучма 22 вересня прийняв відставку міністра оборони України Євгена Марчука. Серед причин Л. Кучма назвав ситуацію, яка склалася з ліквідацією в Україні боєприпасів. Зокрема згадав про пожежу 6 травня біля с. Новобогданівки Запорізької області на артилерійських складах з подальшою детонацією боєприпасів. Внаслідок вибухів, які тривали понад тиждень, пошкоджено 2. 34 тис. житлових будинків. Л. Кучма наголосив, що величезна кількість боєприпасів, яка знаходиться в Україні, є загрозою для країни, а останні події в Мелітополі тому підтвердження. Гальмувати цей процес – „це, практично, саботаж, і я такого не розумію“. Після подій під Мелітополем міністер оборони України Євген Марчук 26 травня не виключив можливості відставки, але не став драматизувати цю подію. „Для мене це не є велика проблема“, – заявив він.

Депутати вимагають звіту про гроші від приватизації

КИЇВ. – 20 вересня парламентська фракція „Наша Україна“ вимагала від парламенту заслухати звіт Кабінету міністрів України про використання 3 млрд грн., отриманих поза планом від приватизації. Голова парламентського бюджетного комітету Петро Порошенко нагадав, що уряд має підготувати пропозиції використання коштів, отриманих поза планом і в обмежений термін подати їх на затвердження парламенту. Однак, відзначив він, через ЗМІ пройшла інформація, що уряд ухвалив таке рішення без узгодження з парламентом. Саме понадпланові надходження від приватизації нібито буде використано для підвищення пенсій.

У столиці Канади почався фестиваль українського кіна

ОТАВА. – Кінострічкою режисера Олесья Саніна „Мамай“ 18 вересня офіційно відкрився фестиваль українського кіна в Канаді. Виступаючи на церемонії в Отаві з вітальним словом, Посол України в Канаді Микола Маймескул акцентував увагу канадської аудиторії на особливостях і традиціях української кінематографії і висловив упевненість, що канадський глядач належним чином оцінить праці українських кіномайстрів. Організаторами фестивалю є Посольство України в Канаді та Канадський інститут кінематографії. Його проведення стало можливим завдяки співпраці Міністерства закордонних справ України, Міністерства культури і мистецтв України, Національного центру України ім. О.Довженка, Фондації „Тризуб Голлівуд“ та спонсорській допомозі української авіокомпанії „Аеросвіт“. Окрім фільму „Мамай“, програмою фестивалю передбачається показ художніх картин „Голос трави“ (Одеська кіностудія), „Золота лихоманка“ (кіностудія „Лавра“), короткометражної стрічки „Невелика подорож на великій каруселі“, а також мультиплікаційних фільмів, зокрема переможця конкурсу „Берлінале“ – „Йшов трамвай 9-ий номер“.

Форум видавців

ЛЬВІВ. – Від 16 до 19 вересня відбувся 11-ий форум видавців. Палац мистецтв відкрив ворота натовпам відвідувачів (їх, за підрахунками організаторів, в середньому було близько 50 тисяч). Найбільша книжкова виставка-ярмарок в останні роки стала вже не просто ярмарком, а фактично першорядною культурною подією. Саме на „Майданиках“ Форуму традиційно відбуваються літературні дискусії та читання, об-

говорення проблем українського книговидання, презентації закордонних видавництв, зустрічі з відомими поетами та прозаїками. Один з таких гостей – бразилійський письменник Пауло Коельо. Щороку форум розростається, кількість його учасників цього року сягнула 552. Серед них – не лише видавці, а й книгарні, бібліотеки та автори. Програма форуму – більш ніж насичена. У львівському Палаці мистецтв відбулося близько 30 подій. Все ж таки, в Україні існує проблема: ось уже понад 10 років „крокує“ відсутність повноцінної державної підтримки українського книговидання. Про це постійно заявляють як самі видавці, так і письменники. І форум видавців у Львові не став винятком. Незважаючи на незмінне місце проведення, форум видавців вже давно вийшов за рамки Палацу мистецтв чи навіть Палацу Потоцьких, акції відбуваються в стінах клубів, старовинних кав'ярень, філармонії, органної залі тощо. Форум мандрує Львовом, залишаючись при цьому однією з його найголовніших культурних принад.

Пенсії прирівняно до прожиткового мінімуму

КЕРЧ. – Уряд 18 вересня прийняв рішення про прирівняння мінімальних пенсій до прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб. Згідно з цим рішенням, для понад 10 млн. пенсіонерів пенсії будуть підвищені до 284.6 грн. Під час цієї процедури будуть враховані інтереси військових інвалідів, військових пенсіонерів та дружин військовослужбовців.

Мета – усучаснити збройні сили

КИЇВ. – 16 вересня в Україні з візитою перебувала парламентська делегація бундестагу Німеччини на чолі з головою Комітету у закордонних справах Фолькером Рюе, колишнім міністром оборони ФРН. Німецька делегація зустрілася з першим заступником міністра оборони України з гуманітарної політики та у зв'язках із Верховною Радою України Валентином Гошовською. Під час зустрічі Ф. Рюе та В. Гошовська обговорили ряд важливих та актуальних питань стосовно військової реформи в Україні, зокрема її гуманітарних та соціальних аспектів. Крім того, обговорювалося питання участі Збройних Сил України у миротворчих акціях. Ознайомлюючи німецького гостя з процесом воєнної реформи в Україні, В. Гошовська зазначила, що керівництво Міністерства оборони України поставило за мету побудувати армію, яка б відповідала вимогам початку третього тисячоліття.

Європа застерігає Україну щодо виборів

СТРАСБУРГ, Франція. – Парламентська Асамблея Ради Європи ухвалила 16 вересня заяву контролюючого комітету щодо президентських виборів в Україні. У тексті заяви, яку подали на розгляд ПАРЕ співдоповідачки – Ганне Северинсен та Ренате Вольвенд, висловлюється жаль з приводу того, що українська влада, як виглядає, зігнорувала заклики до неупередженості та дотримання європейських стандартів у перебігу виборчої кам-

панії. У заяві міститься заклики до української влади надати місцевим неупередженим громадським організаціям право спостерігати за виборами, забезпечити справедливий баланс у складі виборчих комісій, а також безперешкодний доступ усім кандидатам до преси. Парламентська Асамблея Ради Європи закликала також українську владу припинити практику участі державних службовців у виборчій кампанії та використання державних засобів для цих потреб. ПАРЕ розглядає президентські вибори в Україні як справжнє випробування української демократії, і застерігає, що в разі порушень можуть бути припинені повноваження української делегації, а членство України в Раді Європи опиниться під знаком запитання.

„У моїй душі Україна вже написала свою книгу“

КИЇВ. – 15 вересня в столиці України побував один з найпопулярніших письменників сучасності Пауло Коельо, який прибув в Україну на запрошення львівського видавництва „Софія“ – одного з перших, яке опублікувало твори письменника російською та українською мовами. Пауло Коельо народився 24 серпня 1947 року в Ріо-де-Жанейро. У 1974 році видав свою першу книжку, присвячену ролі театру у вихованні. Тепер П. Коельо увійшов у десятку світових авторів, книги яких продаються багатомільйонними накладками і видані практично в усюму світі. Його „Алхімік“, „Щоденник мага“, „Сеньйоріта Прім“, „П'ята гора“, „Вероніка вирішує померти“, „Книга Воїна Світла“, „Любовні листи пророка“ та інші видані 65-мільйонним накладом 54 мовами в 140 країнах світу. П. Коельо розповів, що для нього не було більшої радості, ніж, приїхавши в Україну, дізнатись, що його тут розуміють і люблять. „Мета моєї візити в Україну – краще пізнати цю країну, її народ, культуру, а кожна моя книга – це атрибут мого життя і моєї історії. Тому вже сьогодні я впевнений, що візьму в Україні дуже багато. У моїй душі Україна вже написала свою книгу“. Письменник пробув в Україні до 20 вересня.

Національному університету ім. Т. Шевченка – 170 років

КИЇВ. – Цими днями виповнюється 170 років від дня відкриття (1834 р.) Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. З цієї нагоди 15 вересня відбулася прес-конференція ректора університету, академіка Віктора Скопенка, який назвав головним здобутком підготовки понад 300 тисяч фахівців. У 1834 році університет прийняв перших 62 студентів на філософський факультет, який мав два відділення – історико-філологічне та фізико-математичне. Тепер на 14 факультетах та в 5 інститутах за 75 спеціальностями та 157 спеціалізаціями в університеті навчаються та проходять перевишкіл понад 20 тисяч студентів, у тому числі 1.5 тисячі чужинців, 1600 аспірантів. В університеті працює понад 2 тисячі викладачів, із них 82 відсотки мають учені ступені, близько 500 – професори.

За повідомленнями інформаційних агентств

Спроба отруєння Віктора Ющенка

КИЇВ. – О. Зінченко від штабу В. Ющенка 17 вересня повідомив про стан здоров'я В. Ющенка та відсутність кандидата в Україні впродовж минулого тижня. Він сказав, що В. Ющенко перші симптоми захворювання відчув близько першої години у ніч з 5 на 6 вересня, після повернення з віча в Чернігові. „У Віктора Андрійовича спостерігалося загальне погіршення стану, сильна рвота, надзвичайно сильний біль“, сказав О. Зінченко. Після чого він був під спостереженням українських лікарів, але стан здоров'я тільки погіршувався. Однак, коли симптоми захворювання не зникли, 10 вересня В. Ющенко вирішили спрямувати на обстеження до Австрії, у клініку „Рудольфінергаус“ у Відні.

У висновку консилиуму 11 австрійських лікарів клініки „Рудольфінергаус“, які обстежували В. Ющенка, сказано, що погіршення здоров'я хворого „було викликане важкою вірусною інфекцією і хемічними речовинами, які зазвичай не входять у продукти харчування“. Австрійські лікарі поставили діагноз „гострий панкреатит з інтерспіціальними набряковими змінами“ і на цьому тлі ще кілька суміжних діагнозів. Отруєння В.Ющенка загрожувало його життю.

В суботу, 18 вересня, В. Ющенко повернувся з Відня в Київ і взяв

участь у запланованих заходах своєї виборчої кампанії. У Генеральній прокуратурі кажуть, що коли буде відповідне звернення, то правоохоронці розглядатимуть факт намісного отруєння В. Ющенка як спробу замаху на життя кандидата на посаду президента України. „Наша Україна“ і БЮТ вимагають розслідування і 20 вересня фракція „Наша Україна“ і блок Юлії Тимошенко запропонували створити в парламенті тимчасову слідчу комісію для з'ясування обставин отруєння кандидата в президенти В. Ющенка.

Верховна Рада України 21 вересня переважачою більшістю голосів проголосувала за те, щоб створити тимчасову слідчу комісію парламенту для розслідування обставин отруєння Віктора Ющенка. За проголосували 425, проти – 17 депутатів.

17 вересня, коли О. Зінченко керівник виборчої кампанії Віктора Ющенка прокоментував хворобу В. Ющенка, як спробу отруїти кандидата в президенти, то Василь Базів, заступник В. Медведчука, голови Президентської адміністрації, саркастично порадив О. Зінченкові самому пробувати їжу В. Ющенка „для захисту шлункового тракту таких важливих організмів“.

За матеріалами ЗМІ

Смерть Г. Гонгадзе стала точкою змін

16 вересня 2000 року за таємничих обставин зник відомий журналіст Георгій (Гіа) Гонгадзе. До цієї дати подаємо уривки із статті Вікторії Сюмар з Інституту масової інформації.

КИЇВ. – Для грузина Гіа Гонгадзе Україна стала другою батьківщиною. Для України Г. Гонгадзе став символом. Гіа Гонгадзе знала більшість провідних українських політиків: від Президента, який брехав, що його не знає, до пересічних депутатів та керівників адміністрацій. Після зникнення Гіа українська влада вперше серйозно відчувала, що вона не є єдиною владою в Україні. Акція журналістів, які на кожному телеканалі та в кожному виданні говорили про його пошуки, змогла примусити владу давати хоч якісь відповіді. Міліція награвала розслідування, Президент давав особисті доручення, але головне – влада відчувала, що її можуть примусити щось робити.

Смерть Гіа та події після неї стали певною точкою змін у долі кожного вагомого українського політика. Після 16 вересня 2000 року Л. Кучма втратив шанси будь-коли увійти до історії України як демократичний провідник, остаточно втратив довіру власного народу. Його права рука на той час, Володимир Литвин, який після оприлюднення записів кілька тижнів взагалі не з'являвся на очі журналістам, перестав бути „сірим кардиналом” і був змушений піти у публічну політику.

16 вересня стало приводом для серйозних змін у політичній біографії Юлії Тимошенко, яка, звільнена з посади віце-прем'єра, йде в опозицію і доводить, що є однією з найбільш яскравих супротивників діючої влади. І саме ці ж події в результаті стали слабким місцем для Віктора Ющенка, який на той момент займав посаду прем'єр-міністра. Знаменита „заява трьох” – Президента, прем'єра та спікера із осудом акції „Україна без Кучми” відштовхнула від нього значну частину радикально налаштованих опозиціонерів. Пізніше близьке оточення В. Ющенка пояснювало, що йому доводилося ставити підпис на чистому папері, не бачачи тексту звернення. Однак цей документ завжди залишиться вагомим аргументом у руках його політичних ворогів. В. Ющенко у тій ситуації не міг і не зміг стати провідником опозиції, очолити повстання і першим на теренах СНД створити прецедент „троян-

дової революції” та зміни пострадянської владної еліти.... Зрештою, Л. Кучму переконали, що саме В. Ющенко у разі добровільної відставки Президента міг обійняти його посаду. М. Потебенко і Л. Деркач опинилися в парламенті на далеко не впливових позиціях. Юрій Кравченко пішов у політичне небуття.

Українська влада стала ще більш закритою і більш цинічною. Майже без втрат переживши найгучніший політичний скандал, влада не боїться застосовувати найбрудніші методи боротьби з власними опонентами. Адже непокараний одного разу починає почуватися безкарним...

У перший момент здавалося, що 16 вересня може стати новою точкою відліку в історії розвитку українських ЗМІ. Такої демонстрації журналістської солідарності, як після зникнення Гіа, Україна доти не бачила. Однак, акція журналістів захлинулася відразу після оприлюднення записів М. Мельниченка. Журналісти нічого не змогли протиставити потужному політичному пресу.

Суспільство вперше пережило хвилю масового народного піднесення. Тоді, на відміну від дня сьогоднішнього, серед зими, люди йшли на акції протесту не за гроші, а з вірою, що можуть щось змінити самі. Далі прийшло розчарування. Віра змінилася цілковитою зневірою – як у власні сили, так і у власних провідників. Усвідомивши, що Президент країни може „замовити” викрадення журналіста і що йому за це нічого не буде, люди повірили у безкарність влади і у неможливість будь-що їй протиставити. Зрештою, „больовий поріг” сприйняття українцями влади піднявся до недосяжних висот. Важко уявити, який негатив зможе збудити суспільну думку після того, як суспільство „проковтнуло” справу Гонгадзе та записи М. Мельниченка.

У цій країні вже тяжко когось чимось здивувати – це ще один наслідок історії з Гією. Тих, хто вірить у справедливість і в те, що у цій справі колись таки будуть розставлені всі крапки над „і”, значно менше, ніж скептиків. Такими ми стали лише за 4 роки без Гіа...

16 вересня у містах України відбулися акції пам'яті Г. Гонгадзе. На фото: народний депутат Юрій Луценко прикріплює табличку „Вулиця Георгія Гонгадзе” на вул. Банківській, недалеко від будівлі Адміністрації Президента України. Фото: УНІАН

В жовтні має прийти весна

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 18 вересня, в Народному домі промовляли перед представниками нашої громади колишній посол України в США Антон Бутейко і колишній 1-ий секретар Посольства України в Німеччині Богдан Соколовський. Сьогодні вони – члени проводу Української Народної партії, перший – заступник голови (УНП очолює Юрій Костенко), другий – керівник Секретаріату. Ціль їхнього приїзду до США – безпосередні контакти з відповідальними працівниками Державного департаменту і Центру стратегічних та міжнародних досліджень, зустрічі з редакторами газети „Вашінгтон Пост”, з відомим політологом Збігневом Бжезінським, а також виступи перед українцями в Нью-Йорку, Філадельфії і Вашингтоні.

Гостей докладно представив присутнім голова УАКР Ради Ігор Гавдяк. Провідною темою зустрічі була політична ситуація в Україні напередодні президентських виборів – тобто те, що дуже турбує національно свідому частину населення в Україні і, самозрозуміло, нашу західну діаспору, зокрема українську громаду Америки. В дотичному пляні, особливо в частині запитань з залі і відповідей на них, йшлося також про зовнішньополітичні проблеми.

А. Бутейко, один з найдосвідченіших дипломатів незалежної Української держави, довгий час працював першим заступником міністра закордонних справ, а згодом, вже після Вашингтону, представляв Україну в Румунії – але як людина, котра відчуває особисту відповідальність за стан речей в своїй країні, за її міжнародний авторитет, за її безпеку, за гідне майбутнє, в якому українська незалежність буде вже недосяжною для зовнішніх зазіхань, не знайшов, як і десятки інших чесних діячів, спільної мови з теперішнім керівництвом держави.

Якраз напередодні, 17 вересня, минув рік після тривожного факту підписання Президентом Л. Кучмою договору про Єдиний економічний простір. Тривога не вщухла, тому що цей факт започаткував небезпечний для української державної незалежності процес – небезпечний вже тим, що він керований з Москви. Годі позбутися враження, що повернення України в орбіту великодержавних інтересів Росії є сьогодні першочерговим завданням московської політики. Путін вочевидь поспішає: поки в Києві домінує промосковська зовнішньополітична орієнтація, він хоче встигнути затягнути Україну за ту межу, коли повернення до засад незалежності буде вже неможливим. Мабуть, не випадково під час останньої зустрічі керівників країн химерної Співдружності незалежних держав білоруський президент Лукашенко нарікав, що Путін всю увагу присвячує Києву, а Мінську – ніякої.

Що Єдиний економічний простір на ділі виявиться синонімом відродження російської великодержавності, передбачали багато українських політиків і політологів, однак мало хто спромігся виступити проти цього так мужньо і відверто, як це зробив Антон Бутейко. Ще перед зустріччю в Ялті, на якій СЕП став фактом, дипломат звернувся з листом до Президента Л.

Кучми, прем'єр-міністра В. Януковича і голови Верховної Ради В. Литвина, застерігаючи їх від „історичної помилки”. Ось декілька речень з того історичного документу дипломатичної чесності і честі: „Положення угоди й концепції СЕП суперечать національним інтересам України і не дозволяють вирішити жодної з суттєвих торговельно-економічних проблем українсько-російських взаємин... Членство в СЕП поставило б Україну в становище бранця московських інтересів... Подібну помилку у свій час зробив Богдан Хмельницький...”. Зі справедливого і гідного поваги протесту проти СЕП А. Бутейко залишив пост Посла України в Букарешті.

Влада безсоромно намагається компрометувати всіх, хто приходить в опозицію: мовляв, це вони чинять з образи, бо від них відібрали державні посади.

Ні, не чути було образи чи жалю за посадами в голосі А. Бутейка. Навпаки – він заторкнув „закучмлену” владу верхівку тільки побіжно, як щось не гідне довшого слова, тимчасове, минуле, а весь свій виступ присвятив тій Україні, котра варта любови, – країні величезного економічного, культурного і духовного потенціалу, глибоко гуманній Україні, завдяки якій страшна советська імперія розвалилася без пролиття людської крові, тій Україні, котра добровільно відмовилася від ядерної зброї і значною мірою розпорошилася або над усім людством, тій Україні, котра без зайвих слів прийняла тисячі молдавських біженців і дала щирий притулок 200 тисячам татарів. Про Україну передової науки і модерних технологій, ракетно- і літакобудування, і саме в цей спосіб позитивного представлення дав відчутти присутнім ліній, яка ділить Україну надвоє – на знедолений народ і купку антинародних олігархів.

Достойне у виступі було й те, що обґрунтовуючи переваги В. Ющенка як кандидата від народу і людини, з якою справді варто пов'язувати добрі надії на завтрашній день, А. Бутейко виважено, тверезо дивиться на життя і розуміє, що навіть В. Ющенко не зможе одним помахом руки вивести Україну з глухого кута проблем, в який її завів режим Л. Кучми. Тому треба якомога ширше роздухувати вогонь всенародного прагнення до докорінних змін. Сьогодні українське суспільство вже не лише готове до змін, але все активніше вимагає їх.

Розвиваючи цю тему, Богдан Соколовський розкрив перед присутніми головний механізм, з допомогою якого влада потягнула Україну на манівці, поставила на межу втрати державної незалежності. Отож застосовувалася така селекція: на чільні керівні пости потрапляли тільки ті „діячі”, котрі були вороже наставлені до незалежності України і відродження української нації.

Звідси випливає доленосне значення жовтневих виборів. Але що буде, коли, з огляду на безперервні, явні і потаємні, провокації влади, народний кандидат В. Ющенко не переможе? Обидва гості відповіли: „Будемо продовжувати боротьбу!”.

Петро Часто

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Буш і Дж. Керрі домовились про теледебати

ВАШІНГТОН. – Передвиборні штаби Джорджа Буша та Джона Керрі домовилися про три кола публічних теледебатів кандидатів на посаду президента. Перші теледебати відбудуться 30 вересня в університеті міста Корал-Гейблс на Флориді. На них будуть обговорюватися питання зовнішньої політики і внутрішньої безпеки. Другі – пройдуть 8 жовтня в Сент-Луїсі, Мізурі. Треті теледебати Президента Дж. Буша і кандидата від Демократичної партії на посаду президента Джона Керрі, де будуть порушені питання внутрішньої політики й економіки, відбудуться 13 жовтня в Темпе, Арізона.

Іран почав збагачення урану

ТЕГРАН, Іран. 21 вересня Іран проголосив, що не збирається припиняти ядерні програми та почав процес збагачення урану, який передбачає перетворення руди на газ. Цей крок порушує резолюцію ядерної агенції ООН, МАГАТЕ, що вимагає, аби Іран призупинив усі акції зі збагачення урану. Внаслідок тих процесів можна отримати ядерне паливо або для атомних електростанцій, або для виготовлення ядерної зброї. Це оголошення зроблено по тому, як президент цієї країни Мохамед Хатамі заявив, що Тегран не припинить розробляти мирних атомних технологій. Це після того, як США, Франція, Британія і Німеччина узгіднили проєкт резолюції ООН, яка закликає до негайного припинення Іраном програми збагачення урану.

ОБСЕ критикує вибори в Казахстані

АСТАНА, Казахстан. – Президент Нурсултан Назарбаєв домігся великої підтримки для партії своїх прихильників. Організація з питань безпеки і співпраці у Європі заявила 20 вересня, що парламентські вибори в Казахстані не відповідали міжнародним нормам демократичних виборів – через поширені залякування виборців і провладний ухил в мас-медіа. У заяві ОБСЕ сказано, що парламентські вибори в 19 вересня були проведені з серйозними недоліками. Попередні результати свідчать про суттєву підтримку прихильників президента Н. Назарбаєва, який перебуває при владі в Казахстані від часу падіння комунізму. За вислідами голосування на 10 відсотках виборчих дільниць, партія Н. Назарбаєва отримала 43 відсотки голосів. Партія, створена нещодавно його донькою – Дарігою Назарбаєвою, – здобула 19 відсотків, що трохи більше за головну опозиційну партію.

Успіх фільму про Гітлера в Німеччині

БЕРЛІН. – Критики кажуть, що німецький автор Бруно Ганц переконливо зіграв Гітлера, але чи потрібно гуманізувати нацистського лідера? Більше 100,000 німецьких кіноглядачів подивилися прем'єрний показ суперечливого фільму про Гітлера „Крах“. У фільмі показано у 400 залах, швейцарський актор Бруно Ганц грає провідника нацистів, зображення людських рис якого спричинило суперечності. Колишній канцлер Німеччини Гельмут Коль

схвально відгукнувся про фільм, сказавши, що то – спосіб нагадати молоді про гітлерівські жахи. Автор фільму, виробництво якого коштувало 9 мільйонів фунтів стерлінгів, заявили, що раді, що стрічку прийшли переглянути як старші люди, так і молоді. Критики висловлюють часто протилежні думки про фільм „Крах“, в якому показано кінець Третього Райху у дні, що передували самогубству Гітлера 30 квітня 1945 року. Фільм „Крах“ покажуть також у країнах континентальної Європи і в Японії. Випускники фільму висловлюють надію на те, що фільм також вдасться показати в Північній Америці і Британії.

Росія готується до боротьби з тероризмом

МОСКВА. – Росія готується завдати запобігливих ударів по базах терористів, заявив 17 вересня у Москві президент Володимир Путін. Він наголосив, що переговори з терористами недопустимі. „Тепер у Росії ми серйозно готуємося до того, щоб діяти проти терористів запобігливо, але суворо дотримуючись законів, норм Конституції і, звичайно, суворо дотримуючись норм міжнародного права“, – сказав президент Росії.

Ш. Басаєв взяв відповідальність за Беслан

МОСКВА. – Відповідальність за недавні теракти в Росії, у тому числі в Беслані, взяв на себе Шаміль Басаєв. Лист за його підписом з'явився 17 вересня в Інтернеті на сторінці чеченських сепаратистів „Кавказ-центр“ (www.kavkazcenter.com). У листі йдеться, що умовами звільнення заручників у Беслані були виведення російських військ з Чечні та відставка президента Росії Володимира Путіна, а напади є відповіддю на дії Росії у Чечні. Шаміль Басаєв заявляє, що його група також влаштувала вибухи двох пасажирських літаків у серпні та напад на метро у Москві. Після цього повідомлення заступник секретаря Державного департаменту США Річард Армїтедж, виступаючи у Варшаві, сказав: „Басаєв довів, що його не можна вважати людиною. Ті, хто може вбивати невинних людей заради політичних цілей, недостойні жити у нашому суспільстві“. За Ш. Басаєва і Аслана Масхадова російський уряд запропонував 10 млн. дол. винагороди.

Новим провідником СНД став президент Росії

АСТАНА, Казахстан. – У столиці Казахстану завершилася дводенна зустріч провідників країн Співдружності незалежних держав (СНД). Вони обговорили проблеми безпеки та економічні питання, ухвалили спільну заяву щодо боротьби з міжнародним тероризмом, вирішили активізувати працю антитерористичного центру СНД. Президент України Л. Кучма закликав країни СНД посилити боротьбу з відмиванням „брудних грошей“, що використовуються для фінансування міжнародного тероризму. Провідники країн СНД звільнили Леоніда Кучму від обов'язків голови Ради СНД і обрали на цей пост президента Росії В. Путіна.

За матеріалами ЗМІ

УНСоюз братиме участь у XIX конгресі УККА

У наступні вихідні, від п'ятниці до неділі включно, 24 – 26 вересня, представники Українського Народного Союзу братимуть участь у XIX конгресі Українського Конгресового Комітету Америки – щочотирирічній конвенції цієї організації.

Як наші читачі пригадують, на річних зборах Головного Уряду УНСоюзу, які відбулися на Союзівці 21–32 листопада 2003 року, Головний уряд одностайно вирішив відновити довготрітні взаємини УНСоюзу з УККА – на тих самих підставах і в тому самому статусі, котрі були чинні в часи первісного членства. У нашій заяві, оприлюдненій після цього важливого голосування, було зазначено: „В нас є щире бажання, щоб цей крок послужив заохотою для інших знайти ґрунт співпраці для добра нашої громади“.

В заяві також було підкреслено, що „лише з позицій сили і співпраці ми, як громада, можемо виступати єдиним сильним голосом на громадській та світовій арені. Відтак Український Народний Союз – організація, яка об'єднує 45,000 членів різних поглядів і переконань, вірить в необхідність плекання духу єдності і співпраці в нашій громаді“.

Екзекутивний Комітет

Обговорено проблеми боротьби з тероризмом

ВАШІНГТОН. – Проблеми боротьби з тероризмом та розповсюдженням озброєнь, виявлення радикальних ідеологій, створення системи глобальної безпеки і дієздатних механізмів її забезпечення обговорені на конференції „Зміни динаміки безпеки на теренах Євразії“, що відбулася у Національному університеті оборони США 8-9 вересня. У роботі конференції взяли участь радник Центру стратегічних і міжнародних досліджень США Збігнєв Бжезінський, помічник Держсекретаря США Елізабет Джонс, перший заступник директора Інституту стратегічних досліджень США Стівен Фланеген, президент Асоціації Атлантичного Союзу Роберт Гантер, президент проєкту „Перехідні демократії“ і неурядового Комітету США з питань НАТО Брюс Джексон, помічник міністра оборони США з питань Європи та НАТО Ян Бжезінський, радник Президента України зі спеціальних міжнародних питань Анатолій Зленко. Без перебільшення треба відзначити, що в кожному виступі чи обговоренні була згадана Україна, яка за словами Роберта Гантера „є невід'ємною частиною європейської цивілізації та останнім елементом в ланцюзі Об'єднаної Європи, без якого процес європейської інтеграції та побудови механізму загальної європейської безпеки залишиться незавершеним“. У своєму виступі Збігнєв Бжезінський доповів про геополітичні зміни, що сталися в світі після 11 вересня, про проблеми в міжнародній політиці США. Говорячи про Україну, колишній радник з національної безпеки Президента США підкреслив, що для України немає іншої історичної альтернативи, крім вступу до ЕС та НАТО.

Елізабет Джонс висловила вдячність на адресу українських миротворців, які бездоганно виконують свої обов'язки у справі встановлення миру та боротьби з

тероризмом. Стівен Фланеген підкреслив історичне значення відмови України від зброї масового знищення. Майже всі, хто говорив про Україну, підкреслили необхідність проведення демократичних зрушень в державі, і насамперед, проведення чесних та прозорих президентських виборів.

Радек Сікорський сказав, що Україна може обманути тільки сама себе, але не міжнародну спільноту. Продовжуючи тему виборів президента в Україні Брюс Джексон сказав, що у разі, якщо існуюча влада підробить результати виборів чи проводитиме ці вибори зі значними порушеннями прав людини на волевиявлення, це не тільки зачинить двері для України в Європейський дім, але й може спричинити відповідну негативну реакцію з боку економічно розвинутих країн.

Ян Бжезінський розповів про перспективи розвитку Північно-Атлантичного альянсу та зауважив на те, що двері до НАТО залишаються відкриті для всіх, хто справді бажає прислатися до цієї організації, у тому числі і для України.

У своїй промові Анатолій Зленко підкреслив, що міжнародній спільноті треба зосередитись на тезі неподільності міжнародної безпеки. Свої слова він пояснив тим, що зараз не існує країни, яка б залишалась осторонь від проблем, пов'язаних з міжнародною безпекою. Анатолій Зленко розповів про те, як Україна бачить своє місце у глобальній системі міжнародної безпеки, про ініціативи у питаннях міжнародної безпеки, що пропонує Україна в Раді безпеки ООН та в інших міжнародних організаціях, про участь України у миротворчих акціях в Іраку. Понад 20 тисяч військовослужбовців України брали участь в акціях з підтримання миру, і це є найбільшим внеском серед країн Європи.

Генадій Беліменко

ВИБОРИ – 2004 В УКРАЇНІ

31 жовтня і в Нью-Йорку відбудуться вибори президента України

НЬЮ-ЙОРК. – 18 вересня в конференційній залі УККА було влаштовано зустріч працівників українських засобів масової інформації і взагалі виборців з Генеральним консулом України в Нью-Йорку Сергієм Погорельцевим і консулом Андрієм Олефіровим з питань, що стосуються наступних виборів Президента України. Початок, що, правда, був невеселим: ключа від конференційної залі не було зустріч почалася не о 10-й ранку, як було оголошено, а з великим запізненням, майбутні виборці чекали, сидячи на сходах (з думкою про них у вибіральному з'явився напис: „Просимо не вживати“), а дипломати прогулювалися під дощем на вулиці. Раніше до „Свободи“ надійшло кілька запитань від читачів тижневика, і я скористався чеканням, щоб почути відповіді на них консула Андрія Олефірова.

Микола Дорош: „Чи до складу виборчої комісії, крім працівників консульства, можуть увійти також представники громадських організацій діаспори? Чи будуть на виборчій дільниці в Нью-Йорку спостерігачі? Чи вони можуть бути з числа громадян США українського походження, чи з числа громадян України - постійних мешканців США?“

– Державні службовці не мають права участі у виборчій комісії, тому до її складу в Нью-Йорку ніхто з працівників консульства не ввійде. Це повинні бути громадяни України. Міжнародні спостерігачі за виборами в Україні передбачені тільки на її території. Призначення міжнародних спостерігачів на закордонній виборчій дільниці, яка є територією України, в цілому можливе за рішенням Центральної виборчої комісії (ЦВК). При утворенні додаткових виборчих дільниць, за межами українських дипломатичних установ, участь міжнародних спостерігачів не передбачена, тому що ці виборчі дільниці не є територією України. Кожен з кандидатів, кожна партія чи блок, які висунули своїх кандидатів, можуть призначити також своїх (не міжнародних) спостерігачів, але вони повинні бути затверджені ЦВК, мати відповідні посвідчення.

Ольга Кос-Стефанишин, Нью-Йорк: „У травні газети опублікували звернення СКУ про зголошення до 1 липня громадян України до реєстрації для участі у виборах. Наступне повідомлення було про те, що громадяни України, які не перебувають на консульському обліку, не будуть внесені до списків виборців. А що робити тим, які не перебувають на консульському обліку? Це постійні мешканці США, які не стали на консульський облік, громадяни України, які не мають права на постійне проживання в США, особи, у яких закінчився термін дії паспортів, або такі, що мають паспорт СРСР зі штампом „Україна“, а також громадяни України, які приїхали тимчасово до США саме в період виборів“.

– Генеральне консульство України подало до ЦВК списки громадян України, які перебували на консульському обліку станом на 1 липня, щоб на цій підставі попередньо визначити можливе число виборців в кожному регіоні і скласти первісну основу списків для виборчої комісії. Ці дані не стосувалися усієї маси виборців, кожен з яких має право особисто, з поданням заяви, зареєструватися у виборчій комісії до 23 жовтня. Підставою для реєстрації може бути дійсний паспорт громадянина України для виїзду за кордон, службовий або дипломатичний паспорт, посвідчення особи моряка. Громадянин України вважається особою на постійному перебуванні за кордоном, якщо у нього про це є в паспорті відповідний штамп з України. Є юридична різниця між дозволом уряду США на постійне проживання у своїй країні і згодою уряду України на виїзд свого громадянина за кордон для постійного проживання, тому що йдеться про законодавство двох різних держав. Набуття такого права у США не означає, що ця особа полагодила свої взаємини з урядом України. Громадяни України мають право, але не мають обов'язку ставати на консульський облік і ця обставина ніяк не впливає на їхню участь в голосуванні – можна не бути на консульському обліку, але брати участь в голосуванні. Термін дії

На зустрічі в бюрі УККА Сергій Погорельцев (зліва) і Андрій Олефіров.

паспортів СРСР для виїзду за кордон закінчився 1 січня 1998 року і тепер ці документи не дають права участі у виборах. Також не можуть бути учасниками виборів особи без громадянства. При отриманні від громадян України заяв про включення до списків виборців виборча комісія щодоби повідомляє ЦВК про нових зареєстрованих виборців, які раніше не перебували на консульському обліку, а тому не потрапили до списків, а ЦВК, в свою чергу, повідомляє про них виборчі комісії за місцем їхнього попереднього проживання, щоб ці особи були вилучені зі списків. Якщо виборець виїздить з свого місця проживання в останній тиждень перед виборами, між 23 і 31 жовтня, то він повинен узяти в своїй виборчій комісії відкріпне посвідчення, на підставі якого можна проголосувати за місцем тимчасового перебування без попередньої реєстрації.

Катерина, Спрінг Валі, Н. Й.: „Як проголосувати громадянам України, які працюють без вихідних і не мають авт, щоб поїхати до Нью-Йорку? Може б створити допоміжні виборчі дільниці або привезти до них скриньки і бюлетені, а вони заплатили б за авто, щоб на додаткові дільниці приїхати?“

– Закон про вибори не передбачає відвідування виборців за кордоном за місцем їхнього проживання. Приїзд на дільницю для голосування має бути турботою самого виборця. Хоча праця без вихідних, без можливості відвідання іншого міста, на жаль, є реальністю для деяких громадян України, проте закони США такої праці не дозволяють. Щодо додаткових виборчих дільниць, то їх створення можливе з ініціативи самих виборців, але кожна така дільниця повинна відповідати вимогам закону за розмірами площі і числом приміщень, засобами зв'язку, мати виборчу комісію в повному складі, досконало обізнану з законом про вибори, мати

дозвіл місцевої влади. Досі кілька громад висловлювали думки про створення у них додаткових виборчих дільниць.

Тим часом після 40-хвилинного чекання на ключ від залі член ексективи УККА Андрій Шуль виявив ініціативу і знайшов допоміжне приміщення, в якому учасники зустрічі (дехто через тісняву – стоячи) прилучилися до розмови про наступні вибори.

Спершу Андрій Шуль привітав усіх учасників зустрічі і розповів про діяльність УККА в площині підготування і проведення у США і Україні виборів президента України. Сергій Погорельцев і Андрій Олефіров докладно поінформували присутніх про усі деталі наступних виборів. Подаю короткий виклад основних питань.

Виборча комісія утворюється не пізніше 25 вересня з громадян України, які проживають на території консульського округу. До її складу в Нью-Йорку ввійдуть 13 осіб. Виборча дільниця ч. 94 утворена в приміщенні Генерального консульства України в Нью-Йорку (240 East 49 th Street), де постійно перебуватимуть члени виборчої комісії, а консульство в разі потреби подбає, щоб вони могли чергувати також у вихідні дні. У день виборів виборча дільниця буде відчинена для виборців від 8-ої години ранку до 8-ої вечора.

На дільниці буде 6 кабін для обдумування вибору і 4 скрині для бюлетенів. На консульському обліку перебуває 3,100 громадян України, але участь у виборах може узяти більше людей, тому при голосуванні не слід утворювати скупчень на вулиці, спільно заощаджувати час, а після виконання свого громадянського обов'язку залишати приміщення.

Генеральний консул Сергій Погорельцев у своїй промові відзначив великий інтерес до виборів громадян України, які перебувають за кордоном, про що свідчить значне число запитань, зокрема надісланих через редакцію „Свободи“. „Є закон про вибори президента, – сказав він, – і ми повинні пильно подбати про те, щоб вибори відбулися згідно цього закону“.

Докладна інформація про порядок проведення виборів і хід приготування до них вміщена в інтернеті на сторінці ЦВК: www.cvk.gov.ua

Учасники зустрічі в бюрі УККА

Левко Хмельковський

Загадки передвиборної кампанії

Чим ближче вибори Президента України, тим частіше трапляються події, на які виборцям важко дістати пояснення. Що криється за таємничим отруєнням кандидата у президенти В. Ющенка? Чи можна це вважати замахом на життя? Чому за 45 днів перед виборами російські прокурори викликають Юлію Тимошенко, одного з провідників опозиції, на допит до Москви? Чому повсюдно перешкоджають виступам перед виборцями опозиційних кандидатів? Чи не тому, що В. Ющенко за підтримкою виборців випереджає кандидата від влади В. Януковича? Згідно з опитуванням, проведеним фондом „Демократичні ініціативи“ і центром „Соціс“ за популярністю першість посідає В. Ющенко, далі йдуть В. Янукович, П. Симоненко, О. Мороз, Н. Вітренко та інші. А у західному регіоні України за В. Ющенка готові проголосувати 69 відс. опитаних. Така популярність небажаного для влади кандидата викликає протидію йому та іншим кандидатам від опозиції у різних формах, частину з яких подано у запитаннях на початку статті.

Центральна виборча комісія отримала від В. Ющенка 21 скаргу на порушення встановлених законом обмежень щодо ведення передвиборної агітації загальнодержавними засобами масової інформації. Водночас в країні ширяться офіційні повідомлення про кандидата В. Януковича з фотоілюстраціями, аудіо-, відеозаписами та кінофільмами, що, безумовно є передвиборною агітацією.

Влада випробувала незаконні засоби впливу і не боїться відповідальності. Владу звинувачували в смерті Г. Гонгадзе, в знищенні інших людей, в корупції, погрозах, але влада продовжує існувати і непогано себе почуває. Її не турбує, що скаже про неї світова громадськість. Влада хоче зберегти себе і здобути мільярди, тому піде на все. Влада може спробувати фальсифікувати вибори, навіть вбивати опозиційних провідників, але вона неухильно програє у підтримці населення, серед якого зростає переконаність, що саме В. Ющенко очолить владу в Україні і приведе її до реформ.

Головна військова прокуратура Росії викликала на допит до Москви Ю. Тимошенко, яка нібито давала через посередників хабарі російським офіцерам. Це, безперечно, не може не відбуватися за вказівкою президента В. Путіна, якого міг попросити про це лише президент Л. Кучма. І це є той технологічний крок, який використовується силовими структурами двох країн з тим, щоб ослабити сьогодні В. Ющенка. Вона працювала віце-прем'єр-міністром в уряді В. Ющенка і не влаштувала ні українських, ні російських олігархів, тому й „пішла“ з уряду. А чи не простіше було б приїхати комусь із представників прокуратури до Києва і зустрітися із Ю. Тимошенко?

У серпні, в Криму, Л. Кучма домовився з В. Путіним (це не є сьогодні таємницею) про підтримку Росією української влади. Це так званий бартер, конвертація незалежності економічної і політичної на допомогу у збереженні нинішньої адміністративно-командної системи. Для цього плянується понад півмільйона голосів вкинути на так званих закордонних дільницях, які розташовані в Росії. Домовленість досягнута й навколо того, що у випадку, коли влада не зможе зупинити перемогу В. Ющенка, вона готова говорити про скасування результатів виборів, і в цьому Росія також повинна надати Л. Кучмі підтримку. Тим часом з'явилася купа політиків в українському суспільстві і у Верховній Раді, які наголошують, що буде третій шлях, що є певні політичні сили, які готові вийти навіть у друге коло і навіть В. Ющенко перемогти. Якщо вибори будуть визнані з якогось приводу недійсними, то такі сили складатимуть Л. Кучма і Ю. Тимошенко. Представник бльоку В. Ющенка Олександр Турчинов заявив, що влада Л. Кучми, В. Януковича, В. Медведчука фактично чинить терор проти власного народу, намагаючись фізично, політично, морально, інформаційно знищити своїх опонентів, бо не може перемогти їх у чесній боротьбі. Важко з ним не погодитись.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дзвін, що дзвонить на славу двох Купчинських

У наші руки потрапив часопис Національної Спілки письменників України „Дзвін”, ч. 8 за 2004 р., привезений зі Львова, який зацікавив не тільки змістом, як дивним його підбранням. Бо як інакше пояснити, хіба не випадковістю, що знаходимо в ньому одну за другою дві статті на тему двох членів роду Купчинських таких різних зацікавленнями, і таких відомих у нашій спільноті.

Перша з них торкається „барда української пісні” і „не тільки барда” (як читаємо у заголовку статті) – Романа Купчинського, з приводу 110-ліття від дня його народження, яке саме припадає на 24-ий день цього місяця. Друга, що слідує після тієї першої під заголовком „Дерева край дороги”, написана з приводу сімдесятиліття Олега Купчинського, відомого філолога, історика-архівіста, незмінного наукового секретаря НТШ в Україні.

Ось „Дзвін” використав нагоду днів народження, щоб подати читачам цікаві та вичерпні інформації про двох різних своєю працею, а таки споріднених не тільки прізвищем Купчинських: барда української пісні Романа і любителя української пісні, хоча науковця за званням, Олега.

Отож вичерпна стаття Тараса Салиги про барда української пісні і тепла, дружня стаття, а радше спомини доброго друга радше Андрія Содомори про наукового секретаря НТШ немов переплітаються одна в одну, відзначаючи двоє широко відомих людей з тим самим прізвищем та тим самим родинним корінням, а однак таких різних світосприйманням і зацікавленнями.

Це треба з признанням підкреслити на користь редакції того журналу, що він зумів використати нагоду, щоб дати читачам відповідний матеріал для роздуму, а тим нечисленним вже читачам, що мали щастя знати обох іменинників, поставити ще раз перед очі оці силуетки двох Купчинських, які стільки серця, любови та своїх сил дали і дають для своєї батьківщини – України.

Дарма, що вони дуже різні характером, різні своєю творчістю і своїм підходом до життя. Але, незважаючи на це, для обох їх служіння Україні, любов до неї і бажання дати якнайбільше своїх сил в ім'я своєї батьківщини стоять на провідному місці, творять зміст їхнього життя та зміст їхніх праць.

Тому добре, що саме журнал Спілки письменників України зібрав у одному числі інформації про ці дві такі різні, а однак з одного коріння вирості галузки одного із славних священичих родів галицької землі. Це, в першу чергу, добре з уваги на можливість ознайомлення молодого покоління з творчістю та працею тих відомих одиниць галицького роду, про яких вже не так легко сьогодні дізнатися.

Особливо для молодих поколінь України вже чужа творчість нашого колись так славного співця стрілецької слави Романа Купчинського, і ледве чи відомі наукові праці та довідки його не менше славного родича Олега.

Чи не добре, що саме „Дзвін” їм дзвонить тепер на славу?

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСОЮЗу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожен зміню адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи”

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата - Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на доповідь

д-р ОЛІ ГНАТЮК

(Польська Академія Наук, Варшава)

**„Европейський виклик
в дискусіях
українських інтелектуалів“**

в суботу, 2 жовтня 2004 року, о 5:00 год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9 і 10-ою вул.) New York, NY 10003.

**Користуйтеся
веб-сайтами „СВОБОДИ“**
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“
www.ukrweekly.com
УНСОЮЗУ
www.unamember.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Похвальне порозуміння між Українськими Церквами

Владика Софрон Мудрий з Івано-Франківської єпархії УГКЦ, Галицький Митрополит Андрій УАПЦ і Архiepіскоп Йоасаф УПЦ Київського патріархату підписали спільне прохання до Михайла Вишиванюка – голови державної адміністрації Івано-Франківської області, Василя Бруса – голови обласної ради і Зіновія Шкутяка – посадника Івано-Франківська, щоб одержати дозвіл на відправи почергових Богослужень в колишній церкві, яка служить тепер приміщенням для музею мистецтва. „Беручи до уваги загальну опінію, ми висловлюємо наше щире бажання і теж бажання наших вірних бачити

у цій старовинній церкві спільну спадщину Христової Церкви, яка служитиме як місце пошани законів і зберігання християнських традицій і обрядів задля виховання майбутніх поколінь Божих дітей, – написано у цій заяві трьох ієрархів.

– Ця церква буде добрим прикладом поєднання в Христі в одній національній Українській Христовій Церкві, що було мрією великих Митрополитів Петра Могили, Веніаміна Рутського, Андрея Шептицького і Патріархів Мстислава і Йосифа, а теж інших церковних Ієрархів”

(Релігійна Інформаційна Служба України. Переклад із „The Ukrainian Weekly” (Aug. 8, 2004).

Це невеличке, здавалося б, звичайне повідомлення про події в нашому церковному житті є важливим історичним документом, повним дуже значних, глибоких думок і великих візій, що може стати поворотною точкою в нашій історії. Тут виразно говориться про спільні плани церковних провідників наших традиційних Українських Церков і нашого українського мирянства щодо

церковного поєднання в одній національній Українській Христовій Церкві. Виглядає, що ми вже починаємо самостійно думати і діяти, що скидаємо з себе чужі духовні кайдани, які гнітили нас впродовж довгих сторіч; що стаємо творцями своєї власної історії.

Євген Іванків,
Чикаго

До чужого ярма не впрягайтеся

Читаючи наш популярний часопис „Свободу”, на сторінці 15-й я побачив статтю наших архиєреїв Константина, Антонія і Всеволода „Нехай Дух правди зійде на Україну”. Наші архиєреї у цій високозмістовній статті вирішили нас відлучити від нашої байдужості, щоб ми стали активнішими в наших церковних і національних справах. Маючи вільну хвилину часу, візьмімо в свої руки всесвітню історію, щоб переконатися, що всі народи світу за свою самостійність терпіли різного роду невігоди і боролися. І ми співаємо „Душу і тіло ми положим за нашу свободу”.

Для нашої самостійної України і для нашої Православної Церкви треба вложити більше національ-

ної і релігійної уваги та праці. Нам треба по нашій змозі нашої Церкви і Матері-Україні допомагати матеріально, а тоді Господь і нам допоможе, а наша Україна свої теперішні невігоди успішно перемаже. Нехай же у своїй хаті буде не чужа, а своя правда. Молімо Всевишнього, щоб поблагословив наших Владик, і шановну редакцію „Свободи” довгим і безжурним віком.

Апостол Павло нас вчить: „До чужого ярма не впрягайтеся з невірними; бо що спільного між праведністю та беззаконням, або яка спільність у світла з темрявою”. То не впрягаймося!

о. Володимир Боровський,
Мінеаполіс, Мін.

Оксана Корень має протези

Милосердно і невідкладно через ЗУАДК був наданий порятунок 25-річній Оксані Корень в страшному горі. Два роки тому вона втратила, після наїзду на неї авта, обидві ноги. До української американської громади вона зверталась з проханням зібрати кошти на протезування ніг. На даний час Оксана вже на протезах. Їх виготовив за державний кошт в Києві, в майстерні „Ортотех-Сервіс” доктор Олександр Зеленський.

ЗУАДК з пожертв громади надав допомогу в розмірі 2,687 дол. 1,000 дол. зібрало Сестрицтво св. Ольги при парафії св. Андрія у Вашингтоні. Покрито видатки на придбання їй відповідного взуття і інвалідних ходунків, на виконання масажу. Решту коштів будуть витрачати в мірі необхідності, виключно на потреби, зв'язані зі здоров'ям Оксани.

„З Божою поміччю, вона вижила, а з допомогою добрих людей повинна жити далі”, – ці слова сказала президент ЗУАДКу д-р Лариса Кий, котра перебувала з метою контролю за працею представництва в Україні і провідала Оксану в Києві під час протезування.

Оксана Корень

Віра Принько,
Київ

Про що не говорять...

В основному ми завжди зосереджуємо нашу увагу на політичних спектрах життя в Україні, економічних негараздах та нестабільних передвиборчих процесів, що проходять в Україні, але не добачаємо інших прихованих процесів, які в майбутньому можуть жорстоко відбитися на нашому народі. Зокрема в Україні триває приватизація підприємств, продавання селянам їх власної землі, яку раніше було від них забрано до колгоспу. Але як відомо, селяни не мають грошей на купівлю землі, ані засобів, щоб її обробляти, тому здають свою землю в оренду або продають її чужинцям. Знедолені злиднями, вони залишають свої садиби та порослі бур'янами городи, ідуть шукати праці в містах, або виїжджають за кордон на заробітки.

У висліді такого явища є небезпека, що українське село змінить свій вигляд і втратить характер незалежності, бо селяни будуть змушені працювати у чужих землевласників за пропоновану їм платню, що виглядатиме в Україні формою „неокріпачтва”. Проте цими питаннями ніхто не цікавиться...

Не менш загрозливою проблемою для патріотичної молоді є на-

буття вищої освіти. І хоча в Україні є багато університетів, але не для всіх студентів двері відкриті, бо на річні плати за студії можуть собі дозволити тільки діти державних владників, олігархів та крупних підприємців. Діти професіоналістів, робітників чи селян мусять задовольнитись менше знаними навчальними закладами. А це означає, що завтра ця непатріотична молодь займе місця в державній структурі, а патріотична молодь працюватиме на підрядних роботах.

Здійснено невеликий екскурс. Чотирирічні оплати в Київському національному університеті імені Т. Шевченка становлять 54,100 гривень. Батьки студента, які є обоє лікарями, річно заробляють 10.574 гривні, тобто за чотири роки в них буде недобору на 11,840 гривень. За такими доходами батьки не мають можливості оплачувати навчання студента вже в наступному році. Слід вітати ініціативу дирекції Фондації „Воля”, яка придбала частину фондів і створила Стипендійний фонд, з якого будуть користатися малозаможні, обдаровані студенти в Україні. Початок дуже добрий, але щоб задовольнити хоч частинно потреби студентства, каса далеко не задовільна.

Комісія Стипендійного фонду звертається з гарячим проханням до всіх організацій, кредитовок, українських установ та жертвенних добродіїв, щоб вони внесли кошти у тривалий фонд української майбутності. Студенти в анкетних проханнях зобов'язуються по закінченні студій, в певному проміжку часу, безвідсотково повернути до Стипендійного фонду одержану ними суму на студії.

Усіх, хто може допомогти Стипендійному фондові просимо виписувати чеки на: „UAFF Study Fund”, P. O. Box 255, Cooper Station, New York, NY 10276.

За Управу Стипендійного фонду

Марія Папас,
скарбник повіту Кук, Іл.

Іван Буртик,
Кліфтон, Н. Дж.

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ _____

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Діти, внуки і правнуки відвідують Союзівку

Головний секретар УНСоюзу Христина Козак (зліва),
Оксана і Мирон Кривуличі

Кожний вважає, що його праця найважча. І я не є іншою. Однак, як координатор особливих проєктів при УНСоюзі, протягом років я переконалася, що праця

для УНСоюзу і його найбільшій посілості – Союзівки приносить велике задоволення і є надзвичайно корисна. Я хочу поділитися з вами останніми враженнями,

які я мала, відвідуючи наші популярні літні табори – „Табір Пташат” і „Табір Чемного”, та накреслити, як кампанія сприяння зв'язку між УНСоюзом і українською громадою взагалі, допомагає зміцнити фінансову допомогу Союзівці і сприяти членству УНСоюзу.

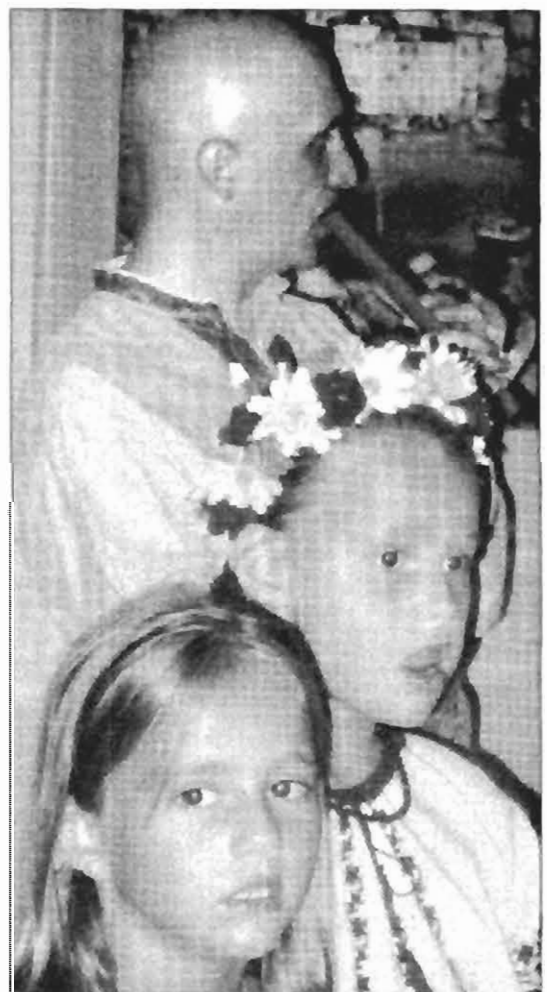
Головний секретар УНСоюзу Христина Козак взяла на себе завдання допомогти покращити контакт між її бюро і членством УНСоюзу. У зв'язку з всенародною громадською кампанією „Life Insurance Awareness Month”, я мала шансу у її товаристві відбутися цього літа декілька поїздок на Союзівку для сприяння УНСоюзівці.

Подиву гідним і рівночасно різним було цілковите зобов'язання ідеологій обидвох таборів сприяти українській спадщині і культурі. „Табір Пташат” є україномовним табором для малят. Тут таборовики грали гри, співали пісні, танцюва-

ли, втішались природою та з увагою слухали казочки і все – українською мовою.

У „Таборі Чемного” програма таборовиків була точно ця сама, тільки в англійській мові. Приглядаючися до дітей, з яких ще деякі мали труднощі говорити будь-якою мовою, ви собі ясно усвідомлювали, що вони, безумовно, всі – українці. Вони з увагою прислухалися до народних казочок, а на їхніх маленьких личках віддзеркалювалося пережиття. Із задоволенням вони співали пісні зі своїми виховниками, маленькими ніжками, з деяким трудом, виконували танці і були надзвичайно горді пишатися у народному вбранні, дівчатка у віночках, а хлопчики – у шараварах. Яке це піднесене почуття дає кожному, хто турбується майбутнім наступного українського по-

(Закінчення на стор. 9)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ – ДІТРОЙТСЬКА ОКРУГА
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
УКРАЇНСЬКІ ГРАДУАНТИ ДІТРОЙТУ І ВІНДЗОРУ

влаштовують з нагоди відзначення 110-ліття УНСоюзу

Авторський Вечір

д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ

автора нової книжки

„Українсько-Американська Твердиня“

який відбудеться

в суботу, 2 жовтня 2004 р., о год. 5-ій по пол.

Український культурний центр
26601 Ryan Road, Warren, Michigan

Після виступу автора, чай, кава і солодке.

Про послуги УНСоюзу для української громади

говоритиме головний секретар

ХРИСТИНА КОЗАК

Гостям раді!

Вступ 5 дол.

Гостям раді!

календар подій

24 – 25 ВЕРЕСНЯ

Пласт, Курінна Рада „Спартанки“.

25 ВЕРЕСНЯ

Весілля –
Катерина О'Конел і Петро Зелик.

2 ЖОВТНЯ

Ellenville High School Reunion,
Class of '49.
Ellenville High School Reunion,
Class of '84.

3 ЖОВТНЯ

Republican Fundraising Banquet,
4:30pm

9 ЖОВТНЯ

Весілля –
Таня Благітка і Михайло Ядліцький.

15 ЖОВТНЯ

Ellenville Retired Teachers Luncheon.

16 ЖОВТНЯ

Весілля –
Alexandra Anastasia Holubec
and David Scott Nirschl.

23 ЖОВТНЯ

Весілля – Наталка Баранкевич
і Марко Мазурець

29 – 31 ЖОВТНЯ

Halloween Weekend with children's costume parade, costume zabava and more!

5 – 7 ЛИСТОПАДА

Пласт – „вікенд“ Орликіяда.

25 – 28 ЛИСТОПАДА

Thanksgiving Weekend Packages Available.

11 ГРУДНЯ

Ulster Correctional Facility Christmas Party.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

РОЧЕСТЕР, Н.Й., ВІДДІЛ 367, УНС

В суботу, 2 жовтня 2004 р.

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

о год. 9:00 ранку

за померлих членів Українського Народного Союзу
367 Відділу, Т-ва „Запорозька Січ“.

По літургії сніданок і збори в ідальні школи св. Йосафата.

Секретар, Христина Дзюба

УНСоюз повідомляє членів про ще один привілей

Український Народний Союз – братська установа, заснована у 1894 році, зі задоволенням повідомляє про новий привілей для своїх членів, а це – Гарантоване надання забезпечення на ціле життя.

Гарантоване надання забезпечення на ціле життя – це плян, яким УНСоюз виявляє вдячність своєму членству за його безперервну підтримку протягом останніх 110 років, пропонуючи грамоту, в якій не ставиться ніяких питань. Плян Гарантованого надання забезпечення на ціле життя для членів УНСоюзу є до набуття у сумі 3,000 або 5,000 дол. Цей плян не складний, легкий, без всякої напруги. Члени у віці між 35–90 роками життя, що вже мають активні грамоти і платять вкладки, грамоти з одноразовою вкладкою, виплачені грамоти або пенсійні, мають право придбати плян Гарантованої видачі забезпечення на ціле життя, без огляду на минулий або теперішній стан здоров'я. Ніякі питання не ставляться.

Плян Гарантованого надан-

ня забезпечення на ціле життя – це постійний забезпечений плян. Як і на кожному постійному забезпеченні, так і на цьому, нагромаджується грошова вартість. Вкладки на цьому пляні не збільшуються, привілеї не будуть зменшуватися, і як довго ви виплачуєте вкладки, ваші привілеї не можуть бути скасовані.

Дуже важливо усвідомити собі, що хоча член УНСоюзу має уже грамоту, посмертна виплата у сумі 500 дол. або 1,000 дол. не іде в парі з інфляцією і напевно не буде мати цієї самої економічної допомоги і впливу, які мала 20 чи 30 років тому.

Отже, скористайтеся з цієї нової пропозиції для членів. У справі інформації щодо вкладок і аплікацій члени можуть контактуватися з їхніми відділовими секретарями, або телефонувати до Головної канцелярії УНСоюзу на число (800) 253-9862.

Христина Е. Козак,
Головний секретар
УНСоюзу

Діти, внуки...

(Закінчення зі стор. 8)

коління! Я провела декілька чудових, теплих днів, відвідуючи Союзівку, зустрічаючи членів УНСоюзу і брала фотознімки цього майбутнього українського покоління.

З подивом і захопленням Христина Козак і я спостерігали організаторів табору та виховників, які доклали усіх зусиль, щоб ці табори були приємними, але також хотіли упевнитись, що ця важлива лекція була вивчена кожним учасником. Бути українцем – це гордість. Я поважаю усіх батьків, що привезли своїх дітей до таборів з усіх закутків цієї країни. Вони хотіли запевнення, що їхні діти від самих початків отримають почуття приналежності до української громади. В короткому часі ці самі батьки привезуть своїх дітей на популярний тиждень у Вайлдвуд, Н. Дж.

Це ще одне місце, де старші підлітки та молоді дорослі, україномовні або ні, різних релігій, різної політичної приналежності збираються з усіх кутків США і Канади грати взято відбиванку чи інші гри, але найважливіше – збираються зустріти один одного.

Цього року відбувся спеціальний турнір „bosse ball” і

увесь дохід призначено на відродження Союзівки. Ми турбуємося, чи це нове покоління дбає про громаду. Так! Цілком певно вони дбають, кожний своїм способом.

На Союзівці під час дитячих таборів ми зустріли родину, яка відзначала їхню п'яту зустріч. Інша родина – шість поколінь, прибула тут з усіх кінців США і Канади, незважаючи на відстань у кількасот миль. Усі зібралися тут, щоб здійснити чудову зустріч з їхніми рідними. Усі очікували остаточно зустріти нових членів родини, правнуків, новоодружених і т. п. Одна родина, зокрема, організувала на Союзівці зустріч понад 40 членів. Старша цього роду зустріла свого чоловіка на Союзівці багато років тому, і від цього дня для цілої родини Союзівка стала незамінним місцем відпочинку. Її діти, внуки і правнуки відвідують Союзівку і насолоджуються літніми таборами, які відбуваються у приязній родинній атмосфері і сприяють українській культурі. Це справді вартє уваги і дуже будуюче. Це не тільки чудовий приклад родинної історії, але це залишає почуття гордості бути українцем та належати до цієї нації.

Оксана Тритяк,
координатор особливих
проектів УНСоюзу

„Разом ми переможемо!“

Виступ В. Ющенка в Києві на Європейській площі 18 вересня

Дорогі українці, дорогі мої друзі!

Я аплодую кожному з вас, хто прийшов на цей майдан. Знаю, що дорога багатьох сюди не була легкою. Останні два тижні були, мабуть, найтрагічнішими у моєму житті. Я міг би не стояти тут сьогодні або навіть не сидіти в інвалідному візку. Але дякуючи українським, і не тільки, лікарям, дякуючи своїй родині і мільйонам вас, я стою на цій сцені, поруч з Вами.

Хотів би сказати окремі „компліменти“ до влади: усіх ви нас не отруїте! У вас не вистачить куль та КамАЗів! Нас вам не зламати! Завжди будуть знаходитись не один і не тисячі, а десятки тисяч нових Гіїв Гонгадзе, Вячеславів Чорноволів, Вадимів Гетьманів і багатьох-багатьох добрих людей України!

Для мене велика честь зараз бути серед вас на цій київській площі. З нами – сотні тисяч людей на майданах усіх областей. Плеч-о-плеч з нами стали батьки і діти, літні люди і молодь. Мільйони телеглядачів бачать нас. Це – виняткова подія для мене.

Наші кольори, якими залиті майдани – це кольори тепла і надії! На наших гаслах – слова правди, слова, що будують. У цю хвилину я, як і кожен з вас, відчуваю себе частиною непереможної сили – сили народу. Ми заявляємо: нас мільйони і нас не зупинити! Ми переможемо!

4 липня я прийняв рішення. До вас були звернені мої слова: „Я їду у Президенти! Я виграву вибори! Це буде перемога всіх!“. Їх почула вся Україна, з ними я побував у десятках міст і сіл, зустрівся з сотнями тисяч людей. І всюди звучало одне: Так! Ми хочемо змін! Ми, громадяни України, прагнемо жити по-людськи. Ми, народ України, вимагаємо того, що належить нам по праву. Люди хочуть спокою і достатку, миру і справедливості. Народ хоче змінити злочинну владу, яка насаджує на нашій землі цинізм і беззаконня. Бандитській владі потрібно лише одне: за будь-яку ціну продовжити своє панування. Нічого нового зробити вона не може. Влада намагається посіяти розбрат на українській землі. Нас ділять на „східняків“ і „західняків“, ділять за національністю і мовою, ділять історію і вірою.

Не вийде! Ми – єдиний український народ. На Заході і на Сході, на Півночі і на Півдні усім однаково болять бідність і безправ'я. Наш дім не розділиться, бо наше об'єднання, за словами великого Олександра Довженка – це „кінцеві дрібному, другорядному і кон'юнктурному“. З Києва, з міста, де закопана пуповина народу нашого, я хочу звернутися до кожного краю. Вітаю благодатний Південь, де немає меж ланам Херсонщини і Миколаївщини, де вдень і вночі шумлять порти Одеси, де горять вогні Запоріжжя, де лагідне море гойдає Крим, незрівнянний своєю красою. Але я також пригадую, як мені в цих краях цитували класика: „Земля наша обильна, порядку тільки нет“.

Плоди землі і людської праці розкрадаються. Все їде в кишеню кланів. Я кажу вам: багатства краю ми повернемо людям.

Вітаю Донбас! На карті України він зліва, як серце. Його метал і вугілля – це кров економіки. Тут живуть горді люди. Останнє слово гірники завжди залишають за собою.

Я стверджую: бандити не будуть правити на цій землі. У минлому залишаться приниження, безробіття, заборгованості. Ми повернемо достаток у шахтарський край.

Вітаю древні Галичину і Волинь, зелену Буковину, щедre Закарпаття! Тут люди за сусіднім кордоном бачать Об'єднану Європу. З великими надіями ми починали свій шлях до неї. Але через бездарність влади відстали. Я кажу вам і усій Україні: ми з діда-прадіда добрі господарі. Ми будемо жити не гірше, ніж сусіди!

Вітаю рідні мені Суми, Харків, де вчився мій батько, Чернігів і Житомир, все Полісся і Слобожанщину. Дорогі мої земляки! Ми здолаємо неправду, ми дамо лад кожному селу, кожному місту, кожній вулиці і кожному дому! Моє слово вітання центру України, подoliaм і полтавцям, черкашанам і кіровоградцям, всій Центральній Україні від Вінниці до Дніпропетровська.

Я знаю, яка багата і щедра наша земля. І як важко на ній заробляти на життя чесною пра-

цею. Ми з вами – козацького роду. Ми позбудемось нужди і будемо жити вільними людьми, як славні прадіди наші!

Я побував у вас всюди і бачив – нинішня влада в агонії. Проте цього не можна побачити на телебаченні. За одне слово правди відключають канали і закривають газети. Екран телевізора став кривим дзеркалом. Ми в ньому не пізнаємо себе і своєї країни. У нас уже оскома від брехні. Але нас не обдурити. Це влада боїться подивитися правді в очі. Влада боїться нас. І не даремно. Бандити при владі розуміють: вибори стануть вироком цій владі, який винесе сам народ. Бандити сидітимуть у тюрмах!

Влада хоче зберегтися під захистом силових структур. Міліція, СБУ, прокуратура бандитськими методами залякують виборців і кандидатів, місцеві органи влади і журналістів. Влада бере на озброєння кримінальні методи, принесені з „зони“. Але я впевнений – люди в погонах пам'ятають присягу. Я звертаюся до них: сьогодні треба гарантувати спокій і безпеку громадян. Багато чесних професіоналів працюють у органах влади на всіх рівнях. Я кажу їм: не дайте запламувати себе злочинами. Ваша праця потрібна і сьогодні і завтра. Я зроблю все, щоб передання влади відбулося мирно, без потрясінь і насильства. Так воно і буде. Хочу попередити бандитів при владі – не грайтеся з вогнем, не будіть людський гнів! Ви за законом відповісте за фальсифікації, за тиск і переслідування кожної людини! Народ не простить тим, хто його волі протиставляє насильство.

Ми, громадяни України, хочемо чесних виборів. Обирати владу – це наше право. Прийдіть на дільниці і проголосуйте так, як велить совість. Я запевняю усіх – у комісіях досить чесних і відповідальних людей. На дільницях вистачить спостерігачів.

Буде проведений паралельний підрахунок. Кожен голос буде порахований. Справжні результати будуть оприлюднені негайно. Фальсифікація не пройде!

Ми, громадяни України, твердо знаємо – щоб змінити наше життя потрібна нова, чесна влада. Не та, яка вкрала у людей мільярди, а за місяць до виборів кидає їм копійки. Нам потрібні не крихти з панського столу, а гарантії достатку. Нам потрібна влада, яка працює на свій народ.

Я не пропоную програм, які обіцяють покращання тільки через десятки років. У мене є простий і зрозумілий кожному Плян дій „Десять кроків назустріч людям“. Я їду у президенти для того, щоб держава наблизилася до людей. Я знаю свій обов'язок. Ніхто не буде залишений сам на сам зі своїми проблемами. Ніхто не почуватиме себе покинутим напризволяще. Кожен, хто хоче працювати, матиме працю. Його родина житиме в достатку. Наші батьки одержать пенсії, гідні їх великої праці і терпіння. Медичну допомогу отримають всі, хто її потребує. Освіта стане доступною нашим дітям. На столі у нас завжди буде хліб, який український селянин збере на власній землі. Ми відродимо село, бо в ньому – душа українського народу. У стосунках з іншими народами наукою нам будуть слова гетьмана Богдана Хмельницького: „Всі наші зобов'язання ми обов'язково виконаємо, як тільки переконаємося, що друга сторона прийме це з вдячністю. Бо таким способом наша нація звичке добувати дружбу“.

Ми будемо поруч з нашими союзниками у боротьбі проти тероризму. Але українським військовим не доведеться гинути там, де треба працювати дипломатам. Війська з Іраку невідкладно повернуться додому. Все це під силу державі, яка ставить понад усе інтереси своїх громадян, яка усвідомлює відповідальність за Україну. Я знаю, що має невідкладно зробити держава. Я не обіцяю, а присягаю – вона це зробить. Ось що я зроблю невідкладно.

Перше. Державний бюджет до останньої копійки служитиме людям. Я покладу край розбазарюванню державних грошей. Якнайбільше буде виплачуватись громадянам у вигляді зарплат, пенсій, соціальної допомоги. Це буде не дарунок до виборів, а обов'язок влади.

Найповніше будуть фінансуватись освіта, медицина, культура, наука, Збройні Сили. Це – головні пріоритети. Податкова міліція не буде

Віктор Ющенко 18 вересня виступає в Києві на вічі під час акції „Разом переможемо!“

Фото: персональний сайт В. Ющенка

слідкувати за таксистами і бабусями біля метро, поки прибуткові підприємства не платять податків. Палади їх власників стали викликом усім, хто чесно працює. Я приймаю виклик. Податки будуть знижені, але платитимуть їх усі.

Друге. Ми виведемо економіку з тіні. Всі будуть знати, які підприємства і які землі приватизовані, за скільки, і кому вони належать. Я не ставлю за мету перегляд результатів приватизації. Але розграбування держави буде припинене. Закон вирішить долю усього „прихвизованого“, бюджет отримає за нього справжню ціну. Ми змусимо нових власників виконувати всі зобов'язання перед державою і перед працівниками.

Третє. Ми створимо найсучасніші виробництва і нові робочі місця для наших громадян. Для цього ми запросимо і російських, і західних інвесторів. Ми повернемо українські капітали, вивезені за кордон. Всі будуть працювати за єдиними справедливими і прозорими правилами – в інтересах України.

Четверте. Тотальна корупція, яка паскудить наше життя, буде знищена. Працюватимуть закони, а не кабінетні рішення. Чесні професіонали замінять запламованих чиновників. Правоохоронні органи нарешті захистять людей від криміналу. Суди судитимуть за справедливістю, а не за гроші.

П'яте і найголовніше. Прірва, якою влада відгородилася від народу, буде подолана. Чиновники відвикнуть розглядати людей з вікон розкішних палаців і дорогих авт. Посадовці будуть чути і бачити кожну людину. Я зіб'ю пишатість, вигодувану за рахунок народу.

Шановні друзі! Дорогі мої співвітчизники! Я вже розповів про свій Плян дій тисячам і тисячам людей. Народна підтримка робить все задумане реальним. Ми разом – і нас не здолати. Ми захистили право народу обирати президента. Ми зірвали плян збереження режиму під вивіскою „політреформи“. Ми ввіймали за руку Уряд і примусили його повернути приховані гроші в бюджет. Підвищення зарплат і пенсій – це теж наша спільна з вами перемога! Нові перемоги – попереду!

Я їду у президенти, бо я вірю в Україну. Я вірю – її народ сам визначить своє майбутнє. Нагадаю слова мудрого чоловіка: „Націю може підтримати і врятувати тільки вона сама. Щоб її історія продовжувалась, вона має вірити в себе, вірити у власну здатність бачити майбутнє і керувати своєю долею.“

Це називається – мати волю жити“.

Мої дорогі українці! Сьогодні у десятки мільйонів наших осель стукає українська доля. І вона запитує одне у всіх: який ви шлях обираєте для себе і своїх дітей?

У нас є дві відповіді. Або ми обираємо те, що є – влада зранку до вечора говорить про спадкоємність того, що у нас є. Я цієї спадкоємності не хочу. Бо не є доброю спадкоємністю мати найнижчу в колишньому Радянському Союзі чи сьогодні в Європі пенсію, найнижчу заробітну платню. Сім з половиною мільйонів українців розвіяно по всьому світу у пошуках роботи. Це не є те, що ми хотіли б взяти з собою в майбутнє. Україні потрібні зміни. Зміни, які приведуть до демократії, до волі і до можливості кожної людини.

Я переконаний – громадяни України проголосують за достаток, повагу до людської гідності і справедливості. Я вірю, що добро і любов до України переможуть. Моя перемога – це перемога усіх. Разом ми переможемо!

В. Ющенко на вічу 19 вересня в Житомирі.
Фото: персональний сайт В. Ющенко

Віктор Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

здоров'ю цього кандидата. Уповноважений В. Ющенко у Центральній виборчій комісії Юрій Ключковський зажадав пояснень щодо зібраних в Росії 560 тисяч підписів на підтримку В. Януковича. ЦВК утворила закордонні виборчі дільниці з розрахунку лише на 200 тисяч виборців, а тих 560 тисяч осіб, які підписалися в Росії на підтримку В. Януковича, немає серед підписних листів, поданих його штабом до ЦВК. Зібрати таку кількість підписів в іншій країні без використання службових структур неможливо.

14 вересня Верховний суд України розглянув шість скарг кандидата на пост Президента України В. Ющенко на бездіяльність ЦВК щодо реагування на неправомірні дії телеканалів „Інтер”, Студії „1+1” та УТ-1 Першого національного каналу і прийняв шість рішень, якими визнав бездіяльність ЦВК неправомірною та зобов'язав розглянути по суті у встановленому законом порядку (тобто колегіально) скарги на порушення встановлених законом обмежень щодо ведення передвиборної агітації.

Але заклик В. Ющенко „Разом перемаємо!” діє і зустрічає усе ширшу підтримку серед виборців України.

Л. Хм.

Квітуча, вільна Україна – наша спільна надія

4–6 вересня в Римі відбулася Конференція СФУЖО (Світова Федерація Українських Жіночих Організацій), на яку з'їхались делегатки з 14 країн. Україну представляла Лідія Григорович, депутат Верховної Ради і член виборчої комісії кандидата в президенти Віктора Ющенко. Вона передала до україномовної преси поза Україною звернення Віктора Ющенко до громадян України, які перебувають на заробітках в інших країнах. Пропонуємо нашим читачам текст цього документу.

Дорогі співвітчизники! По яких би далеких світах не водила нас доля, кожен, хто любить Україну, у кого болить серце за цією землею, живе однією надією: побачити її нарешті квітучою, заможною, вільною державою, у якій затишно житиметься і нам, і нашим дітям.

Я розумію, як гостро відчувається ця надія на чужині, де мільйони наших співвітчизників опинилися в добровільному вигнанні. Я знаю, як гірко і боляче вам було покидати свою родину і їхати виховувати чужих дітей, доглядати чужих батьків, виконувати найтяжчі роботи за кордоном, не маючи жодних прав і жодного захисту. Знаю, яка біда і безвихідь довела вас до такого непростого рішення.

Сьогодні ви працюєте у багатих демократичних країнах Європи й Америки. Ви бачите, як відстоюють їх народи свої інтереси, права і борються за своє майбутнє. Кожна вільна, заможна країна – це приклад величезної віри народу в себе і його боротьби за свободу та справедливість. Ви краще, ніж будь-хто, усвідомлюєте, що тяжкі випробування, які випали на долю нашої країни – не вічний фатум і не безвихідь, яку треба терпіти чи залишати у спадок нащадкам. Навпаки, це – досвід, який вчить нас бути рішучими й активними сьогодні, коли історія дає Україні ще один шанс.

31 жовтня відбудуться вибори Президента України. Вони матимуть вирішальне значення для України і для кожного з нас. Як громадяни України ви маєте право взяти участь у голосуванні незалежно від того, легально чи нелегально перебуваєте за кордоном. Українська влада, яка створила нестерпні умови для вашого життя в Україні, не зацікавлена, щоб ви проголосували за кордоном. Адже ваша доля – є найпершим вироком сьогоднішній владі. Я вірю, що ви прийдете на виборчі дільниці і підпишете цей вирок. Повірте, голос кожного з вас допоможе очистити і врятувати Україну!

Я йду на вибори, щоб розбудувати цивілізовану демократичну державу, у якій кожен буде чути вільно і захищено, кожен зможе реалізувати свої здібності, знання і талант на рідній землі, а його праця буде належно оцінена суспільством і оплачена. Справою честі нової влади буде створення таких умов життя і праці, за яких українські заробітчани зможуть повернутися в Україну, до своїх родин.

Дорогі друзі, ваша тяжка праця на чужині, ваше самозречення в ім'я родини – це вчинок подвижницький, гідний найвищої поваги і пошанування від держави.

У випадку обрання мене на посаду Президента України, я зроблю все, щоб надати вам надійну підтримку. Я поширю соціальні гарантії нашої держави на тих громадян України, котрі перебувають за її межами. Першочергову зверну увагу на проблеми їх соціального забезпечення, на те, щоб трудовий стаж заробітчан враховувався відповідними державними органами. Я наполегливо працюватиму в напрямку легалізації праці українських робітників, які перебувають зараз за кордоном та над підписанням угод щодо дотримання їхніх прав і свобод, їхнього соціального забезпечення в інших державах.

Сьогодні ви далеко від України, але пам'ятайте, що Україна чекає на вашу підтримку. Адже ви – дуже важлива частина нашого суспільства: мисляча, активна, здатна до рішучих змін, збагачена досвідом демократичних країн.

Нехай день виборів стане для вас днем єднання з рідною землею з рідним народом! Усі разом ми врятуємо Україну!

Щиро – Віктор Ющенко
2 вересня 2004 р.

„Я – за Ющенко!”
Фото: Фелікс Хмельковський

Черкащани зішлись слухати промову В. Ющенко. Фото: Фелікс Хмельковський

Відзначення 13-ої річниці Незалежності України

Нью-Гейвен, Коннектикат

24 серпня в місті Нью-Гейвені святкували дуже урочисто. На ратуші міста майорів синьо-жовтий прапор. Проповідь про Україну і український народ виголосив о. Юрій Годенчук, який відправив Молебень до Пречистої Диви Марії за вільну Україну і її народ. Ветерани I дивізії УНА і УАВ урочисто увійшли до церкви зі своїми прапорами, щоб відзначити цей великий день.

Свято продовжилось на залі. Ліда Хома провадила програмою, яку організував Петро Корнієнко, заступник голови УККА.

Свято відкрив Богдан Данко, голова УККА Мар'янка Романич прочитала проклямацію посадника міста Нью-Гейвену Джона Дестефано. Святочну промову виголосив Іван Заковоротний. Вірші декламували Ліда Хома („Незалежність” Віктора Романюка), Ірена Могильницька („Молитва до України” Антоніни Листопад), Анна Боровик („Мово рідна” і „Україна” Володимира Заваштанського), а наймолодший виконавець Юрчик Цапар прочитав вірш незнамого автора і зіграв на фортепіані „Веселі хлоп'ята” Михайла Ревуцького і „Пісню” Миколи Лисенка. Державний гімн України виконали всі присутні.

Марійка Антонішин

Джерзі-Сіті, Нью-Джерзі

Українська громада міста святкувала 13-ту річницю Незалежності України 24 серпня, в Сіті Гол, де зібралось понад 50 осіб до церемонії піднесення українського прапора на міській ратуші.

Голова свята Ілля Шевчук відкрив святкову програму, привітав посадника Джерзі-Сіті Л. Гарвея Сміта, пароха Української католицької церкви св. Петра і Павла о. Василя Путєру та всіх учасників.

Святкове слово англійською мовою виголосив о. Василь, згадавши коротко історичні дані змагання українського народу за незалежність і день проголошення незалежності 24 серпня 1991 року.

Л. Гарвей Смит привітав українську громаду та урочисто проголосив 24 серпня офіційним Днем святкування Незалежності України в Джерзі Сіті. Офіційну проклямацію було зачитано та вручено комітетові свята.

Членки 71-го відділу Союзу Українок Америки, за ініціативою

Ніни Ковбаснюк, заспівали „Боже, благослови Америку”. Потім усі присутні вирушили на гору ратуші для піднесення прапора. Учасники свята, співаючи національний гімн України, разом з посадником міста піднесли державні прапори України та США. Таким чином українська громада продовжила 50-літню традицію відзначення Дня Незалежності України. З 1954 року до 1991 року цей день відзначали 21 січня, і ось уже 13-ий рік цей день відзначають 24 серпня.

Цьогорічне свято, як і попередні, було організоване громадським комітетом, до котрого належать Ілля Шевчук, голова, о. Василь Путєра, Галина Гаврилюк і Ярослав Завійський.

14 вересня український прапор усе ще майорів над ратушею міста.

Ілля Шевчук

Віліямсавн, Нью-Джерзі

Святкування 13-ої річниці Незалежності України в громаді Віліямсавна було не таким величавим, як в минулих роках. Причини є різні, а найголовніша та, що в менших осередках особи, які були ініціаторами таких імпрез, відійшли і відходять у вічність.

В День Незалежності України посадник міста видав вітальну проклямацію, а на щоглі перед з американським прапором цілий тиждень повівав синьо-жовтий прапор України. У неділю, 29 серпня, Служба Божа з проповіддю о. Павла Лабінського була присвячена Україні та українському народові.

Олександр Кобаса

Сакраменто, Каліфорнія

Як ніколи перед тим, дуже гарно і врочисто пройшли святкування Дня Незалежності України в Північній Каліфорнії. Перше свято відбулося 22 серпня на стейтовій виставці у столиці Каліфорнії – Са-

Ансамбль бандуристів Північної Каліфорнії (керівник О. Герасименко) на Українському фестивалі в Сакраменто.

краменто, де українські колективи та виконавці брали участь у двогодинному концерті, який організували голова Товариства збереження української спадщини (ТЗУС) проф. Юрій Олійник та голова Слов'янського центру допомоги Роман Ромасю.

Концерт відкрила українська духовна оркестра церкви п'ятдесятників під керівництвом Олександра Журавля енергійними українськими маршами. Опісля дитячий танцювальний ансамбль „Сонечко” (під керівництвом Народного артиста Молдови Георгія Арабаджі та Заслуженої артистки Молдови Ірини Арабаджі) привітав публіку танцем з гілками калини в руках та українським коропаєм. Від Генерального консульства України вітальне слово виголосив консул Володимир Горбаренко. А далі лунали українські пісні у виконанні бандуристки Ольги Герасименко, Ольги Шевчик, Лесі Соколович та Вадима Гелетюка, які об'єдналися в ансамбль „Львівські музики”, сімейного ансамблю Анатолія Хашука, співака Володимира Савенка та молодіжного хору Української баптистської церкви під керівництвом Тараса Войтицького. Концерт закінчився жвавим гопаком у виконанні ансамблю „Сонечко”.

Наступної суботи, 28 серпня, члени ТЗУС організували Український фестиваль у приміщенні громадського центру („Howe Community Center”) Сакраменто, з багатою та різноманітною програмою, виставками українських пам'яток та українськими стравами, які приготували сестриці Української церкви Св. Андрія Первозваного м. Сакраменто під управою голови Сестрицтва Джоан Качмар. У приготуванні культурної програми допомогли танцювальний ансамбль „Барвінок” з м. Гімлі (Манітоба, Канада) – керівник Курт Валкер; „Сонечко”; члени ансамблю бандуристів Північної Каліфорнії під керівництвом Заслуженої артистки України Олі Герасименко; співаки Іванни Таратули та вокально-інструментального тріо у складі Лесі Соколович (скрипка), Олі Шевчик (флейта) та Олі Герасименко (бандура), Вадима Гелетюка (клавіші), баяністки та співачки з Тусону, Арізона, Ніни Трітеніченко; виконавці літературно-музичної композиції „Любіть Україну” Соломії Степана та їхнього батька Андрія Криштофовича, та Орісі і Арсена Стусів; ведучих програми Лідії Томків та Дмитра Маркова.

Гості мали змогу оглянути прекрасні вироби з бісеру Галини Лор-

чак, яка також чудово прикрасила своїми декораціями сцену; вишивки та інші мистецькі вироби Олі Герасименко, придбати пам'ятки від інтернетного українського магазину „Баяніна”.

По закінченні святкового концерту відбулася ще й парада молодих талантів, у якій взяли участь юні музиканти, учні музичних студій Мирослави Веліган, Наталі Коханої, Олі Олійник та Лесі Соколович, які виконували українські народні мелодії та твори українських композиторів. Відкрила конкурс віршем про Україну маленька Марта Парк, а потім продовжили скрипалі Максим Веліган, Василь Куделін, Вадим Петручок, Діана Гайдучик, бандуристка Люба Климченко, піаністи Яків Веліган, Ірина Гелетюк, Таня Ключник, Ростислав Соколович, дует братиків Давида і Александра П'явок, Максим Гайдучик, навіть маленький Марко Ритака сміливо виступив у огляді. Після всіх культурних програм молодь веселилася до пізнього вечора. До танцю приєднався ансамбль „Львівські музики” у складі Вадима Гелетюка (саксофон), Лесі Соколович та Олі Олійник. Товариство ЗУС вдячне за допомогу спонсорам – Українській федеральній кредитній спілці та „Alex's Rainbow Co”.

Приємно було читати теплі відгуки від д-ра Івана Кохана; „Моя дружина, дочка і зять були зі мною на Українському фестивалі. Ми були захоплені програмою і я пишу цього листа, щоб вам подякувати за добру організацію концерту”.

29 серпня Український день відбувся в Сан Франціско. Його організувала громадська діячка та співачка Марія Черепенко. Погода сприяла артистам і публіці, яка численно прибула в „Парк золотих воріт”, у Ботанічний сад. Гарно складена програма, в якій взяли участь танцювальний ансамбль „Барвінок” з Канади, співачки Марія Черепенко та Іванна Таратула, духовна оркестра „Парку золотих воріт”, професійна бандуристка Оля Герасименко та солістка-баяністка з Арізони Ніна Трітеніченко, дуже сподобалася присутнім.

Генеральний консул України д-р Валерій Гребенюк виголосив змістовну промову про Україну, а потім святкування продовжилось в українській церкві Непорочного Зачаття у Сан-Франціско, де учасники танцювального ансамблю „Барвінок” з Канади сердечно подякували всім, хто допоміг їм з організацією виступів у Каліфорнії.

Тетяна Герасименко

Учасники церемонії піднесення прапора України в Джерзі Сіті.

Відзначення 13-ої річниці Незалежності України

Гантер, Н. Й.

Після Святої Літургії, що її 24 серпня відправив у храмі св. Івана Хрестителя парох о. Ол. Костик у наміренні українського народу, громадяни та гості Гантеру та околиць зішлись у приміщенні Українського культурного центру, щоб разом гідно відзначити свято Української Державності. Почав програму український церковний гимн „Боже Великий, Єдиний”, який разом із ведучою – паніматкою Мартою Костик співали всі присутні. Опісля віршами українських поетів, піснями та китицями калини вітали і славили Україну з її 13-літтям діти Софійка Цісельська, Ганнуся Грабовська, Тарасик та Оксана Коростілі, а також Марта Костик, Микола Цісельський, Степан Коростіль, Соня Вовк. На вдячні оплески заслужили всі учасники програми.

Заспівала українську народну пісню „Не цураймося” Ганнуся Грабовська, захопив глядачів наймолодший учасник програми Тарасик Коростіль, який справді по-козацьки деклямував вірш „Вставай, козаче, не барись”. Майстерно виконав дві частини „Місячної сонати” Бетовена учень В. Винницького – молодий піяніст Олександр Микулянич.

Вірш П. Тичини „Я єсть народ”, що якнайкраще вписався у закінчення програми як життєствердження невмирущості українського народу, деклямувала Слава Єфремова. Гимн „Ще не вмерла Україна” заспівали всі учасники свята.

Підготувала та вела програму автор допису.

Соня Вовк

Клівленд, Огайо

Клівлендська громада відзначила 13-ту річницю незалежності України 29 серпня, в залі Свято-Покровського осередку в Пармі святочним зібранням з мистецькою програмою. Програму свята відкрив ред. П. Твардовський. Американський і український державні гимни виконав хор „Дніпро”. Дитячий хор парафії Покрова Пресвятої Богородиці (диригент Оля Чепак) виконав ряд пісень і деклямацій. Співали С. і Б. Зборовські, супровід Н. Сироїжка.

В. Ліщинський у доповіді піддав гострій критиці владний режим України, що спирається на олігархах, які дбають лише про власне збагачення, а не про добро народу і держави, тому за 13 років держава скотилася до рівня „третього світу”. Змінити цей стан можна, якщо владу переберуть справжні патріоти, готові до жертвенної праці для свого народу. І ці національно налаштовані сили є вже в поході, вони свідомі своєї мети і знають, як її досягнути. Ці зрушення в народі доповідач відчув, відвідуючи Луганськ, де він мав змогу спілкуватися з людьми світського і духовного стану, що вплинуло на його оптимізм і віру в те, що український народ перемаже.

В продовженні програми Н. Сироїжка і Х. Мігеліч виконали пісню „Для мене щастя більшого не треба”, хор „Дніпро” (диригент О. Боднарук, акомп. Н. Боечко) виконали „Наш стяг” А. Гнатишина, „За Україну” М. Вороного, муз. М.

Гайворонського, „Сонце низенько” – народну пісню, „Моя Україна” – солісти М. Помірча і О. Мороз. Молитвою „Боже Великий, Єдиний” закінчено святочну програму. Після чого відбулася перекуска з вином.

Євген Бачинський

Рокленд, Н. Й.

22 серпня в церкві св. Петра і Павла в Спрінг Валей, Н. Й., відбулась Служба Божа в наміренні українського народу, після якої місцевий священик відправив Панахиду за душі полеглих у боротьбі за волю України. Українські американські ветерани з 19-ої станції були у почесній варті під час Панахиди.

Після Панахиди українська громада повіту Рокленд під проводом ветеранів зібралась перед будинком повітової ради для продовження свята. Опівдні командир 19-ої станції УАВ Василь Шозда, учасник в'єтнамської війни, під звуки українського національного гимну підняв синьо-жовтий прапор на шоглу.

Із святковим словом виступив радний Українського Народного Союзу і колишній Крайовий командир УАВ д-р Василь Лучків, який підкреслив, що Україна сьогодні живе під знаком виборів і майже 70 відсотків населення України вірить у можливість „нечистих” виборів. Якщо це здійсниться, то Україна ледве чи зможе утриматися навіть в сучасному стані, а це несправедливо для молоді держави. Світ радить провести „прозорі” вибори, але лякає молоді демократичну державу різними санкціями і резолюціями. Західня діаспора мусить вплинути на кандидатів на Президента у прибраних батьківщинах, особливо в Америці, щоб вони допомогли розвиткові України.

Після короткого привіту радного повітового парламенту Теодора Дусаненка виступили молоді танцюристи з місцевого гуртка плекання українських народних танців „Весна”. По закінченні урочистостей ветерани запросили присутніх на прийняття, де до вечора звучали українська мова і пісня.

Василь Лучків

На фото (зліва): Л. Белендюк, Г. Король, генерал-майор Петро Гарашук, М. Наваринська, М. Білинська на святі в Норт Порті.

Норт Порт, Флориди

Велично відзначила українська громада Норт Порту 13-ту річницю Незалежності України. На святі були гості – представники Збройних Сил України, котрі перебувають в Тампі, на Флориді, із спеціальною місією, а саме – генерал-майор Петро Гарашук, майор Олексій Андрюшин, капітан Максим Піган.

Громадський комітет Норт Порту і околиці, котрий об'єднує 15 українських організацій, під керівництвом голови Марії Наваринської, добре підготував відзначення свята України.

24 серпня о. протопресвітер церкви св. Андрія Михайло Борисенко та о. парох церкви Входу в храм Пресвятої Богородиці Северин Ковалишин відкрили святкування „Молитвою за Україну”. До залі ввійшли під звуки маршу „Ой, у лузі червона калина...” українсько-американські ветерани. На команду старшини Мар'яна Бойсюка прапороносці поставили американський і український прапори. Лунає американський гимн у виконанні Уляни Стадник, а за ним – „Ще не вмерла Україна” у виконанні місцевого об'єднаного хору.

„Акт проголошення Незалежності України” українською мовою прочитала Марія Білинська, англійською – Дарія Томашовська. М. Наваринська привітала присутніх зі святом, представила гостей і передала ведення програми Галині Король, яка попро-

сила до слова генерал-майора Петра Гарашука. Він привітав громаду від імені Збройних Сил України і підкреслив, що цей великий день наспів після довгих літ російсько-більшовицької неволі, подякував українській діаспорі, котра понад століття прожила серед чужомовного світу і не загубила своєї ідентичності.

З доповіддю виступив о. Северин Ковалишин. 12-ти літня Кароліна Борисенко, що приїхала з України щойно в червні ц. р., виконала фортепіанне сольо „Стародавній танець” та заспівала три українські народні пісні під фортепіановий супровід Люби Добровольської-Інграм. Вірш „Живи, Україно” З. Кліма прочитала Надія Іванчук. Відома поетеса Ганна Черинь, член Спілки письменників України, у вірші, написаному до Дня Незалежності, ствердила, що „житиме вічно краса України”. Об'єднаний хор під керівництвом Люби Добровольської-Інграм виконав пісні „Засяяло сонце золоте” (муз. І. Недільського), „Владико неба і землі” (муз. С. Гулака-Артемовського). Уляна Стадник – заспівала сольо „Живи Україно” (сл. О. Олеса, муз. М. Гайворонського). Голова комісії з відзначення свята Ліда Белендюк подякувала виконавцям і слухачам.

Під звуки „Червоної Калини” закінчилась офіційна частина святкування, після чого відбулось спілкування за кавою і солодким.

Галина Король

Учасники свята у Рокленді

ЗБЕРЕЖЕМО НАШУ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКУ СПАДЩИНУ*!

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

Дякуючи багатьом з Вас, зібрано більш як половину коштів, для того, щоб одержати “Зустрічний Грант” у сумі \$340,000 для реставрування та модернізації будинку Українського Інституту Америки, що знаходиться на найпрестижнішій Нью Йоркській “Музейній Милі”.

Ми переходимо до першої фази реставрації – модернізація електро-системи будинку.

Ваша підтримка та фінансова допомога необхідна саме зараз. “Зустрічний Грант” у сумі \$340,000 ми зможемо одержати лише зібравши кошти, які будуть “відповідати” сумі гранту. “Зустрічний Грант” – це ініціатива уряду надавати таку підтримку громадській організації, що буде відповідати підтримці громадою цієї організації. Для нас усіх це випробування і можливість довести нашу згуртованість та дієспроможність.

Український Інститут Америки щиро вдячний усім за підтримку. Будучи “Вікном в Україну”, ми зберігаємо та пропагуємо багату та цінну спадщину Української культури.

*Частина зустрічного гранту була надана програмою федерального уряду – “Збережемо Скарби Америки”.

“Save America’s Treasures”

The Ukrainian Institute of America

2 East 79th Street New York, New York 10021

Tel. (212) 288-8660 www.ukrainianinstitute.org

Прошу відірвати і вислати Ваш даток:

Прошу вказати:

Коло Президента \$5,000 та більше

(Всі члени Кола Президента будуть запрошені на спеціальну презентацію Плану Реставрації Інституту)

Патрон \$3,000

Доброчинець \$2,000

Прихильник \$1,000

Спонсор \$500

Товариш \$___

☐ Надсилаю чек на суму \$ _____ з оплатою до The Ukrainian Institute of America

☐ Хочу заплатити кредитною картою: Amex ___ Visa ___ MasterCard ___

Число картки: _____ Дійсна до: _____

Ім'я, так як вказано на кредитній картці _____

Адреса: _____

Підпис: _____

Всі датки звільняють Вас від податку, згідно Code section 501 (c)(3)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

3 жовтня: відзначення 45-ліття Округи СУА в Нью-Джерзі

В неділю, 3 жовтня, в готелі „Рамада“, Іст Гановер, Н.Дж., відбудеться святкування 45-ліття Округи СУА в Нью-Джерзі. Округну управу СУА засновано в 1959 році в Ньюарку (перша голова Олена Гординська – довголітня референтка суспільної опіки при Головні управі СУА). Першими відділами на терені штату були – 24-ий в Елизабет, 28-ий – в Ньюарку, 65-ий – в Нью-Бранзвик, 67-ий – в Перт Амбой і 70-ий – в Пасейку. Тепер Округа має 11 відділів. Теперішня голова – Катерина Воловодюк.

За 45 років свого існування Округа здійснила багато корисного: стипендійні акції, суспільна опіка, відзначення різних роковин, акції щодо порушення прав людини в поневоленій Україні, в зв'язку з чорнобильською аварією, торгівлею жінками й дітьми, повинню на Закарпатті (1998 і 2000 рр.), влаштування різних мистецьких виставок, організування гуртків книголюбів, авторських вечорів, садочків, світличок, передшкілля і багато іншої корисної діяльності.

Від 1991 року, з припливом „четвертої хвилі“ з України, Округа також старається допомогти новоприбулим жінкам та залучити їх в СУА. До заслуг виховної програми Округи належить створення передшкілля Монтесорі при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, яке діє від 1989 року (засновницею була тодішня виховна референтка СУА Ольга Тритяк).

Округна Управа Нью-Джерзі була організатором двох конвенцій СУА – XVI в 1971 році та XXIII в 1993 році, на якій було обрано першу голову СУА з нашої Округи – Анну Кравчук. На п'ятих конвенціях СУА видавничою комісією конвенційних книг складалася з членів Округної Управи Нью-Джерзі.

Першою імпрезою Округної управи, в якій брали участь усі відділи та усі жіночі організації, було Свято Героїнь, яке відбулося в 1960 році. Також влаштовано імпрези на пошану княгині Ольги, Лесі Українки, Тараса Шевченка, Івана Франка та інших визначних українців чи важливих подій. В

1967 році проведено „Вечір жіночого пера“. Також відзначено 50-ліття визвольного руху в Україні та 40-річчя Голодомору в Україні. Кожного року Округа влаштовує Дні Союзянки, щоб членки різних відділів мали змогу познайомитись і обмінятися думками. Ці Дні Союзянки часто присвячені визначним ювілеям чи подіям – 25-літтю журналу „Наше Життя“, 1000-літтю християнства в Україні, 120-літтю від дня народження Лесі Українки, 25-літтю Стипендійної акції, Року Дитини, 25-літтю Українського Музею в Нью-Йорку, екології та з приводу виставки „Природа і ми“, малюнків дітей з діаспори й України. Округна управа є меценатом Українського Музею в Нью-Йорку, а поодинокі відділи також є меценатами, добродіями й членами музею. Головою управи Музею останні шість років є почесна голова нашої округи Ольга Гнатейко. За її каденції завершено будову нового музею, відкриття відбудеться виставкою світової слави скульптора Олександра Архипенка. До кінця 2003 року відділи СУА Округи Нью-Джерзі зложили на Український Музей в Нью-Йорку 47,511.35 дол., а Округа 5,270.00 – на загальну суму 52,781.35 дол.

З ініціативи тодішньої голови Округи Дори Рак Округна управа стала в 1969 році активним членом федерації жіночих клубів штату Нью-Джерзі, яка була заснована ще в 1894 році. Членство в цій організації дало можливість представницям Округи звертати увагу ФЖК на долю української жінки в поневоленій Україні, на порушення основних людських прав, Чорнобильську аварію, торгівлю жінками й дітьми і т.д. Завдяки цим старанням в рамках членства в ФЖК конгресмен Кристофер Смит з Нью-Джерзі вніс законопроект, який став законом в жовтні 2000 року під назвою „Victims of Trafficking and Violence Protection Act of 2000“ і його підписав Президент Б. Клінтон. Також треба згадати, що рівно завдяки Дорі Рак, в етнічному збірнику „The New Jersey Experience“ (1977, Wm. Wise & Co., Union City, NJ), появилась

стаття „Ukrainians in New Jersey“, яку вона підготувала.

Нещодавно Боженка Ольшанівська – референтка зв'язків Округи (членка 86 Відділу СУА в Ньюарку) та Каміля Гук (членка 18 Відділу СУА в Кліфтоні) призначені до Етнічної дорадчої ради Нью-Джерзі. Перший раз Боженка Ольшанівська була членкою Етнічної ради у 1991 – 1993 рр.

За 45 років своєї діяльності, Округа влаштувала низку мистецьких виставок, як, наприклад, виставка в „Caldwell College“, (1967), виставка в міському музеї в Ньюарку (1970), виставка під час Конвенції ФЖК в Атлантик Ситі (1976), цілоденна програма в „Rutgers University“ (1982) присвячена українцям, а також останніх кількох років деякі відділи Округи беруть участь у різдвяній виставці в Мадярьському музеї в Нью-Бранзвик.

Від 1987 року, з ініціативи Ольги Тритяк, в музеї іммігрантів на острові Еліс Айленд, Н.Й., показано жіночий одяг з Борщева і чоловічий з Гуцульщини. В 1997 році влаштовано виставку українських писанок в музеї при „Rutgers University“. В 1963 році Округа заснувала пропам'ятний стипендійний фонд для студенток україністики на честь першої голови Олени Гординської.

В 1998 році Світовий Конгрес Українців нагородив Стипендійну

акцію СУА медалею св. Володимира, а також деяких членок нашої Округи за їхню діяльність в цій акції. Також деякі членки Округи отримали грамоти подяки від посаджика Києва Олександра Омельченка за їхню працю для України. Поодинокі відділи постійно підтримують Стипендійну акцію СУА, та понад 20 років є на першому місці в спонзорванні стипендіатів СУА. Тривалі фонди в сумі 350 тис. дол. запевняють стипендійну допомогу українським учням і студентам в Україні, Південній Америці та інших країнах. СУА виплатила в 2003 році 593 стипендії на суму 112,350.00 дол. з того 43,049.94 дол. з Округи Нью-Джерзі.

Також не можна не згадати різні міжокругні конференції, концерти на користь Українського Музею, вишивані та градаційні забави для молоді, збірки на різні цілі, участь у фестивалях, виставки і продаж картин мистців з України і США, дописи до американської й української преси, продажі печива та базари, які дають нам дохід на покриття коштів поєднаних з діяльністю Округи.

Підсумовуючи 45 років діяльності Округи, надіємося, що молоде покоління союзянок піде слідами перших піонерів та поповниться новими членками з „четвертої хвилі“ нашої еміграції.

Оксана Кузишин

Чи Ви знаєте, чому ми є такі щасливі?

Наші батьки, бабусі і дідусі вклали капітал в наше майбутнє, закупивши від Українського Народного Союзу для кожного із нас, поліси життєвого забезпечення класи „Endowment“ і „Life“. Вони купили поліси, наперед передплачені за низькими платними ратами для наших вікових категорій.

Якщо б Ви хотіли бути такими усміхненими, як ми, просимо запропонувати Вашим батькам, або бабусі і дідусеві зателефонувати до УНСоюзу на число телефону: 1(800) 253-9862, де будуть раді Вам допомогти.

**ПОСВЯЧЕННЯ НОВОВІДБУДОВАНОГО ІКОНОСТАСУ
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В КРАКОВІ**

відбудеться

в суботу, 30 жовтня 2004 р., о год. 11:00 ранку.

Торжественні обряди буде проводити
Його Високопреосвященство Митрополит

ІВАН МАРТИНЯК

*На це торжественне свято запрошують всіх жертводавців,
приятелів та українське суспільство діаспори
парох о. мітрат М. Фецюх та краківські парафіїни.*

По дальші інформації просимо тел.:

(718) 762-8531 • (718) 539-1848

або

(212) 226-7427 • (212) 254-5928

Патріархат – зрілий овоч християнської свідомости

Судячи за листами до редакції і відгуками читачів з приводу вміщених у „Свободі“ матеріалів, життя Українських Церков належить до тем, котрі цікавлять і хвилюють усіх без винятку членів нашої громади.

Протягом останніх років особливо пильну увагу приковували до себе публікації, присвячені історично важливому питанню – патріаршому устроєві Української Греко-Католицької Церкви. Воно, у свою чергу, майже в кожному випадку затримує загальну релігійну ситуацію в сьогодишній Україні, й оскільки ця ситуація все ще досить складна й напружена, викликало нові й нові запитання. Ми не маємо наперед готових, універсальних відповідей, але що стосується проблеми патріархату УГКЦ, то ніхто краще не з'ясує всіх обставин, давніх і сьогодишніх, як Верховний Архієпископ УГКЦ Любомир, кардинал Гузар – видатний богослов нашого часу і авторитетний історик Церкви.

Нижче вміщуємо, з деякими скороченнями, пастирське послання Владики Любомира „Про утвердження патріаршого устрою Української Греко-Католицької Церкви“, датоване днем 6 вересня ц. р.

Вступ

3 червня цього року Божого Постійний Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви у супроводі митрополитів і під проводом Глави Церкви відвідав Святішого Отця Івана Павла II. Головною темою розмови було створення патріархату УГКЦ. Святіший Отець так висловив своє ставлення до цього питання: „...Я поділяю Ваше прагнення, яке закорінене також у канонічних і соборових приписах, щоб мати повний юридично-церковний устрій. Поділяю це як у молитві, так і в терпінні, очікуючи визначеного Господом дня, в якому я, як Наступник святого Апостола Петра, зможу підтвердити дозрілий плід Вашого церковного розвитку“. Дехто помилково зрозумів ці слова як крах усієї справи здобуття патріархату. Насправді ж Вселенський Архієрей підтвердив законність такої потреби. Він підніс ідею патріархату понад чисто людські сподівання і надав нам, що хоч справа патріархату УГКЦ і впливає на земну політику, вона все ж не визначається нею.

Цим листом ми хочемо пояснити, що означає „патріархат Церкви“, щоб усі ми краще і глибше зрозуміли його суть, а усвідомивши, думали й діяли так, як передбачає патріарший устрій Церкви.

Історичні аспекти

Минуле століття було для нас страхотливою сторінкою історії... Згадаймо лише про дві світові війни, які перекотилися через нашу землю, низку окупацій, переслідування вірних нашої Церкви, голодомор, що поглинув майже одну чверть населення нашого краю, та численні більшовицькі репресії, які винищили національну інтелігенцію.

Та водночас у ХХ ст. нам „світило“ здійснення двох великих мрій. Перша мрія – незалежність держави. Спроби утвердити самостійну державу робилися вже в 1920-их, а пізніше – у 1940-их роках. Проте тільки наприкінці століття таке прагнення, за яке потерпіло, а то й віддало своє життя стільки людей, з Божою благодаттю стало реальністю: від 1991 року ми маємо свою самостійну, незалежну Українську державу.

Друга мрія – церковна – повний розквіт нашої Церкви через створення патріархату. Ця мрія розвивалася паралельно у двох гілках київської традиції нашої Церкви: серед православних і греко-католиків. І перші, і другі думали про це, бажали цього, чекали нагоди для здійснення такої мрії.

Щодо Православної Церкви, то такі спроби робилися у 20-их роках минулого століття, однак лише в 90-их роках Українська Автокефальна Православна Церква та Українська Православна Церква Київського патріархату проголосили свою структуру патріаршою. І хоч її ще не зовсім завершено через відсутність всесвітнього визнання з боку інших Церков, саму думку про патріархат уже певним чином втілено в життя. Нам, однак, не личить детально розглядати ситуацію в українському православному світі.

Паралельно до цього в Українській Греко-Католицькій Церкві в різний період – у 1930-ті роки і згодом у 1940-ві – говорили про це дуже ясно, хоч у вузьких колах. Але з виходом на волю в 1963 році святої пам'яті тоді ще Митрополита Йосифа Сліпого і після його закликів, зверненого до всієї Церкви, ідея патріархату стала для нашої церковної спільноти чимось дуже важливим і реальним.

... Святої пам'яті Митрополит Йосиф оголосив про це прагнення нашого народу на Другому Ватиканському соборі. Проте тоді не вдалося його формально затвердити, бо не було ще опрацьовано процедури створення патріархатів. Однак патріархальні думка й бажання зростали, ставали щораз яснішими, кристалізувалися. Був певний час, коли дехто думав, що патріархат – це немовби сурогат незалежної Української держави (наш народ входив тоді до складу Радянського Союзу); інші вважали його розв'язкою усіх церковних проблем. Але з плином часу ці думки прояснювалися, і те, що було неважливим, відпадало, а сама церковна позиція вдосконалювалася.

І якщо сорок років тому цю думку сприймали по-різному, навіть самі єпископи, то вже на початку цього століття ми дійшли до єдиного розуміння й до одностайного бажання, що наша Церква має утвердити патріарший устрій. У 2002 році представники всієї Церкви, зібрані з усіх країн, де живуть українці, одноголосно ствердили, що той народ, який вони представляють на Патріаршому соборі, бажає остаточного здійснення цього завдання. Цю думку також підтвердили усі зібрані на Синоді владика нашої Церкви й у формі синодального рішення передали Святішому Отцеві. На початку червня ц. р. Б. Святіший Отець прийняв наше бажання і, як ми вже цитували вище, підтвердив його слушність. Проте остаточного визнання патріархату в повному значенні цього слова ще немає. Але тепер це вже лише проблема часу: настане день, коли здійсниться також і друга мрія нашого народу.

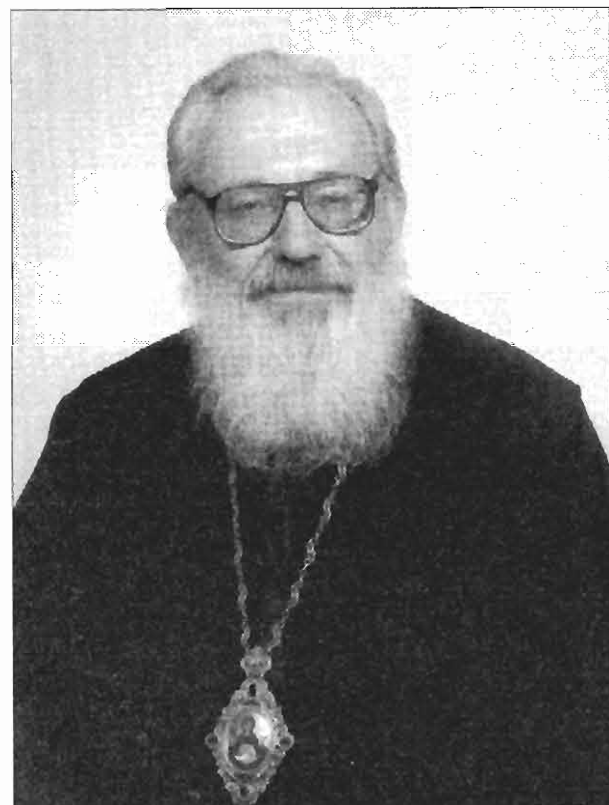
Що ж таке патріархат?

Ісус Христос встановив одну Церкву, якій дав усі потрібні для спасіння засоби, пославши їй Святого Духа, встановивши у ній Святі Таїнства, давши їй свою науку та доручивши апостолам проповідувати у світі..., а також надавши Церкві конститутивну структуру – християнську спільноту під проводом єпископів. Така структура Церкви з Христової волі існувала від самих її початків у формі єпархій та існуватиме аж до кінця світу...

З волі її Засновника існує лише одна Христова Церква на Землі в багатьох місцевих Церквах-єпархіях. Та з Божого Провидіння, як навчав Другий Ватиканський собор, Церква також знає третю, посередню, форму – помісних Церков. Це групи єпархій, які об'єднуються на підставі спільної території, мови, культури чи державної структури. Впродовж часу й на історичній підставі, підтвердженій компетентною церковною владою, помісні Церкви виробили свої богословські, духовні й літургійні традиції, власну канонічну дисципліну, а головне – єрархічну структуру: зібрання єпископів з одним главою, якого називають патріархом або митрополитом.

Починаючи з найдавніших часів, такі помісні Церкви поставали у всьому християнському світі – на Сході й на Заході – під назвою і зі структурою патріархатів. На Заході ця форма групування Церков не поширилася, і там залишився лише один автентичний патріархат – Римський, та ще кілька – винятково почесних. Натомість на Сході вона стала звичайною структурною формою для багатьох помісних Церков, які приймали патріарший устрій за різних обставин та у різний час, аж до минулого століття включно.

З огляду на притаманність цієї форми християнському Сходові, Другий Ватиканський собор вказав, що помісним східним католицьким

Верховний Архієпископ УГКЦ Любомир, кардинал Гузар

Церквам належить її надавати. Це бажання учасників Другого Ватиканського собору недавно повторив Папа в постсинодальному повчанні про владу єпископа „Пастирі стада“. З огляду на важливість сказаного і на невідомість вірних нашої Церкви з цим документом як в Україні, так і в діаспорі, подаємо довшу цитату:

„Серед інституцій, характерних для східних католицьких Церков, є Церкви патріархальні. Вони належать до тих угруповань Церкви, які, як підтверджує Другий Ватиканський собор, завдяки Божому Провидінню, з плином часу набули органічного для них устрою і мають як дисципліну і власні літургійні звичаї, так і спільне богословське й духовне спадкоємство, при цьому, однак, завжди зберігаючи єдність віри та єдиний Божий устрій Вселенської Церкви. Їхня особлива гідність випливає з факту, що вони, будучи мало що не матерями віри, породили інші Церкви, які є ніби їхніми доньками (додамо від себе, для прикладу, що донькою патріаршої Церкви Константинополя, Нового Риму, була Церква Києва, а остання стала Церквою-матір'ю для Церкви Москви. – +Любомир), а тому аж до наших часів поєднані з ними сильними зв'язками любови в утаємниченому житті й у взаємному пошануванні прав та обов'язків.

Це стародавня патріархальна інституція в Церкві. Засвідчена вже першим собором в Нікеї, вона була визнана першими вселенськими соборами й досі становить традиційну форму урядування у східних Церквах. Завдяки своєму походженню й особливій структурі, вона відповідає самій сутності Церкви. Тому Другий Ватиканський собор висловив прагнення, щоб там, де буде в цьому потреба, „створювати нові патріархати, право на встановлення [яких] залишається за Вселенським собором або Римським Архієпископом...“.

Хто встановлює патріархати?

Упродовж століть патріархати поставали за різних обставин і в різний спосіб, але завжди як церковна структура на певній території чи в певній державі. Патріархати у II тисячолітті поставали зазвичай за рішенням відповідної помісної Церкви, яке канонічно визнавали інші патріарші Церкви, дуже часто підтримувані державною владою. На таке визнання іноді доводилося чекати тривалий час.

Католицькі патріархати історично визнавав Папа Римський. Сьогодні, згідно з чинними нормами, проголошеними Другим Ватиканським собором, нові патріархати для Церков східної традиції встановлює Вселенський собор або Папа Римський. Відповідно до Декрету про Східні Католицькі Церкви, зміни до устрою цих Церков можна вносити „лише заради їхнього власного й органічного розвитку“.

(Продовження на стор. 17)

Патріархат...

(Продовження на стор. 18)

Управління патріаршою Церквою

Патріарша структура дуже чітко реалізує внутрішню єдність помісної Церкви східної традиції, бо на чолі ставить одну особу, яка стає осередком усіх віруючих цієї помісної Церкви та через яку стає видимим сопричастя, тобто єдність з Наступником св. Апостола Петра, якого Ісус Христос поставив видимим знаком єдності та єдності своєї Церкви.

Саме слово „патріарх” походить від грецького слова, корінь якого означає „батько”. Навкруги патріарха збираються всі єпископи помісної Церкви і разом з ним та під його головуванням становлять Синод, який спільно дбає про всю Церкву.

Деякі критерії патріаршого устрою

Як було згадано, помісна Церква – це спільнота вірних, яку об'єднують літургійні, богословські й духовні традиції, канонічна дисципліна та спільна єрархія. Помісна Церква має також свою окрему історію і зформовану християнську культуру. Вживаючи церковну термінологію, це Церква свого права. Тому не кожна помісна Церква відразу відповідає критеріям Церкви патріаршої.

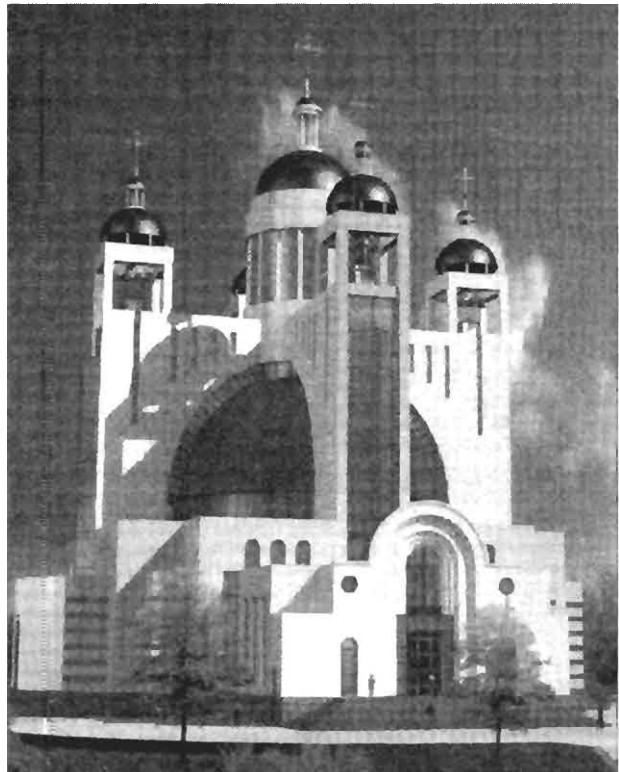
Попри всі богословські й канонічні елементи, помісна Церква повинна мати також зрілу свідомість вірних, виявлену через святість її духовних дітей і підтримку вірними життя у патріаршому устрої. Зрілість церковного життя включає також готовність допомагати іншим людям поза межами рідної Церкви в їхньому релігійному житті і робити свій внесок у життя Вселенської Церкви...

Чи відповідає УГКЦ згаданим критеріям?

По-перше, наша Церква, належачи до східної традиції, вважає патріархат природною формою свого існування – у повній відповідності до Декрету Другого Ватиканського собору про Східні Католицькі Церкви, який стверджує, що „патріарший устрій у Східних Церквах є традиційною формою управління”.

По-друге, встановлення патріархату визначається потребами розвитку УГКЦ, про що одностайно заявили делегати Патріаршого собору 2002 року. Наша Церква набуває сьогодні помісної зрілості, у чому ми вбачаємо виразну дію Святого Духа.

По-третє, наша Церква переконана, що, відповідно до вимоги Декрету Другого Ватиканського собору про єкуменізм, патріарший устрій „краще відповідає вдачі наших вірних і відповідніший для духовного добра”. Іншими словами, ми вважаємо патріархат засобом для досконалішого церковного життя. На па-

Собор Воскресіння Христового в Києві

тріархат слід дивитися очима віруючої людини як на релігійно-церковну дійсність, у якій кожний її елемент має відповідні права та обов'язки. Патріарший устрій у житті Східної Церкви на всіх її рівнях розвиває почуття більшої відповідальності за свої дії. Добро Церкви більшою мірою, ніж до того, стає справою кожного її вірного.

По-четверте, перехід на патріарший устрій є відповіддю Церкви на утвердження державної незалежності України. Тут патріарший устрій Церкви мислиться як один з засобів реорганізації і нормалізації духовного життя вірних задля їхнього спільного блага і добра Церкви.

По-п'яте, наша Церква не обмежується існуванням на території рідної держави, а внаслідок історичних обставин поширена в різних країнах і має там місцеву ієрархічну структуру. УГКЦ в Україні й у діаспорі представляє собою кількісно поважну громаду, але не в чисельності полягає її сила та важливість, а в єдності та консолідації її духовних сил. Патріарший устрій Церкви дозволить якнайповніше досягти цієї мети. Це підтвердили у своєму Зверненні делегати Третьої сесії Патріаршого Собору УГКЦ, на думку яких, проголошення патріархату зміцнило б „взаємодію між матірною Церквою та дочірніми Церквами на поселеннях”.

Свого часу Патріарх Йосиф висловлював думку, що вагомою підставою для проголошення патріархату УГКЦ є велике мучеництво її вірних, проявлене ними у XX столітті. Цілком погоджуючись з думкою нашого славного Ісповідника віри, ми разом із тим хотіли б застерегти вірних від неправильного тлумачення цього аргументу. Факт героїчного мучеництва є яскравим свідченням зрілості віри членів нашої Церкви. Це духовний скарб, з якого щедро черпають наступні покоління вірних. Проте статус патріархату УГКЦ не має бути нагородою її вірним за мучеництво. Таке тлумачення згаданої християнської чесноти може спотворити її великий духовний зміст. Нагорода для мучеників – на Небесах, а тут, на землі, мучеництво стає фундаментом, на якому зростає Церква. Основоположними елементами у цьому фундаменті є любов до Бога і ближнього, вірність правді, вміння прощати кривдників, відчуття солідарності з тими, що в потребі, тощо. Патріархат, збудований на такому фундаменті, утвердиться навіки, бо його визнає сам Господь.

Єкуменічні обставини

Проект створення патріархату УГКЦ нинішнім Папою Римським збудив хвилю протестів, які базувалися на таких закидах:

1. Патріархат УГКЦ послаблюватиме сопричастя з Наступником св. Апостола Петра, а отже – послаблюватиме зв'язок з усією Католицькою Церквою.
2. Патріархат означатиме створення націоналістично забарвленої Церкви, яка сіятиме ненависть супроти всіх інших.
3. Патріархат УГКЦ став би великою перешкодою для об'єднання християн в Україні.
4. Створення патріархату УГКЦ означало б нехтування прав Московського патріархату, який вважає Україну своєю канонічною територією.
5. Патріарший статус УГКЦ призвів би до збереження „уніатизму”, який в наші часи був засуджений як невідповідний шлях для досягнення єдності між усіма християнами.

Кожний закид, звичайно, викликає емоційну реакцію з нашого боку, але можна і треба дивитися на них інакшими очима, використовуючи їх, з одного боку, для кращого розуміння свого становища, а з іншого – для унаочнення правильних і потрібних заходів, до яких ми повинні вдатися. Бо ми не хочемо, щоб створення патріархату УГКЦ завдало страждань іншим. У нашій складній ситуації треба спокійно і виважено захищати свої права, поважаючи також виправдані права інших.

Не будемо відповідати на кожен пункт зокрема, натомість подамо лише загальне до них ставлення. У нинішній історичний момент з-посеред усіх згаданих закидів на перше місце вийшов аргумент єкуменічний, а саме: побоювання, що визнання Папою патріархату УГКЦ може призвести до зриву єкуменічного діалогу й замороження стосунків між Католицькою

Церквою і Повнотою Православ'я. Це не є нашим наміром. Ми вважаємо, що наш патріархат буде важливим чинником для покращання взаємин між християнами та не вноситиме розбрату. Адже патріархат УГКЦ потрібен не лише нашій Церкві, а й усім помісним Церквам. Тому ми певні, що настане день, коли це усвідомить уся християнська спільнота.

Для нас дуже прикрою була реакція православних Церков, які, не вивчивши нашої історії й нашого нинішнього становища, не пізнавши наших духовних потреб, зайняли немиротворну позицію, яку через Московський патріархат переказали Святішому Отцеві. Проте створення нашого патріархату у жодному разі не задумане як загроза чи підступ супроти Православних Церков і нічим не обмежує їхні права. УГКЦ (в патріархаті чи без нього) не має претензій до православних. Так само й православні не можуть мати претензій до греко-католиків щодо території, устрою та способу життя. Коли йдеться про церковні цінності, для світських категорій не повинно бути місця, оскільки церковні цінності не можуть ставати предметом дискусій.

Київська Церква наприкінці XVI ст. вибрала свій особливий шлях для забезпечення єдності у Вселенській Церкві. Частина нашого народу в той час відкинула цей шлях, призвівши до поділу Київської Церкви. Однак та її частина, яку сьогодні називають Українською Греко-Католицькою Церквою, на цьому шляху скористалася і збагатилася, оскільки могла зберегти свою віру і самотність у критичні моменти свого існування. Звичайно, історія нашої Церкви має і чорні, і білі сторінки. Проте ми, греко-католики, не бажаємо нікому накидати наші розв'язки як єдино можливі й правильні. Це підтвердив ще на початку сорокових років минулого століття Митрополит Андрей Шептицький у своєму листовному діалозі з православними братами. Але мета, про яку говорили митрополити Петро Могила і Михайло Рогоза (вони шукали дороги до єдності у спільному патріархаті) була одна і та сама – відновити первісну єдність часів Володимира Великого. Наш патріархат сьогодні, у XXI ст., задуманий не як перешкода, а як шлях до того стану, коли в Україні буде один патріарх у катедральному соборі Святої Софії у Києві.

Чи створення греко-католицького патріархату означало б, як дехто твердить, посилення ненависті до неукраїнців? Ні, бо патріархат, у якому плекають християнські чесноти, не може потурати шовінізму. А християнський патріотизм є чеснотою. Бажати добра своєму народові – це нормально; порушенням християнської норми є лише прагнення такого добра коштом інших народів. Ми широко сподіваємося, що життя в патріаршому устрої, якщо до нього ставитимуться з повагою усі сусіди, може тільки спричинитися до утвердження злагоди у нашій частині світу.

Проте чи не найпарадоксальнішим з усіх закидів, що їх висувують противники нашого патріархату, є твердження, що його створення задумане як „утеча від Риму”. Такий закид є цілковитим запереченням нашої віри. Нема сумніву, що з отриманням нашою Церквою патріархату, як цього вимагають закони, зміниться характер стосунків з деякими римськими установами. Але ці зміни стосуватимуться тільки другорядної, адміністративної сфери. Основна риса кожної помісної Католицької Церкви – це сопричастя з Наступником св. Апостола Петра, Єпископом Риму. А цього ми ніколи не зречемося.

Різні погляди з приводу патріархату УГКЦ

Великої ваги в обговоренні патріархальної проблеми інколи набуває сама атмосфера такого обговорення всередині Церкви. Зусилля щодо утвердження патріархату часом набувають форм боротьби за патріархат, яка супроводжується надмірними пристрастями та невиправданими звинуваченнями. Такими ж пристрастями та звинуваченнями супроводжується часом і боротьба проти патріархату. І в одному, і в іншому випадках вірні Церкви мали б виявити належне смирення і любов одне до одного.

(Закінчення на стор. 18)

Патріархат...

(Закінчення зі стор. 17)

Так, з одного боку, Церква ша-нує ревність активістів патріархального руху та їхню відданість цій ідеї. Ієрархія Церкви благо-словляє утвердження патріархату в житті і свідомості своїх вірних – зокрема шляхом активізації ми-рянського руху.

Проте, висловлюючи нашу під-тримку патріархальній ідеї, ми по-винні усвідомлювати, що нецерков-ні методи такої боротьби та напру-жене психологічне тло, яке нею створюється, лише шкодять утвердженню патріархату. Вони ослаблюють Церкву і породжують сумніви в тому, що визнання патрі-ярхату УГКЦ є справою доцільною та своєчасною.

З іншого боку, завданням Церкви є водночас пошанувати сумніви в необ-хідності патріархату й дати на них аргументовану відповідь. Сумніви ширших людей самі по собі служать лише поглибленню і кристалізації но-вої візії, що визріває в Церкві. Проте згадані сумніви не повинні набувати

форм непокори чи розколу, оскільки від цього страждає дух миру й любо-ві, який обіймає Церкву.

Хоч про патріархат ми говоримо в категоріях церковного устрою, він є не тільки структурою. Патріархат – це стан душі, якнайкращий вияв суті й покликання Церкви. Тому прагнен-ня нашого народу в минулому і те-пер встановити патріарший устрій слід розглядати по-церковному, по-Божому, а не як самоціль. Адже па-тріархат – це шлях. А мета Церкви – це спасіння людей через служіння Богові та ближнім.

Завдання Божого народу УГКЦ на майбутнє

Як велить християнський звичай, говорячи про обов'язки та завдання Божого народу, єпископи УГКЦ хотіли б почати з себе. На цьому свого часу наголошував іще Патріарх Йосиф: „Єпископат повинен бути зразком од-нозгідності у правлінні Церкви і при-кладом єдності в усіх ділянках цер-ковного і народного життя!“. Сьогодні ієрархія УГКЦ підтверджує свій спіль-ний намір розбудовувати патріархат на-шої Церкви, використовуючи для цьо-

го всі можливі церковні засоби. Також просимо Господа нашого Ісуса Христа освятити наші зусилля, а братів і сес-тер наших у Христі – спомагати нам повсякчас у довірі та однастайності.

Надзвичайно важливою у процесі становлення патріаршого устрою УГКЦ є позиція спільнот посвячено-го життя. Про це також згадував у своєму Заповіті Патріарх Йосиф: „Бажанням Слуги Божого Андрея і благанням моїм, спадкоємця його заповітів, є, щоб усі наші монаші чини і згромадження... змагалися між собою за ріст в особистій свя-тості і за ревне і чесне служіння Христові і рідній Українській Церк-ві“. Молитва за патріарха і патріяр-хат УГКЦ, піднесена до Бога устами його обручників, буде обов'язково Ним почутою. Молитвою праведни-ків буде випрошено прощення за грі-хи, вчинені дітьми Церкви на її па-ломницькому шляху.

Тяжко переоцінити важливість ролі, яку має виконати у становлен-ні патріархату УГКЦ її духовен-ство... Важливо, щоб душпастирі всіляко утверджували своїх парафі-ян у вірі в благодатність патріархату й залучали їхні зусилля для розбу-дови патріархальних структур. Про-те не менш важливим обов'язком душпастирів є повсякчас стежити за тим, щоб ці зусилля набували на-лежних церковних форм і йшли на благо Церкви й народу.

Нарешті, слід згадати про завдання, які стоять перед ними, в чиїх серцях зростає головний плід патріархату, а саме: про завдання мирян... Саме від доброї волі, розсудливої активності і водночас належного смирення мирян і буде остаточно залежати утвердження патріаршого устрою!

...Надзвичайно багато слід зроби-ти для того, щоб роз'яснити мету і завдання патріархату вірним інших помісних Церков. Адже, кажучи словами Єнцикліки Івана Павла II „Світло Сходу“, „важливим момен-том для зростання нашого взаємо-розуміння та єдності є поглиблення знайомства між нами“...

Значення благословення

Те, що наша Церква очікує благо-словення свого патріархату з боку Святішого Отця, часом викликає се-ред вірних нетерпеливе нерозуміння. Спробуймо поміркувати над цією справою, беручи за зразок один відомий факт з біографії Слуги Божого Митрополита Андрея.

Ми знаємо, як пристрасно і то на-віть з дитячих літ тодішній Роман Шептицький прагнув стати василія-нським монахом і священником Греко-Католицької Церкви. Знаємо, яким бо-лем озивалося в його серці неба-жання його батька дати благословен-ня на цей крок. Будучи вже в дорос-лому віці й маючи формальне право здійснити свою мрію, Роман умів усе-таки смиренно сказати: „Хай буде воля Твоя!“ І смирення сина здійсни-ло чудо: граф Шептицький не просто дав свій дозвіл, а повною мірою пови-рив у це покликання сина.

Висновок для нас очевидний. Так, ми поділяємо переконаність Патріяр-ха Йосифа, що завершення нашої Церкви патріаршим вінцем є „овочем дозрілої свідомості“ у її Божому на-роді. І ми й далі утверджуватимемо в житті нашої Церкви належні патріяр-хальні структури та патріархальну свідомість. Проте без благословення Святішого Отця і без належного в нас смирення наш патріархат міг би стати раною в тілі Вселенської Церк-ви, і саме це змушує нас бути обачни-ми. Ми певні, що як дочекався віт-цівського благословення Роман Шеп-тицький, так дочекаємося його і ми: Святіший Отець обов'язково благо-словить Києво-Галицький патріархат.

Момент, коли це станеться, також має стати „дозрілим овочем“, зроше-ним у людських душах під дією Свя-того Духа. Тому тут проблема не в особистій згоді чи незгоді Папи, а, як ствердив він сам, у тайні Божого бла-гословення. І саме тому з Його ласки цей патріархат, будучи благословен-ним, зможе стати тим, чим ми хоче-мо, щоб він був, а саме: святом для всієї християнської спільноти.

Благословення Господнє на Вас!

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

подає список осіб, котрі зложили пожертву на Києво-Могилянську Фундацію в пам'ять

ОЛЬГИ ДУЖОЇ

Активної громадської діячки, яка разом зі своїм чоловіком протягом багатьох років опікувалася справами освіти в США та в Україні. Вона самовіддано працювала для фонду Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, створивши там грошовий фонд. Всі 10 років, з моменту відродження Києво-Могилянської Академії, Ольга Дужа активно підтримувала роботу Академії.

Дякуємо всім жертводавцям, хто зложив пожертву в пам'ять Ольги Дужої на підтримку Національного Університету Києво-Могилянської Академії.

\$10.00

A. Boychuk
B. & R. Andrushkiw
P. & M. Blonsky
J. & E. Sawchuk
E. Hawrylo
M. & B. Tereck
M. & M. Antoniuk
S. & C. Bytz
J. & T. Turak

\$15.00

M. Kowalyszyn

\$20.00

P. & S. Buksa
W. Kachnij
G. & M. Korbiak
M. Szechowycz
M. & P. Pytiak
A. & E. Vasyliak
H. & J. Berezowsky
M. Kachnij
A. Gazda
L. Fedorko
W. & A. Kowal
D. & L. Kostyniuk
M. & R. Baranyk
V. Kucyj
W. & M. Kusznir
R. & P. Dackiw
Z. Bilinski
B. Barnych
J. Besuszka
J. Dodson
W. & K. Melnyk
R. Tokarchuk
S. Leheta
O. Papiz
S. Jablinsky
V. & L. Shesiuk

\$25.00

L. Goff
P. & V. Hnatiuk
I. Lywysky
K. Ozarkiw
J. & M. Baziuk
E. Klymyshyn
J. & S. Szawronsky
A. Joslin
T. Lewysky
J. & C. Kozak
R. Lazarchuk
Z. Hayda
E. & L. Bolde
J. & M. Fedishin
R. & O. Karanec
I. & L. Dackiw
L. & L. Nestorowich
O. & I. Woryk
M. & I. Pryjma
J. Cisaruk
Z. Klufas
B. Kopytko

\$30.00

P. Tkach
W. & O. Baran
R. & C. Pszenyczyn
W. & D. Jurek
F. & A. Misong
N. & M. Percowycz
I. & I. Bohay
K. & A. T. Fedak
A. & M. Tatarski

\$40.00

W. & J. Wolar
R. & S. Prysiazniuk

\$50.00

G. & W. Holowaty
J. & K. Kozak
R. Lesiw
Glen Davis
A. & A. Pryshliak
T. & J. Kowalczyk
N. Danylenko
O. Rohatynskyj
T. & B. Karpenko
G. & A. Nordstrom
R. & M. Stefaniuk
J. & I. Tate
D. & H. Taras
B. & A. Wyncarczyk
D. Nestorowich Ionas
R. & Z. Prybula
M. & L. Lupenec
O. & O. Kuzma

\$60.00

Andrew Mostowych

\$65.00

M. & M. Kowalskyj

\$75.00

W. & O. Ohar

\$100.00

J. & H. & J. Kregel
B. Tytla
V. & L. Shibanov
A. Hnatiuk
S. & R. Kohut
M. & A. Oleksiuk
St. Mary's Ukr. Orthodox Church
Plast - Detroit
Z. & O. Stelmach

\$200.00

Z. & O. Stelmach

Д-р В'ячеслав Брюховецький, президент НАУКМА

Ігор Вислоцький, президент Києво-Могилянської Фундації Америки

KMFoundation of America, P. O. Box 46009, Chicago, IL 60646-0009, USA

Києво-Могилянська Фундація Америки, зареєстрована як благодійна організація під ко-дексом 501(C)(3).

Згідно податкового законодавства Ваші членські внески та пожертви можна відтягнути від податків.

Всеукраїнський Благодійний Фонд – Фундація ім. Тараса Шевченка України

Україна, 290053, Львів, вул. Володимира Великого, 50 Тел. (0322) 64-84-67

ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!
Збудуймо величавий пам'ятник Т. Шевченкові
в місті ЯЛТІ, у Криму, з приводу 190-ї річниці
від дня народження геніального поета
і великого сина нашого народу

Т. Шевченко своїм маєстатом будитиме у своїх і чужих пошану до **Української Держави** і підтверджуватиме невідкличну приналежність цього півострова до України, на який ще й досі зазіхає вже „демократична“ Росія.

У Ялті члени уряду і Президент України, оточені пам'ятниками вождів, генералів і т. п. білої і червоної російської імперії, приймають достойників чужих держав, ведуть з ними переговори, підписують договори і т. д. **Щоб змінити дану ситуацію**, залишається тільки остання можливість – **побудувати в цьому місті величавий пам'ятник Кобзареві України.**

Звертаємося з гарячим **ПРОХАННЯМ** до всього українського громадянства, а особливо до українських кредитовиків, українських підприємців і промисловців та українських товариств допомогти **ЩЕДРО**, щоб ми уже в найближчому часі зібрали потрібну суму грошей, аби заплатити ливарні в Буенос-Айресі, Аргентина, за відлиту у бронзі чудову статую **Тараса Шевченка** на пам'ятник поета у місті Ялті, у Криму (3,5 метра висоти).

Всі жертводавці від \$50 і більше одержать **посвідки** для відтягнення від податку, а ті, які пожертвують \$500 і більше, одержать додатково **безплатно мініатюру статуї Т. Шевченка** з цього пам'ятника поетові, відлиту по-мистецьки в бронзі (висота мініатюри 35 см), і їхні імена будуть викарбувані на одній із плит постаменту пам'ятника в такому порядку:

фундатори - \$500
меценати - \$5,000

почесні фундатори - \$1,000
почесні меценати - \$10,000

Всі ці жертводавці будуть **Почесними Гостями** на Уроцистому Відкритті Пам'ятника.

Пожертви просимо висилати на таку адресу:

TARAS SHEVCHENKO CENTER - 2150 Bloor St. West, Suite 96

Toronto Ontario Canada M6S 1M8 Tel.: (416) 239-4407

На чеках просимо писати: Т. Шевченко monument in Yalta

ЗА ВАШІ ПОЖЕРТВИ – ЩИРА ВАМ ПОДЯКА.

За Президію Фундації

Орест Косик,
директор

Іван Драч,
депутат Верховної Ради,
колишній міністр України

Д-р Василь Іваницький,
президент Фундації, почесний громадянин м. Львова

УКРАЇНА І СВІТ

Сумні таємниці військової розвідки України

На відкритті пам'ятника ветеранам Другої світової війни з двох дивізій УНА і Юнацтва у Львові (зліва): Петро Недзельський, Володимир Васків, Анатолій Кошель.

З полковником Петром Недзельським я познайомився минулого року у Львові, на відкритті пам'ятника ветеранам Другої світової війни з двох дивізій УНА і Юнацтва. Тоді ж я почув його сумну історію. 5 грудня 2002 року наказом тодішнього міністра оборони В. Шкідченка полковник Петро Недзельський був звільнений з Головного управління розвідки і взагалі зі Збройних сил України „за службову невідповідність“.

У чому ж полягала ця „невідповідність“ досвідченого розвідника його службовим обов'язкам? Незадовго до цієї події, 11 жовтня 2002 року, народний депутат Юлія Тимошенко заявила про ввезення з Білорусі до України трьох залізничних вагонів з установкою радіоелектронної розвідки „Кольчуга“, яку мали побачити американські експерти і переконатися, що її не продано за кордон. Того ж дня начальник Головного управління розвідки Міністерства оборони України генерал-полковник В. Палій викликав до себе П. Недзельського і звинуватив у переданні Ю. Тимошенко таємної інформації про „Кольчугу“. П. Недзельський каже: „Я висловив щире здивування з того, що ці установки були ввезені з Білорусі. Розмова велася „на високих тонах“ і В. Палій заявив мені, що я не мав права фотографуватися з представниками опозиції Ю. Тим-

ошенко і Г. Омельченком. Марно я намагався пояснити генералові, що опозиція в демократичній державі є звичайним явищем, а не якоюсь ворожою силою. До того ж, я є заступником голови Співки офіцерів України Г. Омельченка“.

Обурений В. Палій призначив П. Недзельського відповідальним у справі... „Кольчуга“. Йому принесли для ознайомлення таємний технічний опис установки. Досвідчений розвідник відразу ж збагнув суть нехитрої інтриги: ознайомлення з секретною документацією створює нагоду звинуватити його у шпигунстві. Саме відмова від обов'язків в площині „Кольчуга“ призвела до звільнення полковника розвідки зі служби.

І тоді полковник передав у засоби масової інформації документи, які свідчили про некомпетентність керівників розвідувального відомства, протекціонізм, звільнення багатьох професіоналістів для влаштування на їх місце „своїх“ людей. Саме так, писав полковник, були звільнені офіцери з академічною освітою, набутою зокрема в США і Канаді. А хто залишився? Один з генералів пи-явив на стадії циркової печінки, інший генерал був раніше звільнений зі служби за незаконне присвоєння помешкання, але відновлений на посаді заступника В. Палія, третій дістав за певні послуги від двох відвідува-

чів в цивільному валізі з долями і при цьому похвалився своїм помічником: „Вчися, як треба жити!“ Про стан справ в розвідці свідчить випадок, коли один з офіцерів затримався на похованні своєї матері і його начальник облаяв покійницю словами, котрі вживалися хібащо в російській армії, але не в Україні, де матерів шанують і після їхнього відходу. Ображений пішов з розвідки...

Газети опублікували відбиток службового відрядження начальника Головного управління розвідки Олександра Галаки (він замінив у березні 2003 року В. Палія), який в 1999 році на тиждень виїхав до Югославії і один день перебував у військовій частині миротворчого контингенту, що дало підстави визнати його „учасником бойових дій“. Тепер він і його сім'я мають безкоштовне лікування в медичних установах, раз на рік - перебування в санаторіях, безкоштовний проїзд на залізницю і в міському транспорті, на чверть меншу плату за житло і т.д. Варто було цілісний день „ризикувати“ у віддаленому гарнізоні!

Та найбільше стривожили владу публікації П. Недзельського про фінансові махінації генералітету. У 2001 році в Болгарії був затриманий літак української приватної авіокомпанії „Волає“, що перевозив 30 тонн зброї для Еритреї, яка саме воювала з Етіопією. Ця авіокомпанія була створена у 1994 році на базі великих військово-транспортних літаків Ан-12 (5 машин) та Іл-76 (2 машини), за безцінь переданих їй з Військово-повітряних сил. Утримання літаків теж оплачувало Міністерство оборони (тобто держава). З'ясувалося, що акції з контрабандного перевезення зброї здійснювалися під прикриттям військової розвідки. Це визнали колишній начальник Центрального управління авіаційної техніки Міністерства оборони М. Хабаров і заступник секретаря Ради національної безпеки і оборони генерал П. Шатковський. А проти П. Недзельського було порушено кримінальну справу за розголошення військової таємниці (кара - до 5 років ув'язнення).

П. Недзельський нагадав, що після розвалу СРСР в Україні залишилося зброї на 87 млрд. доларів, але за часи президентства Л. Кучми її зникло на 30 млрд.

Не важко збагнути, що певні кола не простили П. Недзельському й викриття махінацій П. Лазаренка. У 1998 році П. Недзельський здобув інформацію про незаконну фінансову діяльність П. Лазаренка за кордоном і передав ці відомості своєму начальнику - генералові Ігореві Смешку. Керівник військової розвідки не виявив зацікавленості і тоді П. Недзельський доставив з-за кордону близько двох тисяч документів у справі П. Лазаренка і передав їх в СБУ. Вже через півгодини з П. Недзельським зустрілася виконуюча обов'язки Генерального прокурора України О. Колінько, яка після експертної перевірки документів виступила з заявою про наявність у прокуратурі документів про махінації П. Лазаренка. На П. Недзельського чинили тиск, погрожували, але він сказав, що повідомить президента про цей випадок у розвідці. Аж коли П. Лазаренко опинився в американській в'язниці і перестав бути небезпечним, генерал І. Смешко почав нахвалятися, що саме військова розвідка першою здобула документи про незаконні акції колишнього прем'єра.

Від П. Недзельського я дізнався про численні негаразди у військовій розвідці України: призначення на відповідальні посади не за професійними якостями, а по знайомству - земляків, співучнів з училищ, родичів, про спробу статевого насильства з боку п'яного офіцера щодо дівчини-військовички, інші зловживання. З його розповідей неважко зробити висновки, що військова розвідка замість служіння інтересам держави, перетворилася на місце вдоволення власних інтересів купкою наближених до еліти старшин.

Петро Недзельський - сильна людина, рекордсмен Збройних сил України з боксу. Але особа на високій посаді застерегла його: „На боксерів є снайпери!“

Володимир Васків,
Юніон, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ – ДІТРОЙТСЬКА ОКРУГА
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
УКРАЇНСЬКІ ГРАДУАНТИ ДІТРОЙТУ І ВІНДЗОРУ

влаштовують з нагоди відзначення 110-ліття УНСоюзу

Авторський Вечір

д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ

автора нової книжки

„Українсько-Американська Твердиня“

який відбудеться

в суботу, 2 жовтня 2004 р., о год. 5-й по пол.

Український культурний центр
26601 Ryan Road, Warren, Michigan

Після виступу автора, чай, кави і солодке.

Про послуги УНСоюзу для української громади

говоритиме головний секретар

ХРИСТИНА КОЗАК

Гостям раді!

Вступ 5 дол.

Гостям раді!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

З приводу великої втрати музикознавця

д-р ТАМАРИ
БУЛАТ-ЧАПЛЕНКО

УМІ складає 300.00 дол. на українське видання книги „The World of Mykola Lysenko“, роботи св. п. Т. Булат і Т. Філенка та закликає інші організації і приватні особи підтримати цей проєкт, та останнє бажання цього визначного Лисенкознавця.

Чеки просимо виписувати на: Ukrainian Music Institute,

Dr TAMARA BULAT MEMORIAL FUND, число 310847-000

Selfreliance UAFCU

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106.

ПРЕЗИДІЯ УМІ

Аня Лонкевич,
донька Роми Прийми Богачевської

Глибокий поклін...

(Закінчення зі стор. 1)

бов і зрозуміння українського народного танцю і залишила бажання продовжувати його в міру своїх сил.

Про особливі здібності Роми Прийми-Богачевської до запалення іскри любови у своїх учнів говорила у своєму ключевому слові одна з її колишніх учнів, а тепер працівник Державного департаменту у Вашингтоні Марта Зелик. Вона підкреслила також усі цінні прикмети Р. Богачевської як людини, що вміла саме і ці добрі людські прикмети передати своїм молоденьким ученицям, разом з особливою грацією та елегантністю, що були такими притаманними для Роми.

У цьому дні пошани і поклону Ромі Прийми-Богачевській із словом виступив президент Українського Інституту Америки Волтер Назаревич. Підкресливши ще раз усі заслуги покійної мисткині танцю, він вручив донці Ані та синові Борисові пропам'ятну нагороду для Роми у формі статуї танцюючої Роми у виконанні скульптора Тараса Левицького.

Зворушена до краю дочка покійної артистки Аня зложила щирими словами подяку за вшавлення її матері, як також за цю особливу імпрезу в її честь, а син Борис подякував членам Управи Українського Інституту Америки англійською мовою.

Завершенням цього надзвичайного поклону був виконаний її учнями танець у народних строях, що напевно вперше пройшов на сцені готелю „Вальдорф Асторія“, але усім учасникам

Гості на прийнятті в готелі „Вальдорф-Асторія“

святкового полуденка ще раз виразно пригадав втрату, що зазнала наша спільнота з відходом цієї незрівняної людини.

Оцінюючи значення цієї важливої культурно-громадської події, перший заступник президента УІА Ярослав Криштальський сказав: „Рома Прийма-Богачевська була вірна своїй місії – передати надбання української культури молоді. За більш як 40 років своєї творчої діяльності вона сповнила свою мрію. Три генерації учнів Роми Прийми несуть у світ її світлу пам'ять та передають любов та надхнення свого вчителя підростаючому поколінню. За це Український Інститут Америки вшановує творчі заслуги Роми Прийми-Богачевської“.

Усі присутні на цьому незвичайному святі отримали книжку-каталог, виданий Українським Інститутом Америки, в якому поруч вичерпної статті за творчу і виховну діяльність артистки знаходимо передрук прокламацій губернатора штату Нью-Йорк Джорджа Патакі і губернатора штату Нью-Джерсі Джеймса МекГріві, адресованих покійній Ромі Прийми-Богачевській, благословення наших церковних достойників обох віровизнань і текст її нагороди від Українського Інституту Америки. Після цих прокламацій книжка-каталог по-

дає інформації про ініціатора цих святкувань – Український Інститут Америки, склад його проводу, як і склад почесного комітету свята, організаційного комітету під проводом Стефи Добрянської, що спільно з управою УІА підготувала довго та ретельно це виняткове свято, яке залишиться у пам'яті усіх присутніх.

В книзі знаходиться також цілий ряд теплих та щирих привітів з нагоди нагородження св. п. Роми Прийми-Богачевської, що їх зложили члени Управи УІА та поодинокі родини, які в один чи другий час були самі або їхні діти учнями незабутньої Роми.

Усі вони вказують на це виняткове ставлення до покійної Роми Прийми-Богачевської, що його мали сотні не лише її учнів, але також їхні родини чи близькі. Треба надіятися, що ці теплі слова, які знаходимо майже на кожній сторінці пропам'ятної книги, залишаться в пам'яті усіх, які їх читали, а її любов до українського танцю, яку вона передала своїм учням, піде з роду в рід.

Ольга Кузьмович
Фото: Любо Кулинич

Спомини з повоєнної Європи

Першу частину спогадів Романа Волчука „Спомини з передвоєнного Львова та воєнного Відня“, випущену у „Критиці“ 2002 року, зустрінуто надзвичайно прихильно – можна сподіватися, і другу чекає не менший успіх.

У новій мемуарній праці, що охоплює період від травня 1945 до грудня 1949 року відомий інженер, на-

уковець та громадський діяч із США розповідає про українців, які по війні опинилися в Австрії та Німеччині й обрали собі шлях подальшої еміграції на Захід.

Багато кому подібно до Романа Волчука, доводилося робити драматичний – гамлетівський чи фавстівський – вибір між більшим злом і меншим, між збройним опором і пасивною непокорю, між імовірною загибеллю в сталінських таборах і довічним вигнанням.

Роман Волчук, слід віддати йому належне, завжди намагався зробити оптимальний вибір, ґрунтуючись на певних антропоцентричних засадах. Людина в його світогляді завжди була головною цінністю, і саме тому він ніколи не розглядав усерйоз тоталітарних альтернатив – чи то у вигляді капітуляції перед нацистами чи більшовиками, чи то у вигляді прилучення до донцовсько-бандерівського інтегрального націоналізму. Це істотно ускладнювало життя юнакові (власне, ускладнює й досі, судячи з деяких малопримхливих відгуків на Волчукові „Спомини“), проте завжди давало змогу зберігати внутрішню гідність і, сказати б, ідеологічну нескаламученість погляду на злочоденні, доволі склад-

ні події. Ця внутрішня врівноваженість і шляхетність відчувається і сьогодні в самому стилі пропонованих спогадів – стилі, що його я, як редактор, намагався зберегти у якомога автентичнішому вигляді, разом із характерними для відповідного часу й обставин галицизмами, зводячи до мінімуму необхідні для сучасного українського читача виправлення.

Зграбний стиль, блискуче чуття деталі (що його ще в передмові до першої книжки відзначив професор Я. Грицак), гостра сюжетна інтрига, витворена самою історією, яскраві характери (серед яких зустрічаємо й ушавленого Омеляна Прицака та ще ушавленішого Івана Лисяка-Рудницького), добре почуття гумору, ерудиція, доречні епістолярні вставки, унікальні архівні знімки – все це робить спомини Романа Волчука не лише вартісним для фахівців-сториків документом, а й захопливим для кожного, хто полюбить яскраві людські характери, ситуації, перипетії...

Є в книжці й доволі незвична для емігрантів уважливості до „чужинського“ світу, ба навіть проникливості, пов'язана із загальною компетентністю, обізнаністю з європейськими мовами і культурами та особистою включеністю у цей світ. А головне – є яскравий образ самого автора, з його

неповторною інтонацією та неповторним – аж ніяк не ідеалізовано-агіографічним, зате надзвичайно гідним і цілісним – життям.

Велика заслуга у відродженні мемуарного жанру в сьогоднішній Україні належить діаспорі – емігрантам кількох поколінь, що сумлінно занотовували й видавали (власним, здебільшого, коштом) спомини про побачене й пережите. Ці спомини – різного обсягу й якості, від фундаментальних двотомовиків Григорія Костюка, Юрія Шевельова, Івана Кедрина-Рудницького, Володимира Кубійовича чи навіть тритомовика Костя Паньківського до численних „пропам'ятних книг“ та всіляких оказіональних стрийської, бохівської та інших гімназій, – на свій лад і в різний спосіб рятують нас, нинішніх, від знекорінення, від потворної амнезії, насадженої комунізмом (як, утім, і сьогоднішнім посткомунізмом). „Боротьба людини із владою, – писав колись Мілан Кундера, – це боротьба пам'яті з забуттям“. Схоже, для нинішніх українців ця формула знову стає актуальною.

Книжку можна замовити в книгарні „Surma“: 11 East 7th St., New York, NY 10003. Ціна 12 дол. і 4.50 за пересилку.

Микола Рябчук

Ірак як чинник...

(Закінчення зі стор. 1)

гайних напрямних, то Президент був здивований наявною спробою Дж. Кері вводити в оману, і відзначив, що саме ці акції вже довшу хвилю застосовуються в Іраку. Крім того, Дж. Буш звинуватив свого суперника, що той знову змінив думку щодо того, чи Ірак є частиною війни проти тероризму. Аргументуючи акції в Іраку, Дж. Кері уважає їх відверненням уваги від важливих точок тероризму – „Аль Кайди“, Осами бен Ладена.

Аналітики вважають, що взаємні звинувачення про події в Іраку не будуть корисними для обидвох – ні для Президента Дж. Буша, ні для його суперника Джона Кері.

Тим часом справа Іраку продовжує набирати політичного зацікавлення, виходячи на міжнародний форум Організації Об'єднаних Націй, зокрема у виступах Генерального секретаря ООН Кофі Анана і Президента Дж. Буша.

21 вересня Нью-Йорку відкрилася 59-та сесія Генеральної Асамблеї ООН, яка триватиме два тижні. У ній беруть участь провідники понад 100 країн світу: 64 президенти, 25 прем'єр-міністрів, 86 міністрів закордонних справ, а також офіційні представники 191 країни-члена ООН.

Відкриваючи сесію Генеральний секретар ООН Кофі Анан підкреслив важливість міжнародного

права. Він сказав, що країни, які добиваються встановлення законності, повинні самі бути прикладами її втілення. На його думку, фундаментальні закони грубо порушуються у випадку Іраку, Близького Сходу та Судану, тоді як міжнародне законодавство надає найкращі засади для розв'язання тривалих конфліктів по цілому світі. Він додав, що з відновленням верховенства закону терористи втратять доступ до фінансових джерел та безпечних місць притулку. Говорячи про Ірак, К. Анан вказав на подібність між вбивствами заручників і знущаннями над іракськими ув'язненими в американських в'язницях. І те, й інше він назвав порушеннями прав людини. Він також заявив, що тепер боротьба з тероризмом впливає на порушення прав людини.

„Сьогодні як ніколи світ потребує ефективного механізму для того, щоб знаходити спільне вирішення наших спільних проблем, – сказав Кофі Анан. – Саме для цього була створена ця організація. Не треба думати, що якщо ми не спроможні правильно її використовувати, ми знайдемо більш ефективний інструмент“.

Водночас один з перших промовців – Президент Дж. Буш, виступаючи перед учасниками сесії, наголосив на тому, що у світі відбувається боротьба між демократичними країнами та тероризмом і – рішуче висловився на захист вторгнення до Іраку та заявив, що те-

пер – час великих можливостей для ООН і всіх мирних націй. Він закликав ООН та окремі держави докласти більших зусиль у справі розбудови вільного і безпечного Іраку. „Члени Організації Об'єднаних Націй! – звернувся він. – Російські діти не заслужили жахливих страждань, страху і смерті. Мешканці Мадриду, і Єрусалиму, і Стамбулу, і Багдаду не заслужили раптової смерті. Це порушує принципи справедливості в усіх культурах, принципи усіх релігій. Усі цивілізовані держави у цій боротьбі разом – і всі мають боротися з вбивцями. Ми зобов'язуємося знищити терористичні мережі усюди, де б вони не діяли“.

Очолювана США коаліція забезпечила виконання справедливих вимог світової спільноти щодо роззброєння тієї країни, – підкреслив Дж. Буш. Він сказав, що вороги прав людини всюди у світі вдаються до насильства, і запропонував ООН створити міжнародний фонд для допомоги країнам в закладанні основ демократії.

До президентських виборів у США залишилося шість тижнів, становище в Іраку стало провідним питанням виборчої кампанії. Однак, Дж. Буш заявив, що США мають намір допомагати знищувати терористів у всьому світі, бо завжди США хотіли покласти край підтримці терористів з боку деяких держав.

Х.В.–Ф.

Вибух в Українській католицькій церкві

КОЛЧЕСТЕР, Кон. – У ранніх годинах у п'ятницю, 10 вересня, сильний вибух сколихнув околицею поблизу Української католицької церкви св. Марії. Як виявилось, вибух стався у згаданій церкві, будівлю котрої зовсім зруйновано; залишилася зовсім неушкодженою статуя Матері Божої біля церкви, а також уцілів парафіяльний дім, де живе о. Кирило Манолей.

Місцева влада ствердила, що ніхто не потерпів фізично у зв'язку з вибухом у церкві.

Зруйнована церква в Колчестері була побудована в 1955 році та обслуговує приблизно 70 родин.

Причини того вибуху покищо невідомі, а відповідні чинники проводять розслідування. Отець Кирило з парафіянами заявляють, що доклали всіх зусиль щоб відбудувати церкву. Для цього будуть проводити різні акції для здобуття фондів і надіятись на допомогу Божої ласки та ближніх.

Церква св. Марії є частиною Стемфордської єпархії. Цікавим є те, що до уцілілої статуї Матері Божої приходять кожного дня велика кількість людей, так що поліція мусить упорядковувати рух.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, серпень 2004 р.

300	дол.	Пастушок Теодозія в пам'ять Василя Пастушка	Сватмор, Па.
150		Об'єднання Українців у Глен Спей	Глен Спей, Н.Й.
100		Клебович Володимир	Нью Британ, Кон.
100		Левицький Юрій в пам'ять Віри Левицької	Філадельфія, Па.
55		Біраковський Богдан	Коледж Поінт, Н.Й.
		Олійник Степан	Вашінгтон, Д.С.
51.35		Цап Орест	Вініпег, Ман. Канада
50		Болонка Василь	Бутвин, Па.
		Червоняк Катря і Ярослав	Джексон Гайтс, Н.Й.
		Подпірка Роксоляна	Вайт Стоун, Н.Й.
35		Дичко Михайло	Йонкерс, Н.Й.
25		Андрусак Марія	Ворен, Миш.
		Борачок Олег	Медісон, Віск.
		Гринчишин Зенон	Гренд Репедс, Миш.
		Мандибул Дмитро	Мінеаполіс, Мін.
		Пундій Павло	Чикаго, Іл.
		Шмотолоха Володимир	Бейсайд, Н.Й.
		Сєрант Іван	Нью-Йорк, Н.Й.
		Тимків Степан	Мілерсвіл, Мд.
		Зайло Еміль	Кісімі, Фла.
20		Калиновський Олександр	Фредеріксбург, Ва.
		Кривуцький Іван	Коледж Парк, Мд.
		Малецький Мирослав	Торонто, Онт., Канада
		Підвербецький А.	Скенектеді, Н.Й.
		Прокопович Іриней	Калабасас, Каліф.
		Стецишин Володимир	Чикаго, Іл.
15		Беца Павло	Лорейн, Огайо
		Балабан Ольга	Вордінгтон, Огайо
		Беца Павло	Лорейн, Огайо
		Ханас Петро	Овк Ловн, Іл.
		Фолтин Оксана	Снелвіл, Дж.
		Гонзалез Люба	Линбрук, Н.Й.
		Губчак Анна	Лейк Цюріх, Іл.
		Куціль Роман	Рочестер, Н.Й.
		Леуш Анна	Глен Спей, Н.Й.
		Пасічна Анна	Ст. Петербург, Фла.
		Почтар Людмила	Скоч Флеймс, Н.Дж.
		Полішук Володимир	Манчестер, Н. Дж.
		Питель Петро	Твін Лейкс, Віск.
		Рудь Василь	Такома Парк, Мд.
		Степанник Ірина	Стовнгем, Мас.
		Трошук Віра	Чикаго, Іл.
10		Добровольський Ярослав	Ебінгтон, Па.
		Кульчицька Марія	Вудбрідж, Кон.
		Нєсв'ячена Ізабєла	Апопка, Фла.
		Сохан Ігор	Вулкліф Лейк, Н.Дж.
		Байляки Анна і Роман	Матитак, Н.Й.
		Баран Іван	Рочестер, Н.Й.
		Бараник Роман	Ворен, Миш.
		Бєш Іван	Янгтаун, Аріз.

10	дол.	Данилик Михайло	Гюстон, Текс.
		Дякун Микола	Лівонія, Миш.
		Галонзка Дмитро	Росліндейл, Мас.
		Голяш Степан	Палатайн, Іл.
		Гут Анна	Нью-Йорк, Н.Й.
		Гринів Федор	Кент, Вашинг.
		Гурський Петро	Челтенгем, Па.
		Якубук Ольга	Чикаго, Іл.
		Якубович С. і Г.	Брік, Н. Дж.
		Януш Володимир	Філадельфія, Па.
		Королєвич Володимир	Лондон, Онт. Канада
		Кульматицький Володимир	Сідер Нолс, Н.Дж.
		Кулинич Євген	Віляс, Н. Дж.
		Кулинич М.	Джексон Гайтс, Н.Й.
		Кузик Володимир	Дженкінтаун, Па.
		Кичун Богдан	Парма, Огайо
		Лиса Наталія	Глен Мілс, Па.
		Лонішин Юрко	Самерсет, Н.Дж.
		Магоцький Володимир	Енгелвуд, Фла.
		Мілан Ольга	Кергонксон, Н.Й.
		Мірчук Микола	Лівінгстон, Н.Дж.
		Мицьо Беатріс	Гамільтон, Онт. Канада
		Микита Роман	Кліфтон, Н. Дж.
		Пачай Я.	Вест Голивуд, Фла.
		Панасік Світлана	Нью Провіденс, Н. Дж.
		Підлєтєйчук Микола	Гросе Пге Вудс, Миш.
		Пільгуй Дмитро	Філадельфія, Па.
		Подольак Євгенія	Лігайтон, Па.
		Позначівський Ярослав	Торонто, Онт. Канада
		Ріба Микола	Сиракюз, Н. Й.
		Рожанковський Ярослав	Джамайка Плейс, Мас.
		Сахно Йосиф	Лукавт Мвт. Джа.
		Сєрафінні Анна і Йосиф	Джексон Гайтс, Н.Й.
		Шєпко Анна	Нью Полтс, Н. Й.
		Сірик Іван	Чикаго, Іл.
		Столяр Розалія	Бєр, Дєл.
		Сигіда М.	Ієт Гановєр, Н.Дж.
		Тєнєх Яким	Вайт Плейнс Н.Й.
		Торський Андрій	Мєк Доналд, Огайо
		Юмеров Марія	Мінеаполіс, Мін.
		Білінська-Фіртнєр Віра	Трєнтон, Н. Дж.
		Ванкєвич Дмитро	Клівлєнд, Огайо
		Захарків Ірина	Ворєн, Миш.
		Жук Галина	Вєстфілд, Мас.
		Зварич Михайло	Йонкєрс, Н.Й.
7		Кінах Олєг	Вєтєрсфілд, Кон.
5		Фєдінєк Володимир	Чикаго, Іл.
		Сорощак Володимир	Чикаго, Іл.
		Стєців Ростислава	Рочєстєр, Н. Й.
		Адамович М.	Клівлєнд, Огайо
		Білінський Антоній	Вотєрвлит, Н.Й.
		Бойко Василь	Мєнвіл, Н.Дж.
		Борачок Ярослава	Бафало, Н.Й.
		Брикович Л.	Монрєал, Квєб. Канада

5	дол.	Чировська Іванна	Тємпє, Аріз.
		Ходак Володимир	Філадельфія, Па.
		Цибрівська Мирослава	Чикаго, Іл.
		Дубровський М.	Силвєр Спрінг, Мд.
		Гальчук Микола	Парма, Огайо
		Галич Віталій	Бєнсєн, Аріз.
		Глинський Петро	Чикаго, Іл.
		Янко Іван	Гавєл, Н.Дж.
		Кавка Володимира	Дрєксєл Гіл, Па.
		Коблянський Мирон	Шарлот, Н. Кар.
		Когут Марія	Мєнвіл, Н.Дж.
		Копєльзів Василь	Коламбус, Огайо
		Корлятович Степан	Клівлєнд, Огайо
		Коринєцький Алєкс	Віла Парк, Іл.
		Костьолик Іван	Клифтон, Н.Дж.
		Кушинський Василь	Чикаго, Іл.
		Квітка Антон	Вінтєр Парк, Фла.
		Логуш М.	Роксбєро, Квєб., Канада
		Лукасєвич Ольга	Філадельфія, Па.
		Литвинишин Йосиф	Гінсдєйл, Іл.
		Мєльник Василь	Ворєн, Миш.
		Міхалєк Ольга	Волнут Крік, Каліф.
		Мусик Павло	Дітройт, Миш.
		Новак Григорій	Норт Лєйк, Іл.
		Николишин Петро	Вєст Роксбурі, Мас.
		Папіж Олена	Ворєн, Миш.
		Пастушак Михайлина	Філадельфія, Па.
		Пастушок В.	Маркус Гук, Па.
		Пєрєйма Орєста	Бафало, Н.Й.
		Почтар Мілі	Пєкванок, Н.Дж.
		Полєць Борис	Мінеаполіс, Мін.
		Прибила Остап	Сиракюз, Н.Й.
		Приймак Степан	Рочєстєр, Н. Й.
		Пихович Н.	Прєскєт Вєлі, Аріз.
		Рєвєнко Микола	Норт Порт, Фла.
		Савицький Юрій	Рівєрсайд, Кон.
		Сємушак Стєпанія	Вудсайд, Н.Й.
		Сітко Віліям	Вєст Ст. Пол, Мін.
		Слєта Стєпан	Колєдж Парк, Мд.
		Совірка Іван	Ворєн, Миш.
		Старушак Фрєнсис	Вєлєнд, Онт., Канада
		Сирєтєк Наталія	Самєрс, Кон.
		Сивєнький Василь	Віліямсвіл, Н.Й.
		Шумська Марія	Філадельфія, Па.
		Тарасюк Стєпан	Стрєтфорд, Кон.
		Твєрдохліб В.	Торонто, Онт., Канада
		Винники Віра і Остап	Йонкєрс, Н.Й.
		Захарко Михайло	Мєнвіл, Н.Дж.
3		Патрило Петро	Фрєнчтаун, Н.Дж.
Разом		2,401.35 дол.	

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

ПАМ'ЯТЬ З ШЛЯХІВ ВІЙНИ

Вересень, дорога до Берези Картузької...

У вересні завжди лину думками до Львова. Вибух першої бомби, що була спрямована на Головний двірець і не потрапила в нього – був для нас дуже приємним звуком. На жаль, потрапила вона в будинок, де була крамниця „Маслосоюзу” і де загинула моя шкільна товаришка Наталка Коваль, яка в той час перебувала в крамниці. Довідалася я про те щойно по поверненні з Берези Картузької.

Але ми, що сиділи в Бригідках (так називалася в'язниця у Львові) раділи тим відгомонам першої бомби, бо це значить „війна”. А війна – це вішун зміни, будь-якої зміни, щоб лише перервати це безнадійне ув'язнення. Чекаємо вісток з інших келій. Ганя Воронка, що вже довгий час сидить у в'язниці і вміє „Морзе”, стукає до сусідів, питаючи, що вони знають? Але знають те, що й ми: німці скинули бомбу, але не потрапила на Головний двірець, а на Городецьку, наші сторожі затривожені – треба чекати.

Чекали недовго, бо вже 19 вересня, в гарний соняшний ранок застукали до келії й викликали Олю Чемеринську й мене „з жечами”. Що це? Невже воля? Просямося з сусідками (нас було 16) деякі просять переказати щось рідним, даруємо, що нам непотрібне, бо йдемо на волю, а вартовий кричить „прендко, прендко” (соро, соро). Трохи жаль покидати співжителів, бо вже здружилися, але йдемо радо, бо щось нового чекає нас.

Ведуть нас на подвір'я, а там вже багато таких, як ми. З одного боку жінки, напроти – чоловіки. Шукаю очима знайомих: понад усіма височіє голова Перуна, коло нього нижчий ростом Вербицький, а недалеко й Юськів – усі мої сусіди з Личакова. Знову хтось торкнувся моїх плечей. Оглядаюся, а то Оля Сорока – також сусідка і товаришка. Вітаємося легким помахом руки, а

вартовий кричить: „Не розгльондаць сєн” (не роздивлятися) і погрожує палицею.

Ну й багато нас! Цікаво, що це буде? Чекаємо, насторожені. Тепер сортують нас: одних направо, інших наліво – дехто залишається на місці. Залишилися Оля Чемеринська, Оля Сорока й я – третя Оля. Підсміхаємося: хіба так люблять ім'я „Оля”? Підходить до нас наша „клявіска” (доглядка) Насельська! „Ходце за мною” (ходіть за мною). Завела нас на шпитальку, кімната, де ніби лікували. Не повірите, як радісно ми стрінули там Стефу Тисович і Машу Головку (пізніше Логазу), що з наплечниками, в спортивних черевиках. Питаємо, чому такий виряд? Кажуть, можливо, поїдемо до Берези Картузької. Вони вже два дні чекають на шпитальці. Увечорі приводять ще до нас Дору Дмоховську (Левицьку). От і радість: усі знайомі! Вона також з наплечником. А ми з Олею Сорокою в легеньких суконках, бо арештували нас весною, а що мали – роздали в келії, бо думали „ідемо на волю”, отож почувалися досить бідно.

Олю Чемеринську викликали ще цього вечора, й наша наглядачка сказала їй, що може вибрати: чи хоче залишитися в тюрмі, чи їхати до Берези, „бо тутай пані достає раз на дзень зупе, а там не вядомо” (тут дистанеш раз у день зупу – а там не знати). Оля вирішила залишитися. Залишилося нас п'ятеро.

Наступного дня вранці, перед 6-ою годиною, будять нас, дають горнятку чорної кави й кусник гливкового хліба. А за хвилину наказ: „Виходзіць з жечами” (виходити з речами). На подвір'ї – маса чоловіків. Формують нас п'ятками, відкривається брама і – „марш”. Дивно виглядала наша колона: нас п'ять дівчат спереду, а за нами – 75 чоловіків, оточених поліцаями зі штиками на крісах. Хоч було рано – люди вже були на вулицях. Усі з

цікавістю дивилися на нас. Деякі жінки хрестилися, інші заломлювали руки, а деякі вдоволено посміхалися, як ведуть „ворогів народу”. Найгірше, що хтось знайомий моїх родичів впізнав мене й переказав, що „повели групу в'язнів за Підзамче й усіх мають розстріляти”. Мама бідна очі виплакала, заки я повернулася.

Нас справді повели на Підзамче (залізнична станція у Львові), але в частину, де ладували товари, бо там були вже приготовані для нас вагони. Якраз загуділи сирени, протилетунський алярм! Наші охоронці кудись повтікали, але нам заборонили виставляти голови, бо „стріляють”. Ми сидимо, насторожені: може, десь близько впаде бомба... Може, буде нагода втекти. Але бомби падали десь далеко – то й надія пропала.

До Берези везли нас досить довго. Деякі мости були знищені, деякі залізничні станції збомблені – то об'їжджали. Врешті доїхали. Оглядаємо з цікавістю – це ж наше Полісся! Наші справжні поліщуки. І диво: їхні діти кидають на нас камінчиками, кричать „бандити” й інше. Хіба це українські діти, хіба не знають, кого ведуть у концентраційний табір? Але мене потішають, що при дорогах багато поляків поселилося.

От і Береза. Нам, дівчатам, кажуть стояти збоку, поліцаї формуються в два ряди, мовби мали вітати почесного гостя, але не шаблі, а гумові палиці тримають у руках. Перепускають, по одному, чоловіків і б'ють по плечах. Найбільше дісталося тим, що були виснажені і не мали сили скоро бігти, а вже такому, як отець Я. Чемеринський, що мав хвору ногу – дісталося без ліку!

Нас, дівчат, повели в окремий будинок, а там також стрінули багато знайомих, що були там вже давніше. В Березі була недовго. Німці розбили Польщу й залишили наші землі москалям. Наші наглядачі однієї ночі залишили табір, а поліщуки повідкривали нам брами й пригощали нас хлібом і молоком...

Ольга Кобзар

На Хрещатику 24 вересня 1941 року

На продовження розповіді д-ра В. Рождественського (ч.38) подаємо уривок з книжки Дмитра Малакова „Оті два роки”, який разом зі старшим братом Георгієм (Гогою) теж був свідком знищення Хрещатика.

Того дня, 24 вересня 1941 року, Гога провідував родичів на Прорізній. Бабусині вікна і балкон на останньому поверсі флігельного будинку дивилися в глибокий двір-колодязь. О четвертій годині дня бабусина кімната раптом здригнулася. Все начиння гойднулося, дзенькнуло, струсонулось, а за тим гупнув тяжкий лункий вибух. З даху, лопотючи крилами, зірвалися голуби.

Гога чимдуж помчав довгим коридором на кухню. Тільки там вікно великої комунальної квартири дивилося вбік Хрещатика, де над дахами точним орієнтиром другої рідної домівки маячила вежа зі шпилем над „будинком Гінзбурга”. Густий дим, клублячись і ширячись, підіймався десь над тим місцем, де Прорізна зустрічалась з Хрещатиком.

Думка сусідів була одноставною: це „наші” щось знову підірвали. І Гога поспішив на Інститутську, до мами. Скочивши з підвороття на Михайлівський провулок, Гога опинився у вирі юрби, яка сунула вниз по Прорізній. З Хрещатика втікали люди. Метушилися німці. Зойки, вигуки, волювання. Промінаючи білі розмежувальні смуги хрещатицького асфальту, Гога поглянув праворуч. На розі Прорізної лежала купа цегли – колишні стіни будинку. На проїжджій частині колесами догори валялися легкові автомашини, стовбури дерев з листям. З вікон викидалося полум'я. Тривожно видзвонували, гойдаючись, зірвані тролейбусні дроти. А над усім цим висіла хмара диму й пиляви.

Гога чимдуж злетів на Інститутську. Мешканці висипали на балкони. Здогадки чути було щонайсуперечливіші, адже ніхто нічого напевне не знав. Ішов п'ятий день окупації Києва. Щодня переказували, як то тут, то там „радянські патріоти”, що залишилися чи були залишені умисно, завдавали удари

по ворогу. Місто напружено чогось чекало. От воно й гагахнуло.

Видовище вибухів і пожежі, що розпочалася слідом за ними, вразили городян. Всюди тільки й було чути: „Це ж наші їм зробили!”. Деякі люди, як потім з'ясувалося, ще перед початком відходу наших військ за Дніпро вже звідкись довідалися, що Хрещатик заміновано. Проте вони мусили мовчати, а тепер поспішали, як то часто буває, першими заявити: „А я ж це знав...”

Аби краще спостерігати за подіями, наші хлопці полізли на миршавий, зігрітий за день сонцем толевій дах дров'яних сараїв. Акція тільки починалася. Вибухи поповзли було вгору по Прорізній, а потім раптом здригнувся і сірий, потинькований „під шубу” фасад Будинку зв'язку – поштамту, і розтрощуючись, як скло, почав валитися, розчавлюючи під собою все і всіх, хто цього не чекав; майнули нараз внутрішні стіни, перегородки, двері, і все те миттю зникло в хмарі пиляви й диму. Аж сюди вдарила в обличчя пружна повітряна хвиля, і було видно, як на дворі „будинку Гінзбурга” відсахнувся якийсь німець і злетіли голуби. Отже, нищівний удар завдано безпосередньо по вузлу зв'язку.

З дахів сараїв добре проглядалась верхня частина хрещатицьких фасадів, а серед них і фронтон з великими накладними літерами „Гранд-готель” – праворуч від поштамту. Тієї миті, коли рвонуло поштамт, щосили луснули й вилетіли геть шибки з вікон готелю, і назовні змахнули тюлеві завіси. Та не встигла осісти на землю хмара куряви, як раптово здригнувся і цей сірий, „під шубу” фасад. Ще дуже війнули тюлеві завіси й зникли назавжди, а все начиння цієї капітальної споруди злетіло догори, закривши собою пів неба, і безладно попадало назад, у порожню вже коробку-оболонку колишнього будинку.

Одночасно сильніше, бо ще ближче, шмагнула до підніжжя „будинку Гінзбурга” нова повітряна хвиля, підскочили на даху сараїв хлопчики, а з вікон почувся, як бувало перед грозою чи сильним дощем, тривожний материн крик: „Негайно додому!”. Десь завивали собаки. Плутаючи картину відлунням, вибухи чулися з Хрещатика, з-за будинку Думи, з Миколаївської, Прорізної, Пушкінської. Поширення зони вибухів, і слідом за ними – вогню, вело до думки, що настане й наша черга. І хоча німці в „будинку Гінзбурга” не оселилися, а тільки грабували квартири, проте поширилася чутка, ніби й цей надто величний будинок заміновано. Сусіди пригадали, як незадовго перед тим, як залишити Київ, енкаведисти носили в ті підвали дерев'яні ящики, нібито архіви. А носили ж прямо зі свого будинку – колишнього Інституту шляхетних дівчат. Так он воно, виявляється, що то були за „архіви”.

Спантелечені страшною здогадкою, наші дорослі нараз стали хутко збиратися. Хапали найнеобхідніше, пхали у клумаки, вантажили в стару дитячу коляску, котра виплекала нас з Гогою, посадили туди наостанок і мене, аби не плутовався під ногами, вдягли на себе зимові пальта і рушили, не забувши присісти, за звичаєм, перед дорогою. Наближалася шоста година вечора, коли ми почимчикували в обхід Хрещатика на Бесарабку. Кинули звідти останній погляд на Хрещатик.

На правому, парному боці вулиці від бульвару до універмагу все стояло, а далі, починаючи від кінотеатру „Комсомолец України”, що займав наступний за універмагом будинок, праворуч від нього, – краший кінотеатр міста, відомий серед старожилів як „кінотеатр Шанцера”, і ще далі – Малий паж, колишній банк, „Дитячий світ”, поштамт, „Гранд-готель” – суцільна стіна вогню, від низу до верху фасадів, а над усім – густа чорна хмара диму.

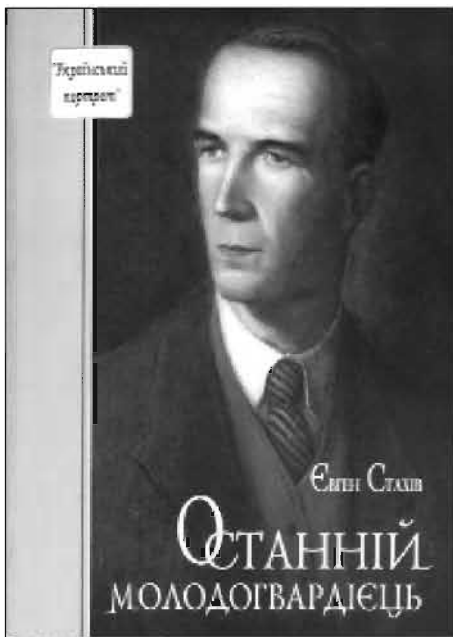

Київці на руїнах після зруйнування Хрещатика.

Мал. з натури Г. Малакова

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

„Останній молодогвардієць“

ММПід таким заголовком появилася у видавництві „Ватра“, в Києві, у 2004 році, 493-сторінкова книжка Євгена Стахова, яка вміщує чотири розділи з підрозділами і 22 світлини. Передмову до неї „Видатний борець за Українську державність і демократію“ написав Дмитро Павличко.

Це вже з черги друга книжка цього автора. Перша появилася у видавництві „Рада“ при Українській Всесвітній Координаційній Раді, в Києві, у 1995 році під заголовком „Крізь тюрми, підпілля і кордони“.

Обидві книжки – це спогади про те, що довелося авторові, який є героєм книжок, пережити в роки боротьби за незалежну Україну. Саможиттєпис автора – це ланцюг фантастичних пригод – в’язниці, підпільна боротьба, переходи кордонів різних держав, ризикуючи життям. Досконало пам’ять автора дозволяє йому назвати імена і прізвища десятків людей, з якими йому довелося

бути в Карпатській Січі, у підпіллі, в Галичині, а згодом в Україні, на Донбасі. Ці переходи збагатили життєвий шлях і досвід автора у вможливили йому перейти серйозну еволюцію. Він почав ще юнаком свою діяльність в ОУН як апологет тоталітаризму, але став згодом переконаним і послідовним українським демократом.

Під час німецької окупації України він організував, разом з іншими, підпілля в Донецьку, в Константиновці, Краматорську і Луганську, наражуючись кожної хвилини на смерть.

Автор змальовує події так, як вони проходили, не додаючи нічого і не віднімаючи, незважаючи, чи те комусь подобається чи ні.

В той час були дуже актуальними події в ОУН, розкол в Кракові в 1940 році, III Надзвичайний Збір ОУН, що відбувся на рідних землях, на якому ОУН перейшла до нового стану, замкнувши сторінку історії, що відзначалася тенденцією до монопартиїстності і тоталітаризму, і почала нову сторінку демократизації. Автор згадує про події в Міттенвальді у 1948 році, про створення ЗЧ ОУН і другий розкол ОУН у 1951 році.

Живучи в США, автор діяв в угрупованні ОУН за кордоном, в Українській Америцькій Координаційній Раді, спершу як один

із заступників голови, а згодом як вільний член. І очолює Американське товариство українсько-єврейських зв’язків.

Обидві книжки мали широкий і прихильний відгомін в Україні. Тут подаємо дещо із статей визначних авторів. Д. Павличко пише, що „феномен Євгена Стахова, його страждання, героїчне життя, безстрашність і правдомовність його вдачі я міг лише тоді досягнути, коли прочитав книжку „Крізь тюрми, підпілля і кордони“. Це, мабуть, найкраща повість про життя борця за українську державність у ХХ ст., де поруч з епізодами в яких смерть постійно чатує на бойовика й підпільника, йдуть роздуми про незнищенність національного духу, подається правдива історія ОУН, характеризується ідеологічне протистояння в середовищі її найвищого керівництва. Євген Стахів справді вірив, як мало хто, в духовні й державницькі сили українства“.

На межу тисячоліть Україна вийшла, відроджуючи свою Незалежність. Різні долі випали тим,

хто наблизив цей час. Й тому пристрасні заклики Євгена Стахова до об’єднання всіх українців незалежно від їх політичних уподобань, заради зміцнення позицій української держави, слушні, як ніколи. Пора б зрозуміти нашим завзятим опонентам, що майбутнє України – це спільне майбутнє всіх українців, а не лише тих, на кого спирається влада“.

Презентація книжки відбулася в Києві, 2 липня 2004 року, в будинку Співки письменників, при численній участі (коло 100 осіб) письменників, науковців, дипломатів і приятелів. Вечір проводив І. Драч, а слово виголосив Дмитро Павличко. З привітаннями виступили Геннадій Удовенко, Михайло Горинь, Микола Жулинський, професори С. Кульчицький і Р. Яцків.

Книжку можна набути у автора: Е. Stakhiv, 34 Mary Lane, Waldwick, NJ 07463, або в крамниці „Молоде життя“: „Molode Zytia“, P. O. Box 354, Cooper Station, New York, NY 10003. Ціна 20 дол.

Д-р Роман Барановський

Історія України у журналістиці

У Видавництві „Ярославів Вал“ у Києві появилася збірка статей Василя Федоровича „Україна і світова політика“ (Етапи на шляху українського державотворення), що були друковані впродовж 25 років у „Вістях Комбатанта“ в Канаді. Автор, про якого пише у вступі київський письменник Михайло Слабошпицький, вже понад чверть сторіччя дописує до „Вістей комбатанта“, в першу чергу заторкуючи у своїх статтях історичні та політичні теми.

Як зазначається у вступному слові до збірки, „книжка адресована старшоклясникам, студентам, учителям та усім, хто відчуває потребу знати минуле й думати про майбутнє України“. Справді статті, вміщені у збірці, від „України після Полтави“ аж до „Самостійної“, тобто написані вже після 24 серпня 1991 року, здатні допомогти у пізнанні минулого і сьогочасного України.

Автор розглядає можливість видання другого тому збірки своїх статей, якщо „ця книжка знайде позитивний відгук серед читачів“. Чи такий буде, майбутнє покаже. Однак, добре було б цей плян здійснити, бо такі збірки дають можливість зацікавленим побачити нашу історію останніх часів очима кмітливого і аналітичного журналіста, тим більше, що річники „Вістей комбатанта“ не кожний має нагоду читати.

Адреса видавництва, де можна дізнатися про книжку: „Ярославів Вал“, а/с 47, Київ, 01034 Ukraine.

О. К.

До Вельмишановних читачів і дописувачів „Свобода“.

Пригадуємо, що наша газета не поміщує рецензій чи дописів про книжки та їх авторів без

ONE PERFORMANCE ONLY! SUNDAY, OCTOBER 10 - 3PM

Discount tickets available exclusively through Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union*
For regular priced tickets, phone Ticketmaster at 312-902-1500
Also available at Ticketmaster.com, Ticketmaster Ticket Centers and the Chicago Theatre Box Office

*Selfreliance Member Discount expires October 1, so purchase today for the very best seats! Tickets available at Selfreliance Offices at 2332 W. Chicago Avenue in Chicago, 500 N. Cumberland Avenue in Chicago, 571 S. Benton in Peaking, and 300 E. Argo in Teal.

СПОРТ

Спортовий табір СУМ

Таборовики вітають Патріарха Любомира кардинала Гузара

Біля майбутньої каплиці

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – 21 серпня закінчився спортовий табір „Золоті ворота“ ім. Князя Ярослава Мудрого, який відбувся на оселі СУМ. У таборі протягом двох тижнів побували 83 юначок і юнаків. Практичні вправи проходили з шістьох видів спорту: відбиванки, копаного м'яча, плавання, тенісу, легкої атлетики і софтболю. Поряд зі спортовими вправами наприкінці кожного дня юнацтво мало змогу показа-

ти набуті знання в змаганнях – проводилися так звані „Лігові змагання“. Як і в попередніх роках, з юнацтвом працювали відані у спортових виховній ділянці члени команди, виховники та впорядники. Команду табору складали М. Приймак – командант, В. Лібер – бунчужний, М. Капітула – писар, К. Куцина – головний виховник. Виховники-інструктори з відбиванки були Ю. Приймак, О. Чебіняк, К. Вирста, М. Да-

шавець; з копаного м'яча – Б. Куцина, Н. Кудрик, А. Кудрик, Р. Табачук; з тенісу – С. Вариха, М. Попович; з плавання – У. Блага, Л. Блага; з легкої атлетики – П. Бибел; з софтболю – В. Вирста.

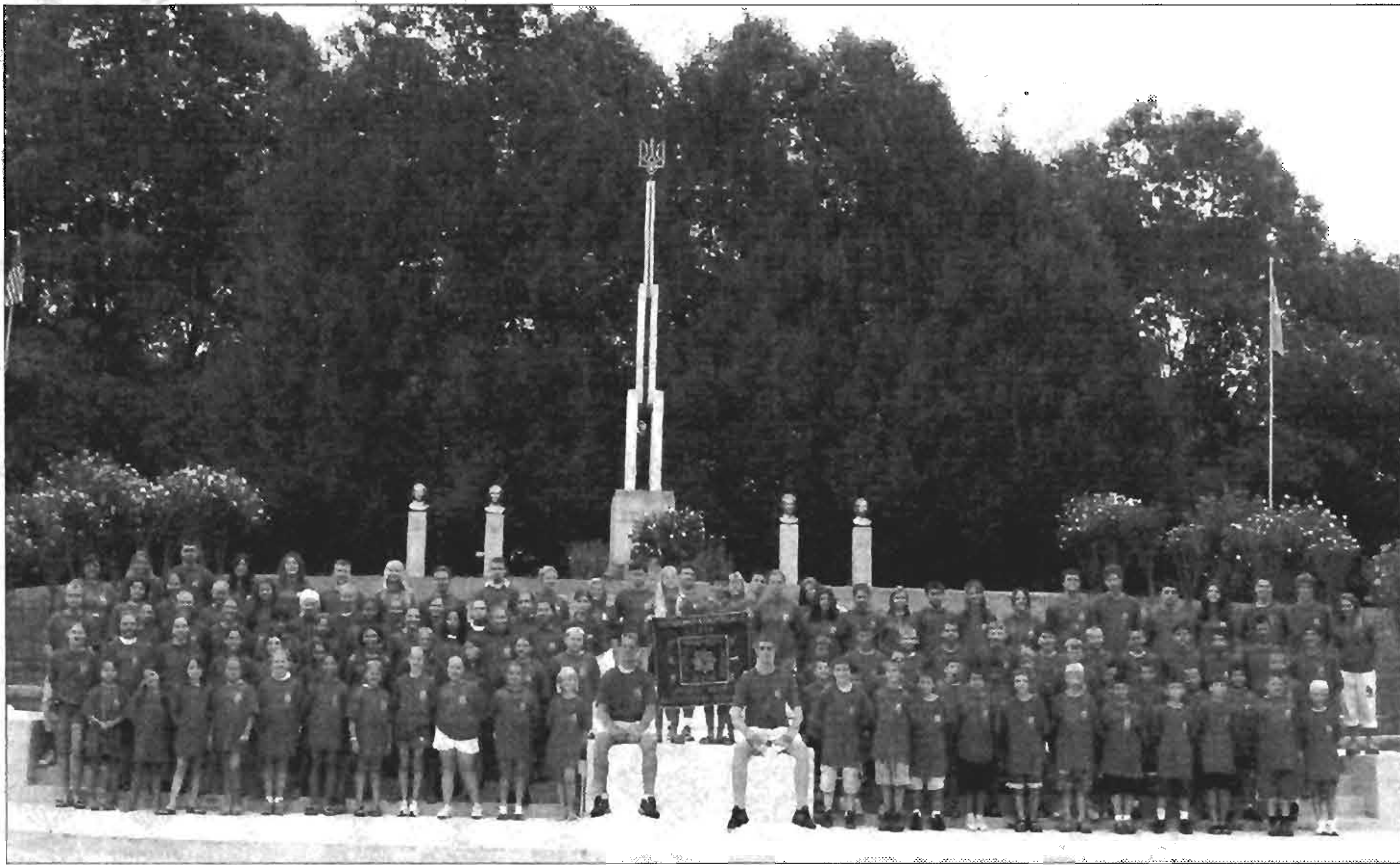
16 серпня оселю відвідав Архiepіскоп Української Греко-Католицької Церкви Любомир кардинал Гузар. Таборовики привітали його при в'їзді на оселю хлібом і сіллю. Кардинал поблагословив будову нової

каплиці в лемківському стилі, яка носитиме ім'я патрона СУМ – Архiepістратига Михаїла і присвячена пам'яті жертв акції „Вісла“.

Учасники табору побували у водяному парку. На закінчення відбулося святкове закриття, на якому були вручені нагороди. З відбиванки дістали нагороди Андрея Колінська, Габрієла Веєра, Оленка Кошарек, Мишел Подберезняк, Таня Приймак, Стефан Ризо, Остап Сайко, і Ляриса Гойдич; з копаного м'яча – Микола Куцина, Михась Капітула, Олесь Марецький, Данило Тулавський, Петро Тулавський, Андрій Табачук, Данило Шпигульський і Моніка Капітула; з тенісу – Олесь Васенда, Микола Глушко, Ольга Либ, Христина Уздейчук і Орест Паславський; з плавання – Тетяна Палилик, Наталя Сурмачевська, Віка Мосуряк і Лариса Шафран; з софтболю – Богдан Титський, Матей Бетлей, Марчик Нагорняк, Данило Кобилецький, Олесь Габуря і Михась Козицький; з легкої атлетики – Давид Русиняк, Христина Лашин, Люба Микієвич, Христина Мельник і Лариса Бундзяк. Командант вручив нагороди учасникам, які були найкращими в спорті і таборовому житті. З молодшого юнацтва їх дістали Віка Мосуряк і Олесь Габуря, із старшого юнацтва – Моніка Капітула і Олесь Ткач.

Відбулася розважальна програма. Табір заспівав дві пісні, які приготував друг Маркіян Шур – виховник з Великої Британії. На кінець усі таборовики, батьки і гості заспівали український національний гімн.

Мирон Приймак

Учасники табору

Футбол
Чаша УЕФА

16 вересня дніпропетровський „Дніпро“ та донецький „Металург“ поступилися у змаганнях першого кола своїм суперникам. „Дніпро“ в гостях програв „Макабі“ з Гайфи (Ізраїль) з рахунком 0:1. На 32-й хвилині гол у ворота дніпропетровців забив аргентинський легіонер „Макабі“. „Металург“ поступився на своєму полі римському „Лацио“ з рахунком 0:3. Голі забили Рокі, Сесар та Пандеєв. Команди зіграють у відповідь 30 вересня. Перемога „Лацио“ позбавила донецький „Мета-

лург“ надії пробитися далі першого кола Чаші УЕФА. Дніпропетровський „Дніпро“ може завершити двобій за сумою двох ігор на свою користь.

Ліга чемпіонів Європи

15 вересня під час гри команд „Рома“ – „Динамо“ (Київ) один з уболівальників римського клубу розбив чоло головному судді Андреасу Фріске, кинувши монету чи запальничку з трибуни. Перша половина цієї гри закінчилася з рахунком 0:1 на користь „Динамо“. Голь на 29-й хвилині забив Гавранчич. Гру було перенесено. Долю цієї зустрічі було вирішено 21 ве-

ресня, коли Контрольно-дисциплінарний комітет УЕФА оголосив санкції відносно клубу „Рома“. Італійській „Ромі“ зарахували технічну поразку з рахунком 0:3 у гри з київським „Динамо“. Зазнав покарання й стадіон, на якому проходила гра. За вироком дисциплінарного комітету УЕФА, дві гри „Роми“ у Лізі чемпіонів на „Стадіо Олімпіко“ – з еспанським „Реалом“ і німецьким „Баєром“ – пройдуть без глядачів. Тобто, до кінця групового турніру італійська команда проводитиме ігри без своїх уболівальників. Було винесене рішення й по вилучення на два змагання Мексе-са, який вдарив по нозі київського гравця Верпаковскіса після свист-

ка судді. Згідно з рішенням комітету, „Рома“ може опротестувати рішення до 24 вересня. Керівництво римського клубу заявило, що „Рома“ поважає рішення УЕФА й не збирається його заперечувати. Отже, після першого кола Ліги чемпіонів київське „Динамо“ й німецький „Баєр“ з трьома точками очолюють турнірну таблицю групи В.

„Шахтар“ 14 вересня програв у першому колі Ліги чемпіонів італійському „Мілану“ з рахунком 0:1 на стадіоні „Олімпійський“ в Донецьку. На 84-й хвилині голландський легіонер „Мілану“ Кларенс Зесдроф забив гол сильним ударом в кут воріт Яна Лаштувки.

„Тризуб” переміг „Ватру”

ГОРШЕМ, Па. – З нагоди 25-ліття „Тризубівки” – 38-акрової посілости коло Філядельфії Українського спортивного осередку (УСО) „Тризуб”. 12 вересня відбулися товариські змагання з футболу між дружинами УСО „Тризуб” і спортивного клубу „Ватра”. Змагання закінчилися вислідом 5:1 на користь „Тризуба”. Голі для „Тризуба” забили В. Анусаскас – (три), М. Клей і Л. Нортон, а для „Ватри” – І. Мисак.

Спортовий клуб „Ватра” з Лонг Айленд, Н.Й., заснували три роки тому. Дружина складається з любителів футболу, які приїхали з західної частини України. Пересічний вік змагунів – 35 років і видавалося, що вони не впораються з молодшими змагунами „Тризуба”. Хоча вислід

був трохи зависокий, але змагання стали доброю заправою для „Тризуба” до нового лігового сезону, що почнеться наступної неділі. Двадцять хлоп’ячих і дівочих дружин „Тризуба” вже почали свій сезон.

Велика заслуга належить управителеві „Ватри” – Богданові Кучарабі і його помічникам, що в своїх тяжких обставинах плекають український футбол. Після змагань відбулася товариська зустріч зі змагунами, проводом і симпатиками „Ватри” (вони приїхали повним автобусом) і представниками „Тризуба” (Тарас Козак – голова спортової ланки, Михайло Юрчак – управитель, Ярослав Козак – заступник голови УСО „Тризуб”).

Яр-Ко

Висліди змагань з плавання на першість УСЦАК:

(Закінчення з ч. 38)

100 м зміним стилем

Хлопці 15 років і старші:

1. Василько Макар („Ч. Січ”)	–	1:07.26;
2. Антін Токарчик („Тризуб”)	–	1:08.00;
3. Андрій Міджак („Тризуб”)	–	1:17.86;

Дівчата:

1. Таня Григорович („Ч. Січ”)	–	1:16.71;
2. Маруся Калущ (СУМ)	–	1:31.60;
3. Андрея Марушак („Тризуб”)	–	1:43.27;

25 м вільним стилем

Хлопці 10 років і молодші:

1. Дадіч Русняк (СУМ)	–	17.23;
2. Матвій Бетлі (СУМ)	–	20.81;
3. Михайло Тершаковець („Тризуб”)	–	26.10.

Дівчата:

1. Наталя Григорович („Ч. Січ”)	–	17.59;
2. Леся Олесницька („Ч. Січ”)	–	18.13;
3. Андрея Цибрівська („Тризуб”)	–	20.27;

Хлопці 11–12 років:

1. Андрій Ольховецький („Тризуб”)	–	16.33;
2. Стефан Лесюк („Тризуб”)	–	21.02;

Дівчата:

1. Вікторія Мазуряк (СУМ)	–	15.00;
2. Лариса Шафран (СУМ)	–	16.96;
3. Катерина Букало (СУМ)	–	19.98;

50 м вільним стилем

Хлопці 10 років і молодші:

1. Давид Руснак (СУМ)	–	42.78.2;
2. Матвій Бетлей (СУМ)	–	49.75;
3. Павло Козак (Плест)	–	1: 27.91;

Дівчата:

1. Наталя Григорович („Ч. Січ”)	–	39.50;
2. Нуся Керда (СУМ)	–	1:01.75;
3. Рома Думак (СУМ)	–	1:24.28;

Хлопці 11–12 років:

1. Андрій Піхарко („Ч. Січ”)	–	33.69;
2. Андрій Ольховецький („Тризуб”)	–	37.56;
3. Павло Тершаковець („Тризуб”)	–	40.07;

Дівчата:

1. Христина Фат („Тризуб”)	–	32.81.2;
2. Вікторія Мазуряк (СУМ)	–	33.15;
3. Александра Данігін (СУМ)	–	35.04;

Хлопці 13–14 років:

1. Михайло Кибало (СУМ)	–	29.63;
2. Роман Ольховецький (СУМ)	–	35.90;
3. Михайло Палюмбо („Ч. Січ”)	–	37.72;

Дівчата:

1. Тетяна Палилик (СУМ)	–	33.87;
2. Меланія Цибрівська („Тризуб”)	–	35.30;
3. Надя Вирста (СУМ)	–	41.83;

Хлопці 15 років і старші:

1. Марко Макар („Ч. Січ”)	–	27.28;
2. Роберт Токарчик („Тризуб”)	–	27.57;

Дівчата:

1. Адріана Лесюк („Тризуб”)	–	29.35;
2. Таня Григорович („Ч. Січ”)	–	30.13;
3. Александра Піхарко („Ч. Січ”)	–	30.69;

50 м горілиць

Хлопці 13–14 років:

1. Григорій Фат („Тризуб”)	–	33.46;

2. Роман Ольховецький („Тризуб”)	–	43.57;
3. Роман Ковбаснюк (СУМ)	–	54.48;

Дівчата:

1. Надя Вирста (СУМ)	–	51.92;

Хлопці 15 років і старші:

1. Антін Токарчик	–	31.57;
2. Василько Макар	–	31.95;
3. Павло Міджак	–	36.58.

Дівчата:

1. Таня Григорович	–	36.12;
2. Соня Токарчик	–	37.03;
3. Катерина Ольховецька	–	37.91;

25 м горілиць

Хлопці 10 років і молодші:

1. Михайло Тершаковець	–	31.55;
2. Стефан Максимович	–	32.97;
3. Стефан Олесницький	–	35.76;

Дівчата:

1. Емілі Данігін	–	24.74;
2. Леся Олесницька	–	25.74;
3. Андрея Цибрівська	–	28.86;

Хлопці 11–12 років:

1. Андрій Ольховецький	–	20.40;
2. Василь Столяр	–	24.13;
3. Данило Максимович	–	26.83;

50 м грудним стилем

Хлопці 13–24 років:

1. Роман Ковбаснюк	–	49.75;
2. Роман Ольховецький	–	50.93;
3. Михайло Питляр („Ч. Січ”)	–	59.22;

Дівчата:

1. Тетяна Палилик	–	46.19;
2. Катруся Міджак	–	58.46;

Хлопці 15 років у старші:

1. Роберт Токарчик	–	35.47;
2. Марко Макар	–	37.10;
3. Павло Міджак	–	37.12;

Дівчата:

1. Андрея Лесюк	–	41.19;
2. Маруся Калущ	–	46.52;
3. Катерина Ольховецька	–	50.74;

25 м грудним стилем

Хлопці 10 років і молодші:

1. Михайло Тершаковець	–	26.17;
2. Микола Паславський („Ч. Січ”)	–	32.59;
3. Матвій Бетлі	–	32.65.

Дівчата:

1. Наталя Григорович	–	24.48;
2. Леся Олесницька	–	25.09;
3. Емілі Данігін	–	27.00;

Хлопці 11–12 років:

1. Андрій Піхарко	–	20.31;
2. Павло Тершаковець	–	21.95;
3. Василь Столяр	–	25.31;

**Пожертви на розвиток спорту в Україні
можна надсилати до УСЦАК
на адресу:
680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106**

Почалася Параолімпіада-2004

17 вересня у Атенах почалися XII Параолімпійські ігри. Якщо ж зазирнути в історію параолімпійського спорту України, то першою для її збірної стала X Параолімпіада в Атланті у 1996 році. Вже тоді українці посіли високі місця у плаванні та легкій атлетиці. Взагалі ж формування руху спортсменів-інвалідів в Україні розпочалося у 1989-му. Саме у цей час з’явилися перші фізкультурно-спортивні клуби інвалідів. Відтоді параолімпійські спортсмени України на чемпіонатах світу та Європи 33 рази піднімалися на найвищу сходинку пошани, поповнили цей вагомий доробок 29 срібними та 31 бронзовою нагородами. На параолімпійських іграх в Атенах представники України змагаються з 9-ти видів спорту. Очікується, що найбільший внесок до загального активу збірної зроблять плавці, зокрема Олена Акоюн, яка є однією з головних претенденток на світові досягнення. На змагання, які триватимуть до 28 вересня, прибуло 90 українських спортсменів.

Українські плавці-параолімпійці вирушають до Греції. Фото: УНІАН

Дівчата:

1. Александра Данігін	–	19.51;
2. Христина Фат	–	19.93;
3. Богдана Столяр	–	24.69;

100 м вільним стилем

Хлопці 13–14 років:

1. Григорій Фат	–	1:03.79;
2. Михайло Кибало	–	1:07.73;

Дівчата:

1. Тетяна Палилик	–	1:17.37

Хлопці 15 років і старші:

1. Андрій Міджак	–	1:01.37;
2. Марко Макар	–	1:01.49;
3. Павло Міджак	–	1:09.11;

Дівчата:

1. Катерина Ольховецька	–	1:14.73;
2. Соня Токарчик	–	1:15.63;
3. Маруся Калущ	–	1:16.09;

25 м метеликом

Хлопці 10 років і молодші:

1. Давид Русняк	–	25.33;
2. Стефан Палилик	–	40.22;

Дівчата:

1. Меліса Филипс	–	28.89;

Хлопці 11–12 років:

1. Павло Тершаковець	–	18.57;
2. Данило Максимович	–	25.81;

Дівчата:

1. Вікторія Мазуряк	–	15.41;
2. Александра Данігін	–	17.24;
3. Лариса Шафран	–	23.27;

50 м метеликом

Хлопці 13–14 років:

1. Григорій Фат	–	31.76;
2. Михайло Кибало	–	35.88

Дівчата:

1. Христина Фат	–	37.11;
2. Меланія Цибрівська	–	42.90;

50 м метеликом

Хлопці 15 років і старші:

1. Василько Макар	–	29.87;
2. Антін Токарчик	–	30.75;
3. Роберт Токарчук	–	34.65;

Дівчата:

1. Андрея Марушак	–	34.82;
2. Адріана Лесюк	–	48.29.

В естафеті (гінцях) дівчата 10 років і молодші (4х24 м., вільним), виграли дівчата „Ч. Січ” в часі – 1:24,30. Друге місце зайняла дружина СУМ.

В групі дівчат 11–12 років перемогла естафета СУМ – 1:13.30.

У віковій групі хлопців 13–14 років в конкуренції 4х50 м перше місце здобули хлопці „Тризуба” – 2:27.84, друге – сумівці – 2:37.97.

В групі хлопців 15 років і старші перше місце здобув „Тризуб” – 2:07.39, друге місце – „Ч. Січ” – 2:11.96 і третє місце СУМ – 2:36.80.

SUMA (Yonkers)
FEDERAL CREDIT UNION
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА СУМА

40 Years of Service to Our Members and Ukrainian Community

40 Років на службі членству і громаді

- Додаткові години урядування
- Обслуговуємо від 8:30 ранку до 8 год. веч.
- Вікно- каса (Drive Thru) при головному бюроі
- АТМ 24 години, 7 днів (при головному бюроі)
- Зберігальні скриньки (safe deposit boxes)
 - Visa кредитна картка лише 9%
 - Нові позички
- Позички на землю (Vacant Land Loans)
- Позички на будову (Construction Loans)

Високопрофесійні працівники нашої кредитівки радо допоможуть поклагодити Ваші фінансові справи. Ставайте членами Кредитівки СУМА і скористайте із наших найкращих умов.

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701-6841

- Tel: (914) 220-4900 Fax: (914) 220-4090
- E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
- 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900

Філія в Спрінг Валі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
 e-mail: roxolanald@roxolana.com
 web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
 Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
 Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$5	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
 Також пересилаємо в інші країни.

- Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
 „Родинний“ з каталогу
 вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
 гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
 селямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
 кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
 Ціна \$ 99 за 51 ф.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
 президент
 (941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
 заст. президента
 (941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

MEEST - the choice
for people who want to save
their money!

NEW SERVICE!

Express delivery
of parcels to Ukraine
in 3-5 business days!

MONEY ORDERS
PARCELS LETTERS

the fastest delivery
to Ukraine &
CIS countries

Money transfers
in minutes

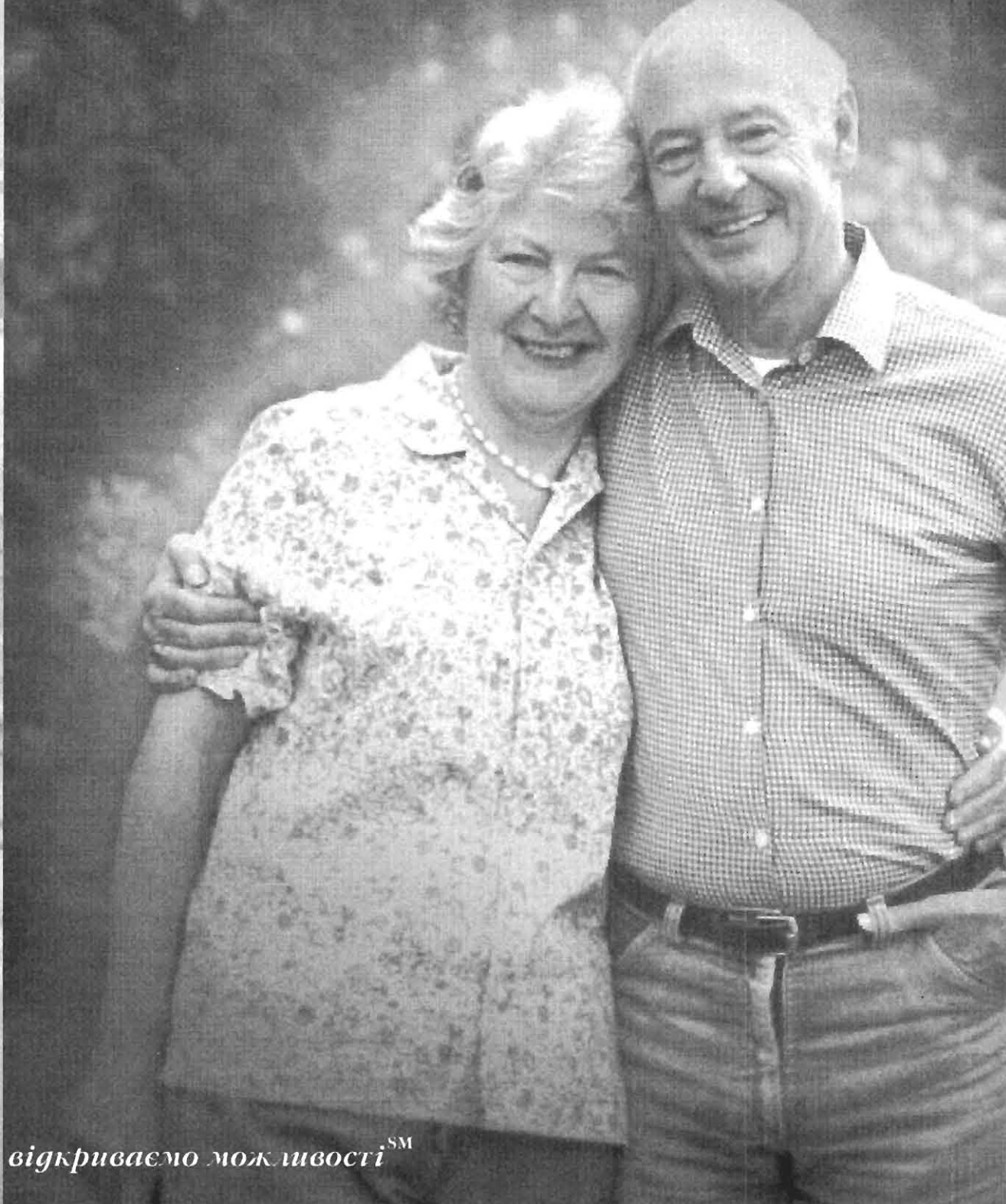
The only direct-to-recipient
delivery of money transfers!

* some restrictions
 may apply

MEEST uses the best quality ocean freight and
air cargo services, operates daily shipments. We
will pick parcels up directly from your home.
Monitor your own shipment from start to finish with
real-time tracking system!

For sales representatives in your area
and for further information, please call toll free

1-800-288-9949

Я НАДСИЛАЮ*своїм батькам набагато
більше, ніж гроші**Зближуємо людей, відкриваємо можливостіSM*

**WESTERN
UNION** |
MONEY TRANSFER

Ми у Western Union знаємо, що ви довіряєте нам щось набагато більше, ніж гроші. Тому ми робимо процес надсилання грошей якомога безпечнішим і зручнішим.

- Більш ніж 6 000 відділень в Україні і більш ніж 20 000 у Східній Європі.
- Не потрібно мати банківський рахунок.
- Гарантовані* виплати.

Зателефонуйте до Western Union — в компанію, яка знає ваші потреби.

Ми розмовляємо
українською мовою
1-800-799-6882

www.westernunion.com

АДРЕСИ ДЕЯКИХ ВІДДІЛЕНЬ WESTERN UNION

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
1678 E 17TH ST
BROOKLYN, NY 11229
(718) 376-5057

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
35 MAIN STREET
SOUTH BOUNDBROOK,
NJ 08880
(732) 469-9085

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
(212) 533-2980

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
265 WASHINGTON AVE
CARTERET, NJ 07008
(732) 802-0480

POLARUS
389 W. ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977
(845) 426-7375

POLARUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 10950
(845) 781-0188

* Western Union гарантує, що ваш грошовий переказ через Western Union буде готовий для виплати або відшкодований вам. Дивіться подробиці на бланку грошового переказу "Надсилання грошей".

© 2004 Western Union Holdings, Inc. Всі права зарезервовані. Назва Western Union, його логотип, торгіві і сервісні марки є відповідною власністю Western Union Holdings, Inc. Вони зареєстровані і/або вживаються у США та багатьох іноземних країнах.

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

мінімум
10 фунтів

2-3 тижні
мін.
10 фунтів

Пересилка
і
доставка

220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

• НА ПРОДАЖ •

Авто –Toyota Corolla, 1999,
65,000 миль, 6, 500 дол.
30 Drummond Ave., Fords, NJ

Тел.: (732) 738-5448

ЗЕМЛЯ НА ПРОДАЖ

40 акрів дубового лісу з потоком, що
літом не висихає. Недалеко
„Союзівки“. Межує з українською
оселею „Золота Осінь“.

За інформаціями звертатися до:
NICK CARELLI
Cherrytown Associates
1-800-959-7556 або
845-626-2005

• ПРАЦЯ •

Потрібна жінка до опіки над моєю
мамою, яка живе коло СУМ-у
в Spring Glen, NY. Зацікавлену
особу прошу телефонувати:
1 (845) 647-6329

Потрібна жінка до опіки
над старшим мужчиною
і до легкої домашньої праці.
Платня – 325 дол. на тиждень.
Тел.: (609) 799-2127

Висококваліфікований столяр-
червонодеревець і різьбар по дереву
з п'ятирічним досвідом в Америці,
шукає працю в Нью-Джерсі.
Тел.: (973) 772-3971

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-ЙОРКУ до:

„FINNAIR“

Ст. Пітербург \$660 + податок (RT)
Москва \$610 + податок (RT)
Рига \$610 + податок (RT)
Вільно \$610 + податок (RT)

„AEROSVIT“

Київ \$645 + податок (RT)
Львів \$725 + податок (RT)
Івано-Франківськ \$725 + податок (RT)
Одеса \$725 + податок (RT)

Нові спеціальні ціни на ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.:

„MALEV“ (Мадярська авіалінія) до Києва – \$ 560 + податок (RT)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Тел.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Факс: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

<http://www.albatravel.com>

e-mail: albatravel@aol.com

• ЗНАЙОМСТВА •

Дівчина, проживаюча в Нью-Йорку,
30 років, бажає познайомитись
з громадянином США
для створення сім'ї.

Тел.: (646) 479-2372

• РІЗНЕ •

НА ПРОДАЖ

смереки в ціні
10 – 20 дол.

Просимо телефонувати на число:
(732) 356-6792

• ДО ВИНАЙМУ •

Edison/Fords, NJ – 2 поверх, 2
спальні, 5 кімнат. Ціна 997.00 дол.
30 Drummond Ave., Fords, NJ

Тел.: (732) 738-5448

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ „СВОБОДУ“
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

Відтепер ви можете бути ще ближче Ваших рідних.

Перших 10 хвилин БЕЗКОШТОВНИХ!

 10-10-719

**10-10-719 готовий до праці з вашого телефону відразу.
Легко користуватися.**

Для дзвінків у США і Канаду треба набирати:

10-10-719 + 1 + код міста + число телефону

Для дзвінків за кордон:

10-10-719 + 011 + код країни + код міста + номер телефону.

- Нема щомісячної оплати.
- Не треба переключатися.

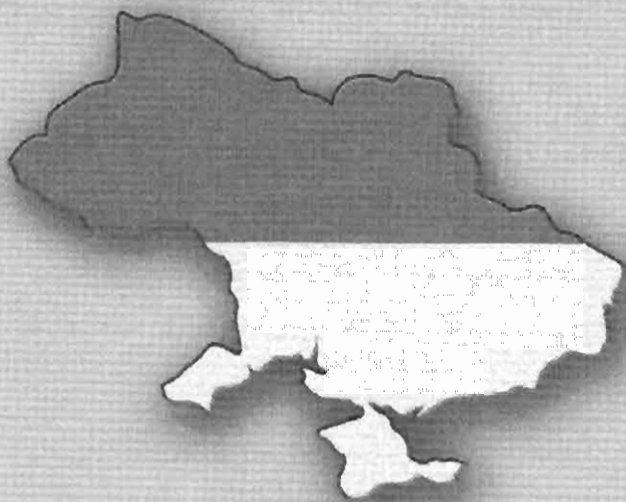
Поспішайте! Ця пропозиція дійсна до 30 вересня 2004.

1-888-279-8666 • www.1010719.com

Розмова до 10 хвилин – безкоштовна для першого дзвінка до номерів країн: Україна, Росія, Москва, Санкт-Петербург, Білорусь, Вірменія, Молдова, Естонія, Латвія і Литва. За кожну хвилину розмови, понад 10 хвилин буде рахуватися плата на основі регулярних цін. Клієнти, котрі вже користуються сервісом 10-10-719 повинні задзвонити до Центру Обслуговування, щоб мати змогу скористатися цією пропозицією і отримати безкоштовні хвилини та нові ціни. Стається федеральний податок (USF). Стається 39¢ за з'єднання при кожному одному дзвінку. Ціни при дзвінках за кордон на мобільні телефони можуть бути вищими.

Обслуга:

НОВІ НИЖЧІ РОЗЦІНКИ*

Країна	Сума переказу	MoneyGram Розцінки*
Україна	\$0 - \$100	\$6.00
	\$100.01 - \$200	\$8.00
	\$200.01 - \$300	\$10.00
	\$300.01 +	4%

ГРОШІ ПРИБУВАЮТЬ ЗА 10 ХВИЛИН**

Безпечний, швидкий спосіб переказати гроші по всьому світу

Розцінки за переказ дійсні тільки в окремих регіонах *В додаток до оплат за переказ, конвертування в локальну валюту буде здійснене за курсом MoneyGram або агентів компанії. **Обслуговування здійснюється у часи роботи агентів. Money Gram ліцензовано надавати послуги переказу грошей Banking Department of the State of New York.

1-800-MONEYGRAM® www.moneygram.com

MoneyGram®

Міжнародний переказ грошей

**Якщо Ви ще не
придбали нове
авто, то саме зараз
час на купівлю!**

1 рік - 2.50%

2 роки- 3.25%

3 роки- 3.75%

5 років-4.50%

Нові авто!!!

2.50%

ОДНОРІЧНА ПОЗИКА НА
КУПІВЛЮ НОВОГО АВТА

Федеральна Кредитова Кооператива

Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІЇ:
32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: SRNYFCU@aol.com

ІНТЕРНЕТ: www.selfreliance.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Думки над могилою музикознавця

(Д-р Тамара Булат-Чапленко,
3 листопада 1933 р. – 25 серпня 2004 р.)

Д-р Т. Булат-Чапленко і Микола Жулинський

Хоч тональність цих моїх думок мінорна, бо ще одне життя визвучало до кінця, дійшло (за музичним висловом) до своєї „коди“, та наперекір невмолимій долі розкриємо серце й ум, туди впросимо світло й світ. Такий могутній світ, людина у ньому – така маленька... Вона, проте, у центрі плянети, посередині світової сцени, і часом їй вдається перестрибнути обрій людських обмежень і надати нашій прозаїчній дійсності вищої, доконалішої, художньої форми.

Музикознавців-українців в Америці дуже мало, а тих, що залишаються активними, – ще менше. Тому так жаль прощати одну з найкращих лисенкознавців, св. п. д-ра Тамару Булат-Чапленко, на вічний спочинок. Герой та ідеал покійної, Микола Лисенко, – великий мистець, композитор, хоч він теж виявив себе першим етно-музикознавцем України, якщо не цілої Європи. Завданням музикознавців, які не так музику компонують, як її знають до подробиць, – інформувати загаль про музичних майстрів та їхню творчість у вищій, досконалішій, науковій формі. І як у кожній дисципліні, музикологи приходять щойно після професійного вишколу і практики.

Кваліфікації покійної доволі відомі, тому вистачить згадати її довголітню працю як керівного науковця

Інституту ім. М. Рильського НАН України та активне членство у Спільноті композиторів України, Українському музичному інституті Америки, Інк., НТШ-А та УВАН, де д-р Т. Булат працювала генеральним секретарем. Численні книжкові видання д-ра Т. Булат-Чапленко розкривають історію, красу української музики, у центрі якої – скарб і спадщина корифея М. Лисенка.

Проте, дотеперішні лисенківські праці Т. Булат були лише підготован-ням, служили добрим фундаментом для най-

більшої досі будівлі лисенкознавства, для „хмаросягу“, що зветься „Світом Миколи Лисенка“. Оцю величню будівлю-книгу завершили славно Т. Булат і Т. Філенко, п. Тамара і Тарас, мати й син. А зараз ця мати передає рідному синові, мов олімпійську естафету, родинну, музикознавчу місію. Д-рові Тарасові Філенкові та мужеві покійної, інж. Юрієві Чапленкові висловлюю оце сердечне співчуття. В таких надто мінорних, траурних моментах напрошуються давні мудрі висловлювання св. п. Йосипа Гірняка, який не говорив багато, ще й виправдував безсильність свого мистецтва: „Мої дорогі, слова ж тут заслабі...“.

На цвинтарях нашого часу виструнчені пам'ятники ніби взивають живих о вічну і позірну пам'ять про покійних. Але найкращий граніт лишається собою – мовчазним, замкнутим і холодним. А книга нашого світу п. з. „The World of Mykola Lysenko“, яка постала з гарячої любови, має багато що сказати, чимало що навчити, як в Україні, так в її діаспорі.

А пам'ять про покійну Т. Булат-Чапленко буде вічною, так само, як вічним залишиться лисенкознавство, і безсмертна любов до нього...

Роман Савицький, мол.

У 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ЗАСВІТІ

бл. п.

ТАМАРИ ПАВЛІВНИ БУЛАТ-ЧАПЛЕНКО

Запрошуємо шановне громадянство на вшанування її пам'яті.

У неділю, 3 жовтня 2004 р., о 2:00 год. по пол.
в будинку УВАН

Спогадами про св. п. Т. П. БУЛАТ-ЧАПЛЕНКО,
довголітнього Генерального секретаря УВАН у США
поділяться члени Управи,
син ТАРАС ФІЛЕНКО і чоловік ЮРІЙ ЧАПЛЕНКО.

Прозвучать музичні твори,
які Вона досліджувала, виконувала і любила.

РОДИНА

З жалем повідомляємо, що у вівторок, 17 серпня 2004 р.
з волі Всевишнього відійшла по довгій і важкій недужі
наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ЄВЧИК

нар. 22 липня 1929 р. в селі Доропевичі на Поліссі, Україна.

Покійна залишила в смутку:

- чоловіка – ПЕТРА
- дочок – СОФІЮ з чоловіком КЛИФОМ і дітьми: КЛИФОМ,
ІВАНОМ і СТЕФАНІЄЮ
- ОЛЬГУ з донькою СИМЕНКОЮ
- НАТАЛКУ з чоловіком СТЕПАНОМ і дітьми:
БРЕНТОНОМ і ПОЛАНДОМ
- МАРІЮ з чоловіком РЕЄМ і сином РИКІ
- ТЕТЯНУ з чоловіком БАБОМ і дітьми: МИЧИЛОМ і
ГИБРІЄМ
- брата – МИКОЛУ з дружиною в Україні
та ближчу і дальшу родину в Україні.

ПАНАХИДА відбулася 22 серпня 2004 р. в каплиці Странг Антіон, Іл.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23 серпня 2004 р. в сербському православ-
ному монастирі Грауслаке, Іл., а опісля на цвинтарі св. Сави Леберту Вілле, Іл.

Вічна її пам'ять!

R.P. DRAGO FUNERAL HOME, Inc.

Louis G. Pillari –
Funeral Director

43-10 30th Avenue
Long Island City,
NY 11103
(718) 278-0089

Українська обслуга

Owned by the Podpirka Family

За мову і зміст
помертних
оголошень
і подяк
редакція не
відповідає

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, ДОНЬКИ І СЕСТРИ

бл. п.
ОРЕСТИ А. КОВЧ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

7 жовтня 2004 р. о год. 7-й веч.
в церкві св. Андрея у Пармі, Огайо.

Про молитви за вічний спокій
незабутньої для нас ОРИСИ

просить РОДИНА

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

СВ. П.
ОРЕСТИ ГРИЦІВ КОВЧ

7 жовтня 2003 р.

згадаймо Орисю і помолімося за спокій її благородної душі.

СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відслужені:

в церкві св. Андрія, Парма, Огайо
четвер, 7 жовтня 2004 р., год. 9:00 ранку;
в церкві св. Покрови, Парма, Огайо
п'ятниця, 8 жовтня 2004 р., год. 8:30 ранку;
в соборі св. Юра (в крипті), Львів;
в церкві св. Йосафата, Львів;
в катедрі св. Івана Хрестителя, Перемишль;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці, Перемишль-Вовче;
в катедрі св. Миколая, Чикаго;
в катедрі Непорочного Зачаття, Дітройт;
в церкві св. Володимира, Санта Кляра, Каліф.;
в церкві Благовіщення, Мелровс Парк, Філядельфія;
в церкві св. Марії, Норт Порт, Фла.;
в церкві свв. Петра і Павла, Ансонія, Конн.;
в церкві св. Григорія, Колодіївка, Україна.

Хай Всевишній змилює над Нею і нагородить її за
чесне, трудолюбиве життя і любов до людей.

Муж ТАРАС і син ЛУКАШ
батьки, ЛУКІЯ і ТЕОДОСІЙ ГРИЦІВИ
брати, РОМАН і ЯРЕМА із сім'ями.

Ділимося сумною вісткою, що 19 вересня 2004 р.
відійшла у Божу вічність наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ

СВ. П.
АННА БАРБАДИН

нар. 9 жовтня 1923 р. в Станіславові, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 22 вересня в українській
католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, а відтак на
українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

діти – РОЗАЛІЯ ШЕРМАН з чоловіком ФРЕДОМ
– МАРІЯ МІЛЛЕР
– ХРИСТІЯ БИЦ з чоловіком МИРОНОМ
– ІВАН
– ГАНЯ МЕКНЕЛИ з чоловіком ПАТРИКОМ
внуки – КАТЕРИНА, АНДРЕЯ, ЛІЛІЯНА
– ТІНА, ЛІЛЯ і ТОНІ
– МИРОСЛАВ, КАСАНДРА
– СТЕФАНІЯ, ПАТРИК мол., ЙОСИФ і ЕРІН

6 правнуків

та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна її пам'ять!

Родина просить складати датки на
Compassionate Care Hospice,
St. Clare's Hospital, 400 West Blackwell St., Dover, NJ 07801.

З глибоким жалем і смутком повідомляємо, що в суботу,
28 серпня 2004 р. в Чикаго Іл., відійшов у вічність на 69-му році життя,
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ і КУЗЕН

бл. п.
**д-р ЯРОСЛАВ ВОЛОДИМИР
ГРИБОВИЧ**

нар. 20 березня 1935 р. у м. Львові, Україна.

ПАНАХИДА відбулася 31 серпня 2004 р. о год. 7:00 веч. в похоронному
заведенні Музики. Чин похорону відбувся у середу, 1 вересня о год. 10-й
ранку в українському католицькому соборі свв. Володимира і Ольги, а
опісля похоронення на українському цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Залишені у смутку:

дружина – ЗОРЯНА з дому РУБАШ
син – ЮРІЙ з дружиною ГАЛИНОЮ
дочка – ГАЛИНА з чоловіком МИКОЛОЮ
внуки – ЗОРЯНА з чоловіком ТИМОМ
– АНДРІЙ
– АННА-МАРІЯ
– ХРИСТИНА
брат – РОМАН з дружиною ГАЛИНОЮ з родиною
в Україні
кузинка – ОЛЕНА ТУЛИС з чоловіком МИКОЛОЮ та
родиною в Нью-Джерсі
свати – ЗОЯ і МИХАЙЛО СОРОКИ з родиною
та родина в Чикаго, Україні, Канаді і Польщі.

Нехай земля Америки буде йому легкою!

Вічна йому пам'ять!

ДОСЛІДНА ФУНДАЦІЯ ім. О. ОЛЬЖИЧА в США
повідомляє членство фундації і українську громаду, що 19 серпня
2004 р. відійшов у вічність на 90-му році життя член Дослідної Фундації
ім. О. Ольжича і багатьох крайових і місцевих організацій

бл. п.
МИХАЙЛО СЕРЕДОВИЧ

Похорон відбувся 21 серпня 2004 р. Тіло Покійного поховано на
цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Дружині ІРЕНІ і синові д-рові МАРКОВІ, його дружині і внукам,
Фундація висловлює щирі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять Покійного, родина просить складати пожертви на
Olzhych Research Foundation, Inc.
1229 Spring Ave., Wynantskill, NY 12198

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Regata TRAVEL SERVICE, INC.
 250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
 New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES

Львів/Одеса
 927 дол. + tax (round trip)
 575 дол. + tax (one way)

Київ
 730 дол. + tax (round trip)
 475 дол. + tax (one way)

Restrictions Apply

„АПОН“ ВІДЕО-КАСЕТИ
 Найкраща якість
 МОЖНА НАБУТИ ВІДЕО
 КОНЦЕРТ

60-ліття „ВЕРЬОВКИ“
 Палац – Україна, Київ,
 APON – 7806 \$25 + \$3 пошта
 Apon Record and Video, P.O. Box 3082,
 Long Island City, NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
 Established 1972
 Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконують сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!

973-574-8800
 Fax: 973-574-8887
 e-mail: computopr@aol.com

ЛОНГІН СТАРУХ
 Професійний продавець
 забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
 Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
 tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
 e-mail: lvstaruch@aol.com

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
 писанкові прибори, касети, відео-
 касети, CD, шкільні книжки, хустки,
 кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

• КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ •

**ПРОДАЄТЕ
 СВІЙ БУДИНОК?**

Зателефонуйте до нас!

Купуємо
 6-60 родинні будинки

Charles Podpirka
 JRC Management LLC
(718) 459-1651

- Багаторазові 5-річні візи в Україну за 185 дол.
- Сприяємо в оформленні і отриманні українських паспортів нового зрізця.

XENIA AGENCY
 10241 Rt. 23A,
 Hunter, NY 12442
Тел.: (518) 263-4391

Фірма „КАРПАТИ“
 Licence № 113486759

Виконує малі і великі роботи. Переробляє хати, лазнички, направляє дахи, виконує цементні праці, а також малює назовні і всередині (handyman) сантехнічні і електричні роботи – Василь Чолак

Тел.: (718) 937-1021
Beeper: (917) 935-0280

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
 Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
 (Тільки за попереднім домовленням)

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
 98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
 Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

scope travel inc
 973 378-8998 • Fax: 973 378-7903
 e-mails: scope@mycomcast.com
 visit www.scopetravel.com

LOWEST AIRFARES TO UKRAINE

JFK/Newark	17 Sep./Oct	Nov/Dec 12
I. Frankivsk	650 + tax	540 Aerosvit
Kyiv	570 + tax	460 Aerosvit
Lviv	570 + tax	460 Aerosvit
Lviv	680 + tax	550 Lot
Odesa	570 + tax	460 Aerosvit
Odesa	680 + tax	550 Lot
Simferopol	650 + tax	540 Aerosvit
Warsaw	510 + tax	430 Czech

Aerosvit Ukrainian, LOT Polish or MALEV Hungarian

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
 Музика на весілля, забори, фестивалі.
 Святкування роковин.
 ОПЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
 e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
 Найбільший вибір українських книжок.
 Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
 www.ukrainianbookstore.com

КАРПАТИ
 Export • СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • Import Ltd.
KARPATY TRAVEL
 121 Runnymede Road,
 Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
 в Торонто (416) 761-9105
 e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПОСИЛКИ З ОДЕЖЕЮ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
 в Україну, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
 ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!